

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Поліщук М. Г., Андрієвська Л. О., Косяченко К. Е.

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

З ДИСЦИПЛІНИ

«ЦИВІЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО»

Дніпро
Видавець Біла К. О.
2020

УДК 347+347.9 (038)

П 49

Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 14 від 01.04.2020 р.)

Рецензенти:

Алфьорова Т. М. – завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», канд. юрид. наук, доцент;

Свістун Л. Я. – доцент кафедри цивільного, господарського та екологічного права Університету митної справи та фінансів, канд. юрид. наук, доцент.

Колектив авторів:

Поліщук М. Г., канд. юрид. наук, доцент кафедри,
Андрієвська Л. О., старший викладач кафедри,
Косяченко К. Е., канд. юрид. наук, доцент кафедри.

Поліщук М. Г.

П 49 Термінологічний словник з дисципліни «Цивільне процесуальне право» / М. Г. Поліщук, Л. О. Андрієвська, К. Е. Косяченко. – Дніпро : Видавець Біла К. О., 2020. – 200 с.

ISBN 978-617-645-386-4

Словник підготовлено відповідно до програми науки «Цивільний процес». В даному словнику були зібрані слова та терміни, які базуються на визначеннях в Законах України, а саме Конституції України, «Цивільно-процесуальному кодексі», «Закону про третейські суди», закону «Про Судовий збір», Закону «про Судоустрій та статус судів», закону про «Виконавче провадження». Словник розрахований на здобувачів вищої освіти, практичних працівників.

Для студентів, магістрів, аспірантів і викладачів юридичних факультетів та вузів.

УДК 347+347.9 (038)

ISBN 978-617-645-386-4

© Поліщук М. Г., Андрієвська Л. О., Косяченко К. Е., 2020

Зміст

| | |
|---|------------|
| Передмова..... | 4 |
| Український алфавіт..... | 6 |
| Абревіатури..... | 7 |
| Термінологія..... | 8 |
| A..... | 9 |
| Б..... | 13 |
| В..... | 15 |
| Г..... | 24 |
| Д..... | 26 |
| Е..... | 31 |
| Є..... | 35 |
| Ж-З..... | 38 |
| І..... | 42 |
| К..... | 44 |
| Л..... | 45 |
| М..... | 46 |
| Н..... | 51 |
| О..... | 54 |
| П..... | 57 |
| Р..... | 64 |
| С..... | 67 |
| Т..... | 77 |
| У..... | 80 |
| Ц..... | 82 |
| Ш-Ю..... | 86 |
| Приклади оформлення заяв..... | 88 |
| Приклади оформлення клопотань..... | 96 |
| Приклади оформлення ухвал..... | 99 |
| Приклади оформлення судових рішень..... | 119 |
| Приклади оформлення судових наказів..... | 181 |
| Перелік використаних джерел..... | 192 |

Передмова

Дисципліна цивільний процес є основоположною галуззю процесуального права України. Опанування дисципліни Цивільний процес України дозволить здобувачам вищої освіти більш детально сформулювати систему знань про поняття, предмет та методи цивільного процесу, його джерела, основні інститути, правове регулювання стадій розгляду цивільних справ, правове становище осіб, які беруть участь у справі, повноваження суду, доказову діяльність учасників процесу, провадження з оскарження судових рішень та перегляд за нововиявленими та винятковими обставинами.

Основною діяльністю юриста, є захист прав та законних інтересів громадян і організацій у суді. Для того щоб приймати участь у судовому процесі недостатньо знати зміст певних нормативних актів, та вміти обґрунтовано довести власну позицію, реалізувати ці знання та навички у чітко визначеній процесуальній формі. Також для справжнього правника важливо чітко усвідомлювати внутрішню логіку судочинства, механізм цивільного судочинства. З прийняттям змін в цивільно процесуальному кодексі в останні роки було висвітлено ряд колізійних питань. А саме немає визначення деяких слів та термінів. Саме невизначеність термінів тягне за собою юридичні колізії, які виникають під час розгляду справи в цивільному процесі.

В даному словнику були зібрані слова та терміни, які базуються на визначеннях в Конституції України, Цивільно-процесуальному кодексі України, Цивільному кодексі України та Законах України, а саме: Закону України «Про третейські суди», Закону України «Про Судовий збір», Закону України «Про Судоустрій та статус судів», Закон України «Про виконавче провадження», Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Чітке розуміння термінів значно покращить уяву про цивільний процес в цілому.

У словнику здійснено систематизацію юридичних термінів здійснена згідно навчального плану дисципліни цивільний процес. Використання даного словника є зручним під час опанування здобувачами вищої освіти знаннями з відповідної дисципліни.

Заголовні літери та всі терміни виділені жирним шрифтом і розташовані в алфавітному порядку.

Крім тлумачення лексичного значення цивільно-процесуальних термінів, у словнику міститься додаткова інформація: дані назви термінів англійською мовою та визначені джерела в яких використовуються терміни. Додає змістовності представленому виданню перелік аббревіатур.

Даний словник не є закінченою працею, він може підлягати періодичному оновленню, доповнюватися і розширюватися.

Словник рекомендується для кращого засвоєння теоретичних знань з дисципліни, перевірки знань та їх поглиблення.

Вивчення дисципліни цивільний процес є складовою становлення юриста як професіонала. Опанування цивільного процесу дозволить здійснювати належний та ефективний захист цивільних прав .

Словник розрахований на якнайширше коло читачів, але насамперед на тих, хто має справу з діяльністю у цивільно-процесуальній сфері та адресовано - науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти і усім, хто прагне поглибити свої знання в юридичних галузях. Словник стане настільною книгою на семінарських та практичних заняттях за професійним спрямуванням, допоможе здобувачам вищої освіти юридичних спеціальностей опанувати наукові поняття.

УКРАЇНСЬКИЙ АЛФАВІТ

| | |
|-----|-----|
| А а | Н н |
| Б б | О о |
| В в | П п |
| Г г | Р р |
| Ґ ґ | С с |
| Д д | Т т |
| Е е | У у |
| Є є | Ф ф |
| Ж ж | Х х |
| З з | Ц ц |
| И и | Ч ч |
| І і | Ш ш |
| Ї ї | Щ щ |
| Й й | Ь ь |
| К к | Ю ю |
| Л л | Я я |
| М м | |

Абревіатури

ВАСУ - Вищий адміністративний суд України

ВККСУ - Вища кваліфікаційна комісія суддів України

ВРУ – Верховна Рада України

ВС - Верховний Суд

ГК - Господарський кодекс України

ГПУ - Генеральна прокуратура України

ДСА - Державна судова адміністрація України

ДФС - Державна фіскальна служба

ЄДР - Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб- підприємців та громадських формувань

ЄДРСР - Єдиний державний реєстр судових рішень

ЄРДР - Єдиний реєстр досудових розслідувань

КУ - Конституція України

ЦКУ - Цивільний Кодекс України

ЦПКУ - Цивільний процесуальний кодекс України

КАС - Кодекс адміністративного судочинства України

КМУ - Кабінет Міністрів України

КУпАП - Кодекс України про адміністративні правопорушення

МВС - Міністерство внутрішніх справ України

Термінологія

A

Аболіція (англ. Abolition) - скасування закону або рішення. (джерело: Економічний словник / Й.С. Завадський, Т.В. Осовська, О.О. Юшкевич. Київ: КОНДОР. 2006. 356 с.).

Автор електронного документа (англ. Author of electronic document) - фізична або юридична особа, яка створила електронний документ. (джерело: *Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № 851-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275*).

Адвокат (англ. Lawyer)- фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатська діяльність (англ. Lawyer`s activity) - незалежна професійна діяльність адвоката щодо здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатська таємниця (англ. Lawyer`s secret) - будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатське бюро (англ. Law office) - юридична особа, створена одним адвокатом, і діє на підставі статуту. Найменування адвокатського бюро повинно включати прізвище адвоката, який його створив. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатське об'єднання (англ. Lawyer`s union) - юридична особа, створена шляхом об'єднання двох або більше адвокатів (учасників), і діє на підставі статуту. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатський запит (англ. The lawyer's request) - письмове звернення адвоката до органу державної влади, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадських об'єднань про надання інформації, копій документів, необхідних адвокату для надання правової допомоги клієнту. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адвокатура України (англ. The Bar of Ukraine) - недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації і діяльності адвокатури в порядку, встановленому цим Законом. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Адміністративна справа (англ. Administrative case) - переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір. (джерело: *Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35 /35-36, 37/. Ст. 446*).

Адміністративне правопорушення (англ. Administrative offense) - протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність. (джерело: *Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122*).

Адміністративне стягнення (англ. Administrative penalty) - міра відповідальності, що застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами. (джерело: *Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122*).

Адміністративне судочинство (англ. Administrative proceedings) - діяльність адміністративних судів щодо розгляду і вирішення адміністративних справ у порядку, встановленому цим Кодексом. (джерело: Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35 /35-36, 37/. Ст. 446).

Адміністративний суд (англ. Administrative court) - суд, до компетенції якого цим Кодексом віднесено розгляд і вирішення адміністративних справ. (джерело: Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35 /35-36, 37/. Ст. 446).

Адміністративні дані (англ. Administrative data) - дані, отримані на підставі спостережень, проведених державними органами (за винятком органів державної статистики), органами місцевого самоврядування та іншими юридичними особами відповідно до законодавства та з метою виконання адміністративних обов'язків та завдань, віднесених до їх компетенції. (джерело: Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608).

Активна співучасть (англ. Active participation) – множинність осіб, при якій кілька співпозивачів пред'являють позов до одного відповідача. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004.№40-41,42, ст. 492).

Акціонерне товариство (англ. Joint Stock Company) - господарське товариство, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями. (джерело: Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356; Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 № № 514-VI // Відомості Верховної Ради України. 2008. № 50, /№ 50-51/. Ст. 384).

Аліменти (англ. Alimony) — обов'язок утримання, у визначених законом випадках, одним членом сім'ї інших, які потребують цього. (джерело: Сімейний кодекс України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 463-IX від 16.01.2020 // Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21-22. ст.135).

Альтернативна територіальна підсудність (англ. Alternative territorial jurisdiction) - встановлена законом щодо позивача, якому надається право за своїм вибором пред'явити позов в одному з судів, який розглядатиме справу, – за місцем проживання відповідача, за місцем свого проживання, за місцем заподіяння шкоди, за місцезнаходженням майна відповідача, за місцем виконання договору та в інших випадках. (джерело: Конституція України із

змiнами, внесеними згiдно iз Законами України № 27-IX вiд 03.09.2019// Вiдомостi Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. ст. 141).

Альтернативна юрисдикція (англ. Alternative jurisdiction) означає, що розгляд спору вiднесено до компетенції кiлькох органiв за вибором особи, яка потребує захисту своїх прав. (джерело: Цивiльний кодекс України iз змiнами, внесеними згiдно iз Законами України № 421-IX вiд 20.12.2019// Вiдомостi Верховної Ради України. 2003. № 40-44. ст.356).

Аналогiя закону (англ. The analogy of law) - поширення на вiдносини, якi безпосередньо не врегульованi законом, правових норм, що регулюють подiбнi вiдносини. (джерело: Термiнологiчний словник з цивiльного права та сiмейного права Укладач: викладач кафедри цивiльно-правових дисциплiн Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС. 2016. с.32).

Анонiмне повiдомлення (англ. Anonymouse message) - повiдомлення про порушення вимог Закону України «Про запобiгання корупцiї», здiйснене працівником вiдповiдного органу без зазначення авторства вiдповiдно до частини п'ятої статтi 53 Закону. (джерело: Порядок обробки повiдомлень про корупцiю та повiдомлень про порушення вимог Закону України «Про полiтичнi партiї в Україні», що надходять до Нацiонального агентства з питань запобiгання корупцiї: затверджено рiшенням Нацiонального агентства з питань запобiгання корупцiї «Про затвердження Порядку обробки повiдомлень про корупцiю та повiдомлень про порушення вимог Закону України «Про полiтичнi партiї в Україні», що надходять до Нацiонального агентства з питань запобiгання корупцiї» вiд 27.10.2017 №1024, зареєстровано в Мiнiстерствi юстицiї України 15 сiчня 2018 р. за № 60/31512 // Офiцiйний вiсник України. 2018. № 10. Ст. 389).

Апеляцiйна скарга (англ. Appeal appeal) - це спецiальна форма звернення (скарга) на рiшення та ухвали суду першої iнстанцiї, що не набрали законної сили, до апеляцiйного суду, який є вищою iнстанцiєю, що переглядає рiшення судiв першої iнстанцiї. (джерело: Конституцiя України iз змiнами, внесеними згiдно iз Законами України № 27-IX вiд 03.09.2019// Вiдомостi Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. ст. 141).

Апеляцiйне провадження (англ. Appeal proceedings) - це стадiя процесу, пiд час якої апеляцiйний суд перевiряє законнiсть i обгрунтованiсть рiшень та ухвал суду першої iнстанцiї, що не набрали законної сили. (джерело: Цивiльний процесуальний кодекс України зi змiнами, внесеними згiдно iз Законом України №2709-VI 23.06.05 // Вiдомостi Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Апеляцiйний суд (англ. Court of Appeal) - у системi судiв загальної юрисдикцiї дiють апеляцiйнi суди як суди апеляцiйної iнстанцiї з розгляду

цивільних і кримінальних, господарських, адміністративних справ, справ про адміністративні правопорушення. (джерело: Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356).

Апеляція (англ. Appeal) - оскарження ухвали, постанови нижчої інстанції (звичайно судової) перед вищою. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Арбітражний керуючий (англ. Arbitration Manager) - фізична особа, призначена господарським судом у встановленому порядку в справі про банкрутство як розпорядник майна, керуючий санацією або ліквідатор з числа осіб, які отримали відповідне свідоцтво і внесені до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України. (джерело: Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14.05.1992 № 2343-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 31. Ст. 440).

Б

Банкрутство (англ. Bankruptcy) - визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури. (джерело: Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14.05.1992 № 2343-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 31. Ст. 440).

Безліцензійна діяльність (англ. Unlicensed activity) - провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії на його провадження, у тому числі провадження ліцензіатом частини виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, іншої, ніж та, на яку йому надано ліцензію. (джерело: Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 23. Ст. 158).

Безпосередній керівник (англ. Direct supervisor) - найближчий керівник, якому прямо підпорядкований державний службовець. (джерело: Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43).

Біометричні дані (англ. Biometric data) - сукупність даних про особу, зібраних на основі фіксації її характеристик, що мають достатню стабільність та істотно відрізняються від аналогічних параметрів інших осіб (біометричні дані, параметри):

- відцифрований підпис особи;
- відцифрований образ обличчя особи;
- відцифровані відбитки пальців рук. *(джерело: Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716).*

Біометричні параметри (англ. Biometric parameters) - вимірювальні фізичні характеристики або особистісні поведінкові риси, що використовуються для ідентифікації (впізнання) особи або верифікації наданої ідентифікаційної інформації про особу. *(джерело: Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716).*

Благодійна діяльність (англ. Charity activities) - добровільна особиста та/або майнова допомога для досягнення визначених цим Законом цілей, що не передбачає одержання благодійником прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації благодійнику від імені або за дорученням бенефіціара. *(джерело: Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252).*

Благодійна організація (англ. Charitable Organization) - юридична особа приватного права, установчі документи якої визначають благодійну діяльність в одній чи кількох сферах, визначених цим Законом, як основну мету її діяльності. *(джерело: Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252).*

Благодійна пожертва (англ. Charitable donation) - безоплатна передача благодійником коштів, іншого майна, майнових прав у власність бенефіціарів для досягнення певних, наперед обумовлених цілей благодійної діяльності, відповідно до цього Закону. *(джерело: Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252).*

Благодійна програма (англ. Charity program) - комплекс благодійних заходів у сферах, визначених цим Законом. *(джерело: Про благодійну діяльність*

та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252).

Благодійник (англ. Benefactor) - дієдатна фізична особа або юридична особа приватного права (у тому числі благодійна організація), яка добровільно здійснює один чи декілька видів благодійної діяльності. (джерело: Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252).

Близькі особи (англ. Close faces) - особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких із суб'єктом не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі, а також - незалежно від зазначених умов - чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням згаданого суб'єкта. (джерело: Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII // Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056).

Близькі родичі та члени сім'ї (англ. Close relatives and family members) - чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний брат, рідна сестра, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, а також особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі. (джерело: Кримінальний процесуальний Кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 88).

В

Верховна Рада України (англ. The Parliament of Ukraine) - єдиний орган законодавчої влади в Україні. (джерело: Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141).

Верховний Суд (англ. Supreme Court) – це найвищий суд у системі судоустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, які визначені процесуальним законодавством. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 06.12.2016 №1774 // Відомості Верховної Ради України.2017. ст. 545*).

Видалення із залу судового засідання (англ. Removal from courtroom) – це позбавлення учасника процесу чи іншої особи, яка присутня у залі судового засідання, права бути присутньою на даному судовому засіданні. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Види адміністративних стягнень (англ. Types of administrative penalties):

- 1) попередження;
- 2) штраф;
- 2-1) штрафні бали;
- 3) оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення;
- 4) конфіскація: предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення;
- 5) позбавлення спеціального права, наданого даному громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання); позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
- 5-1) громадські роботи;
- 6) виправні роботи;
- 6-1) суспільно корисні роботи;
- 7) адміністративний арешт;
- 8) арешт з утриманням на гауптвахті. (джерело: *Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122*).

Види покарань (англ. Kinds of punishments):

- 1) штраф;
- 2) позбавлення військового, спеціального звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу;
- 3) позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;
- 4) громадські роботи;
- 5) виправні роботи;

- 6) службові обмеження для військовослужбовців;
- 7) конфіскація майна;
- 8) арешт;
- 9) обмеження волі;
- 10) тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців;
- 11) позбавлення волі на певний строк;
- 12) довічне позбавлення волі. (джерело: *Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131*).

Визнання позову відповідачем (англ. Recognition of the claim by the defendant) – це одностороннє усне або письмове волевиявлення відповідача, спрямоване на припинення спору з позивачем. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Виклик до суду (англ. Call to court) - це пропозиція з'явитися в суд. Для осіб, які беруть участь у справі, як правило, явка необов'язкова, а для свідків, перекладачів та експертів — обов'язкова. (джерело: *Хрестоматія з цивільного процесу. Збірник систематизованого законодавства, судової практики і міжнародних актів: станом на 1 верес. : в 2 т. / упоряд. Д. М. Шадура. Харків: Харків юрид. 2010. Т. 1–2*).

Виконавець (Співвиконавець) (англ. Performer) - особа, яка у співучасті з іншими суб'єктами злочину безпосередньо чи шляхом використання інших осіб, що відповідно до закону не підлягають кримінальній відповідальності за скоєне, вчинила злочин, передбачений цим Кодексом. (джерело: *Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131*).

Виконавче провадження (англ. Enforcement) - сукупність дій органів державного виконання і державних виконавців, спрямованих на примусове виконання рішень суду та інших органів, які підлягають примусовому виконанню. (джерело: *Про виконавче провадження: Закон України від 21.04.1999 № 606-XIV// Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. ст.542*).

Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (англ. Enforcement proceedings as the final stage of judicial proceedings and enforcement of judgments and decisions of other bodies (officials)) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим Законом,

іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню. (джерело: Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 № 1404-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. Ст. 542).

Виконавчі документи (англ. Executive documents) - письмові, оформлені за встановленою формою і змістом документи, які видаються судом та іншими юрисдикційними органами для примусового виконання постановлених ними рішень, ухвал та інших актів. (джерело: Виконавчий лист // Юридична енциклопедія: в 6-ти т., ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 1998—2004. 672—768 с.).

Вилучення тіл (останків) померлих (загиблих) осіб (англ. Removal of bodies (remains) of dead (dead) persons) - комплекс виконуваних кваліфікованим персоналом заходів та робіт, спрямованих на вилучення тіл (останків) померлих (загиблих) з їх місцезнаходження на місцевості або з необлікованих поховань з метою ідентифікації останків та їх подальшого перепоховання відповідно до ритуальних (релігійних) обрядів. (джерело: Про правовий статус осіб, зниклих безвісти: Закон України від № 113-IX від 19.09.2019 // Відомості Верховної Ради. 2018. № 38. ст.280).

Вимагання (англ. Extortion) - вимога передачі чужого майна чи права на майно або вчинення будь-яких дій майнового характеру з погрозою насильства над потерпілим чи його близькими родичами, обмеження прав, свобод або законних інтересів цих осіб, пошкодження чи знищення їхнього майна або майна, що перебуває в їхньому віданні чи під охороною, або розголошення відомостей, які потерпілий чи його близькі родичі бажають зберегти в таємниці. (джерело: Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131).

Вина (англ. Fault) - психічне ставлення особи до вчинюваної дії чи бездіяльності, передбаченої цим Кодексом, та її наслідків, виражене у формі умислу або необережності. (джерело: Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131).

Виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (англ. Extract from the Unified State Register of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Formations) - документ в електронній або у випадках, передбачених цим Законом, у паперовій формі, який формується за результатами проведення реєстраційних дій і містить відомості про юридичну особу або її відокремлений підрозділ, фізичну особу - підприємця (у тому числі про взяття на облік в органах державної статистики та

державної фіскальної служби, видачу ліцензії та документів дозвільного характеру) або громадське формування, що не має статусу юридичної особи, а також про проведену реєстраційну дію. (джерело: *Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263*).

Виправлення описок та арифметичних помилок у судовому рішенні (англ. Correction of descriptions and arithmetic errors in court decision) - суд може з власної ініціативи або за заявою особи, що брала участь у справі, чи іншої заінтересованої особи, виправити допущені в судовому рішенні цього суду описки, очевидні арифметичні помилки незалежно від того, набрало судове рішення законної сили чи ні. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Висновок експерта (англ. Expert opinion) - це докладний опис проведених експертом досліджень, зроблені у результаті них висновки та обґрунтовані відповіді на питання, поставлені експертові, складений у порядку, визначеному законодавством. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 06.12.2016 №1774//Відомості Верховної Ради України. 2017. №31. ст. 545*).

Виток інформації (англ. Information leakage) - результат дій, внаслідок яких інформація в системі стає відомою чи доступною фізичним та/або юридичним особам, що не мають права доступу до неї. (джерело: *Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286*).

Витрати на правову допомогу (англ. Costs of legal aid) - це витрати, пов'язані з оплатою правової допомоги адвоката або іншого спеціаліста в галузі права. (джерело: *Конституція України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 27-IX від 03.09.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141*).

Витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (англ. Excerpt from the Unified State Register of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Formations) - документ у паперовій або електронній формі, що сформований програмним забезпеченням Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань за зазначеним заявником критерієм пошуку та містить відомості з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, які є актуальними на

дату та час формування витягу або на дату та час, визначені у запиті, або інформацію про відсутність таких відомостей у цьому реєстрі. (джерело: *Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263*).

Вища кваліфікаційна комісія суддів України (англ. High Qualifications Commission of Judges of Ukraine) - державний орган суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545*).

Відвід судді (суду), а також секретаря судового засідання, експерта, спеціаліста, перекладача (англ. Referral of the judge (court), as well as the court secretary, expert, specialist, translator) - усунення цих учасників судового процесу від участі у справі за заявою сторони, прокурора (або за власною ініціативою того, хто відводиться — самовідвід) за наявності передбачених процесуальним законом обставин, що викликають сумнів у їх неупередженості. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Відзив на позовну заяву (англ. Review on statement of claim) – у відзиві відповідач викладає заперечення проти позову. Копія відзиву та доданих до нього документів повинна бути надіслана (надана) іншим учасникам справи одночасно з надісланням (наданням) відзиву до суду. Відзив подається в строк, встановлений судом, який не може бути меншим п'ятнадцяти днів з дня вручення ухвали про відкриття провадження у справі. Суд має встановити такий строк подання відзиву, який дасть змогу відповідачу підготувати його та відповідні докази, а іншим учасникам справи - отримати відзив до початку першого підготовчого засідання у справі. У разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Відзив повинен містити (англ. Review must contain):

- 1) найменування (ім'я) позивача і номер справи;
- 2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові) (для фізичних осіб) відповідача, його місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), поштовий індекс, реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб), за його наявності, або номер і

серію паспорта для фізичних осіб - громадян України, номери засобів зв'язку, офіційну електронну адресу або адресу електронної пошти, за наявності;

3) у разі повного або часткового визнання позовних вимог - вимоги, які визнаються відповідачем;

4) обставини, які визнаються відповідачем;

5) заперечення (за наявності) щодо наведених позивачем обставин та правових підстав позову, з якими відповідач не погоджується, із посиланням на відповідні докази та норми права;

6) перелік документів та інших доказів, що додаються до відзиву, та зазначення доказів, які не можуть бути подані разом із відзивом, із зазначенням причин їх неподання.

До відзиву додаються (англ. Added to the recall):

1) докази, які підтверджують обставини, на яких ґрунтуються заперечення відповідача, якщо такі докази не надані позивачем;

2) документи, що підтверджують надіслання (надання) відзиву і доданих до нього доказів іншим учасникам справи. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Відкладення розгляду справи (англ. Adjournment of the case) – це перенесення розгляду справи в зв'язку з неможливістю його проведення на відносно тривалий час із призначенням конкретної дати його проведення. *(джерело: Конституція України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 27-IX від 03.09.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141).*

Відкритість інформації щодо справи (англ. Openness of case information) – це право особи на інформацію про дату, час і місце розгляду своєї справи, а також право на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Відкриття провадження у справі (англ. Opening of proceedings) – стадія цивільного процесу, на якій суд вирішує питання про відкриття провадження по конкретній цивільній справі в суді першої інстанції, перевіряє наявність у особи, яка звернулася до суду, права на звернення до суду і дотримання встановленого порядку реалізації даного права. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Відмова від позову (англ. Waiver of the claim) – це одностороннє волевиявлення позивача, спрямоване на відмову від судового захисту своєї

матеріально-правової вимоги і на закриття порушеного позивачем процесу. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Відмова у відкритті провадження у справі (англ. Refusal to open proceedings) – це закріплене в ухвалі волевиявлення суду, яке полягає у відмові прийняти позовну заяву та порушити цивільний процес у справі на підставах, визначених законом. (джерело: Конституція України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 27-IX від 03.09.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141).

Відносна нездатність бути свідком (англ. The relative inability to be a witness) – нездатність бути свідком по якихось визначених фактах, по якійсь справі, а також у силу обов'язку. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Відповідач (англ. Defendant) - це юридична чи фізична особа, яка притягується за заявою позивача до відповідальності за порушення чи оспорення прав або охоронюваних законом інтересів позивача. (джерело: Бичкова С. С. Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження: монографія. Київ: Атіка. 2011. 420 с.).

Відповідь на відзив (Reply to review) - у відповіді на відзив позивач викладає свої пояснення, міркування та аргументи щодо наведених відповідачем у відзиві заперечень та мотиви їх визнання або відхилення. Відповідь на відзив підписується позивачем або його представником. Відповідь на відзив подається в строк, встановлений судом. Суд має встановити такий строк подання відповіді на відзив, який дозволить позивачу підготувати свої міркування, аргументи та відповідні докази, іншим учасникам справи - отримати відповідь на відзив завчасно до початку розгляду справи по суті, а відповідачу - надати учасникам справи заперечення завчасно до початку розгляду справи по суті. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Відчуження майна (англ. Alienation of property) - будь-які дії платника податків, унаслідок вчинення яких такий платник податків у порядку, передбаченому законом, втрачає право власності на майно, що належить такому платнику податків, або право користування, зокрема, природними ресурсами, що у визначеному законодавством порядку надані йому в користування. (джерело:

Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13-14, № 15-16, № 17. Ст. 112).

Відшкодування майнової шкоди фізичній особі, яка потерпіла від злочину (англ. **Indemnification of property damage to an individual who has suffered a crime)** - вид недоговірного зобов'язання, в силу якого майнова шкода, завдана майну фізичної особи внаслідок злочину, відшкодовується державою, якщо не встановлено особу, яка вчинила злочин, або якщо така особа є неплатоспроможною. (джерело: *Термінологічний словник з цивільного права та сімейного права Укладач: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС. 2016. с. 32).*

Відшкодування моральної шкоди (англ. **Compensation for non-pecuniary damage)** - моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності вини такої особи. Незалежно від вини моральна шкода відшкодовується у випадках, визначених Цивільним кодексом України. (джерело: *Термінологічний словник з цивільного права та сімейного права Укладач: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС. 2016. с. 32).*

Відшкодування судових витрат (англ. **Reimbursement of costs and expenses)** - виключною юрисдикцією, за якою розгляд певної категорії цивільних справ належить виключно до компетенції суду (наприклад, справи про позбавлення батьківських прав, справи про усиновлення, про визнання фізичної особи безвісно відсутньою та ін.). (джерело: *Конституція України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 27-IX від 03.09.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141).*

Відшкодування шкоди (англ. **Reparation)** - недоговірне зобов'язання, в силу якого майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала. (джерело: *Термінологічний словник з цивільного права та сімейного права Укладач: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС. 2016. с. 32).*

Володілець інформації (англ. **The owner of the information)** - фізична або юридична особа, якій належать права на інформацію. (джерело: *Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286).*

Г

Галузеві принципи (англ. Sectoral principles) – це принципи, які притаманні лише для певної галузі права. До них відносяться: принцип диспозитивності, процесуальної рівноправності. (джерело: *Цивільний кодекс України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 421-IX від 20.12.2019// Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. ст.356*).

Генеральна прокуратура України (англ. General prosecutor's office of Ukraine) - орган прокуратури вищого рівня щодо регіональних та місцевих прокуратур, організовує та координує діяльність усіх органів прокуратури з метою забезпечення ефективного виконання функцій прокуратури. (джерело: *Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12*).

Гласність судового процесу (англ. Publicity of the trial) – це відкрита інформація судових рішень, судових засідань та щодо справ, які розглядаються судом, окрім випадків, які установлені цивільно-процесуальним законодавством. Ніхто не може бути обмежений у праві на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи. Будь-яка особа має право на вільний доступ до судового рішення в порядку, встановленому законом. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 06.12.2016 №1774//Відомості Верховної Ради України. 2017. №31. ст. 545*).

Головний обов'язок свідка (англ. The main duty of the witness) – з'явитись за викликом суду в судове засідання і дати правдиві показання про відомі йому обставини. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Головуючий (англ. Presiding) - суддя, який розглядає справу одноособово, а при колегіальному розгляді справи - суддя-доповідач, визначений Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою під час розподілу справи. (джерело: *Кримінальний процесуальний Кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 88*).

Господарська діяльність (англ. Economic activity) - діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного

характеру, що мають цінову визначеність. (джерело: *Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144*).

Господарське зобов'язання (англ. Economic commitment) - зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку. (джерело: *Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144*).

Громадська безпека і порядок (англ. Public safety and order) - захищеність життєво важливих для суспільства та особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, забезпечення яких є пріоритетним завданням діяльності сил безпеки, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб та громадськості, які здійснюють узгоджені заходи щодо реалізації і захисту національних інтересів від впливу загроз. (джерело: *Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII // Офіційний вісник України. 2018. № 55. Ст. 1903*).

Громадська організація (англ. Public organization) - це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи. (джерело: *Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 1. Ст. 1*).

Громадська спілка (англ. Public Association) - це громадське об'єднання, засновниками якого є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи. (джерело: *Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 1. Ст. 1*).

Громадські формування (англ. Public formation) - політичні партії, структурні утворення політичних партій, громадські об'єднання, місцеві осередки громадського об'єднання із статусом юридичної особи, професійні спілки, їх об'єднання, організації профспілки, передбачені статутом профспілки та їх об'єднання, творчі спілки, місцеві осередки творчих спілок, постійно діючі третейські суди, організації роботодавців, їх об'єднання, відокремлені підрозділи іноземних неурядових організацій, представництва, філії іноземних благодійних організацій. (джерело: *Про державну реєстрацію юридичних осіб,*

фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263).

Громадянин (англ. Citizen) - фізичні особи: громадяни України, іноземці, особи без громадянства. (джерело: Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI // Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45; № 46-47; № 48. Ст. 552).

Громадянин України (англ. Citizen of Ukraine) - особа, яка набула громадянство України в порядку, передбаченому законами України та міжнародними договорами України. (джерело: Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65).

Д

Державна реєстрація юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб-підприємців (англ. State registration of legal entities, public entities that do not have the status of legal entities, and natural persons-entrepreneurs) - офіційне визнання шляхом засвідчення державою факту створення або припинення юридичної особи, громадського формування, що не має статусу юридичної особи, засвідчення факту наявності відповідного статусу громадського об'єднання, професійної спілки, її організації або об'єднання, політичної партії, організації роботодавців, об'єднань організацій роботодавців та їхньої символіки, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, зміни відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, про юридичну особу та фізичну особу - підприємця, а також проведення інших реєстраційних дій, передбачених цим Законом. (джерело: Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263).

Державна служба (англ. Public Service) - це публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави, зокрема щодо:

1) аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовки пропозицій стосовно її формування, у тому числі розроблення та проведення експертизи проектів програм, концепцій,

стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів;

2) забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів;

3) забезпечення надання доступних і якісних адміністративних послуг;

4) здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства;

5) управління державними фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням;

6) управління персоналом державних органів;

7) реалізації інших повноважень державного органу, визначених законодавством. (джерело: *Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43*).

Державна статистика (англ. Government statistics) - централізована система збирання, опрацювання, аналізу, поширення, збереження, захисту та використання статистичної інформації. (джерело: *Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608*).

Державна статистична діяльність (англ. State statistical activity) - сукупність дій, пов'язаних з проведенням державних статистичних спостережень та наданням інформаційних послуг, спрямована на збирання, опрацювання, аналіз, поширення, збереження, захист та використання статистичної інформації, забезпечення її достовірності, а також удосконалення статистичної методології. (джерело: *Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608*).

Державна судова Адміністрація України (англ. State Judicial Administration of Ukraine) - державний орган у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, установлених законом. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545*).

Державна фіскальна служба України (ДФС) (англ. State Fiscal Service of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - єдиний

внесок), державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску. (джерело: Положення про Державну фіскальну службу України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про Державну фіскальну службу України» від 21.05.2014 № 236 // Офіційний вісник України. 2014. № 55. Ст. 1507).

Державне (комунальне) господарське об'єднання (англ. State (municipal) economic association) - об'єднання підприємств, утворене державними (комунальними) підприємствами за рішенням Кабінету Міністрів України або, у визначених законом випадках, рішенням міністерств (інших органів, до сфери управління яких входять підприємства, що утворюють об'єднання), або рішенням компетентних органів місцевого самоврядування. (джерело: Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144).

Державне бюро розслідувань (англ. State Bureau of Investigation) - центральний орган виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції. (джерело: Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 6. Ст. 55).

Державне комерційне підприємство (англ. State-owned commercial enterprise) - суб'єкт підприємницької діяльності, що діє на основі статуту або модельного статуту і несе відповідальність за наслідки своєї діяльності усім належним йому на праві господарського відання майном згідно з цим Кодексом та іншими законами, прийнятими відповідно до цього Кодексу. (джерело: Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144).

Державне мито (англ. State Duty) — грошовий збір, що справляється із заяв і скарг, котрі подаються юридичними і фізичними особами до суду, та за видачу їм копій документів — судових рішень, ухвал, постанов і який зараховується до бюджету місцевого самоврядування. (джерело: Васильєв С. В. Цивільний процес України : навч. посіб. Київ: Центр учб. л-ри. 2013. 344 с.)

Державне унітарне підприємство (англ. State unitary enterprise) - утворюється компетентним органом державної влади в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини державної власності, як правило, без поділу її на частки, і входить до сфери його управління. Орган державної влади, до сфери управління якого входить підприємство, є представником власника і виконує його функції у межах, визначених цим Кодексом та іншими законодавчими

актами. (джерело: *Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144*).

Державний реєстратор юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (англ. State Registrar of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Formations) - особа, яка перебуває у трудових відносинах з суб'єктом державної реєстрації, нотаріус. (джерело: *Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263*).

Державний службовець (англ. Civil servant) - громадянин України, який займає посаду державної служби в органі державної влади, іншому державному органі, його апараті (секретаріаті) (далі - державний орган), одержує заробітну плату за рахунок коштів державного бюджету та здійснює встановлені для цієї посади повноваження, безпосередньо пов'язані з виконанням завдань і функцій такого державного органу, а також дотримується принципів державної служби (джерело: *Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43*).

Джерелами цивільного процесуального права (англ. Sources of civil procedural law) є ті законодавчі акти, міжнародні договори за участю України, інші нормативно-правові акти, у яких містяться цивільні процесуальні норми, які так чи інакше регулюють цивільне судочинство. (джерело: *Цивільний кодекс України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 421-IX від 20.12.2019 // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. ст.356*).

Диспозитивність в цивільному процесі (англ. Dispositiveness in the civil process) – це закріплені в нормах цивільного процесуального права положення про можливість осіб, які беруть участь у справі, розпоряджатися своїми матеріальними і процесуальними правами, а також засобами їхнього захисту, що активно впливають на виникнення, рух і закінчення цивільного процесу, з метою захисту своїх прав і охоронюваних законом інтересів. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Диспозитивність цивільного судочинства (англ. The dispositive nature of civil proceedings) – це розгляд справи судом за зверненням особи, поданим відповідно до Цивільного процесуального кодексу України, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України*

№2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Дисциплінарне провадження (англ. Disciplinary proceedings) - процедура розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів дисциплінарної скарги, в якій містяться відомості про вчинення прокурором дисциплінарного проступку. (джерело: Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12).

Договір про надання правової допомоги (англ. Legal aid agreement) - домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на умовах і в порядку, що визначені договором, а клієнт зобов'язується оплатити надання правової допомоги та фактичні витрати, необхідні для виконання договору. (джерело: Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 14.10.2014 № 1702-VII // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282).

Докази (англ. Evidence) — будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи. (джерело: Захист у цивільному процесі : практ. Посіб./упоряд. Ю. І. Руснак. Київ: Центр учб. л-ри. 2013. 352 с.).

Доказування (англ. Proving) — діяльність суду й осіб, які беруть участь у справі, по збору, дослідженню та оцінці доказів, направлена на встановлення дійсних прав і обов'язків учасників спірного правовідношення. (джерело: Захист у цивільному процесі : практ. посіб. /упоряд. Ю. І. Руснак. Київ: Центр учб. л-ри. 2013. 352 с.).

Документ (англ. Document) - матеріальний носій, що містить інформацію, основними функціями якого є її збереження та передавання у часі та просторі (джерело: Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650).

Допустимі докази (англ. Admissible evidence) – докази, отримані судом із дотриманням певної процесуальної форми. (джерело: Конституція України із змінами, внесеними згідно із Законами України № 27-IX від 03.09.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141).

Допустимість засобів доказування (англ. Admissibility of the means of proof) — вимога закону, яка передбачає для встановлення певного юридичного факту можливість використовувати засоби доказування лише встановленої форми і забороняє використання інших засобів доказування. (джерело: Зейкан

Я. П. *Захист у цивільній справі: наук.-практ. комент. 4-те вид., стер. Київ: КНТ: Вид. Ліпкан О. С. 2011. 488 с.*

Доступ до інформації в системі (англ. Access to information on the system) - отримання користувачем можливості обробляти інформацію в системі (джерело: *Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286*).

Досудове врегулювання спору (англ. Pre-trial dispute settlement) – це вживання сторонами певних заходів для врегулювання спору до початку судового розгляду, за домовленістю між собою, або у випадках, коли такі заходи є обов'язковими згідно із законом, а також у випадку порушення однією із сторін прав та законних інтересів іншої сторони, зобов'язані поновити їх не чекаючи пред'явлення претензії чи позову. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Е

Експерт (англ. Expert) - експертом може бути особа, яка володіє спеціальними знаннями, необхідними для з'ясування відповідних обставин справи. Експерт може призначатися судом або залучатися учасником справи. Експерт зобов'язаний дати обґрунтований та об'єктивний письмовий висновок на поставлені йому питання. Експерт зобов'язаний з'явитися до суду за його викликом та роз'яснити свій висновок і відповісти на питання суду та учасників справи. За відсутності заперечень учасників справи експерт може брати участь в судовому засіданні в режимі відеоконференції. Експерт не має права передоручати проведення експертизи іншій особі. Експерт має право на оплату виконаної роботи та на компенсацію витрат, пов'язаних з проведенням експертизи і викликом до суду. Призначений судом експерт може відмовитися від надання висновку, якщо надані на його запит матеріали недостатні для виконання покладених на нього обов'язків. Заява про відмову повинна бути вмотивованою.

Експерт має право (англ. The expert has the right):

- 1) ознайомлюватися з матеріалами справи;
- 2) заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів і зразків, якщо експертиза призначена судом;

3) викладати у висновку експертизи виявлені в ході її проведення факти, які мають значення для справи і з приводу яких йому не були поставлені питання;

4) бути присутнім під час вчинення процесуальних дій, що стосуються предмета і об'єктів дослідження;

5) для цілей проведення експертизи заявляти клопотання про опитування учасників справи та свідків;

6) користуватися іншими правами, що надані Законом України "Про судову експертизу". (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України.и2004. №40-41,42, ст. 492*).

Обов'язки експерта (англ. Duties of the expert):

1) заявити самовідвід за наявності передбачених законодавством обставин;

2) прийняти до виконання доручену йому експертизу;

3) особисто провести повне дослідження, дати обґрунтований та об'єктивний письмовий висновок на поставлені питання, а в разі необхідності роз'яснити його;

4) повідомити в письмовій формі органу (особі), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), про неможливість її проведення та повернути надані матеріали справи та інші документи, якщо поставлене питання виходить за межі компетенції експерта або якщо надані йому матеріали недостатні для вирішення поставленого питання, а витребувані додаткові матеріали не були надані;

5) з'явитися на виклик органу (особи), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), для надання роз'яснень, показань чи доповнень з приводу проведеної експертизи або причин повідомлення про неможливість її проведення;

6) забезпечити збереження об'єкта експертизи. Якщо дослідження пов'язане з повним або частковим знищенням об'єкта експертизи або зміною його властивостей, експерт повинен одержати на це дозвіл від органу (особи), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта);

7) не розголошувати без дозволу органу (особи), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), відомості, що стали йому відомі у зв'язку з виконанням обов'язків, або не повідомляти будь-кому, крім органу (особи), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), чи суду про хід проведення експертизи та її результати. (джерело: *Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5*).

Експерту забороняється (англ. The expert is forbidden):

- 1) проводити експертизу без письмової вказівки керівника (заступника керівника) експертної установи, керівника структурного підрозділу;
- 2) передоручати проведення експертизи іншій особі;
- 3) самостійно збирати матеріали, які підлягають дослідженню, а також вибирати вихідні дані для проведення експертизи, якщо вони відображені в наданих йому матеріалах неоднозначно;
- 4) вирішувати питання, які виходять за межі спеціальних знань експерта та з'ясування питань права і надавати оцінку законності проведення процедур, регламентованих нормативно-правовими актами;
- 5) и прямо чи опосередковано зацікавлені в результатах експертизи;
- 6) зберігати матеріали справ та об'єкти експертних досліджень поза службовим приміщенням. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).*

Експерт з питань права (англ. Law expert) – як експерт з питань права може залучатися особа, яка має науковий ступінь та є визнаним фахівцем у галузі права. Рішення про допуск до участі в справі експерта з питань права та долучення його висновку до матеріалів справи ухвалюється судом. Експерт з питань права зобов'язаний з'явитися до суду за його викликом, відповідати на поставлені судом питання, надавати роз'яснення. За відсутності заперечень учасників справи експерт з питань права може брати участь в судовому засіданні в режимі відеоконференції. Експерт з питань права має право знати мету свого виклику до суду, відмовитися від участі у судовому процесі, якщо він не володіє відповідними знаннями, а також право на оплату послуг та на компенсацію витрат, пов'язаних з викликом до суду. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Експертиза додаткова (англ. Examination is optional) - це експертиза, якщо для вирішення питань щодо об'єкта, який досліджувався під час проведення первинної експертизи, необхідно провести додаткові дослідження або дослідити додаткові матеріали (зразки для порівняльного дослідження, вихідні дані тощо), які не були надані експертові під час проведення первинної експертизи. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових*

експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).

Експертиза комісійна (англ. Examination of the commission) - це експертиза, яка проводиться двома чи більшою кількістю експертів, що мають кваліфікацію судового експерта за однією експертною спеціалізацією (фахівцями в одній галузі знань). Комісія експертів може утворюватися органом (особою), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), або керівником експертної установи. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).*

Експертиза комплексна (англ. Expertise is complex) – це експертиза, що проводиться із застосуванням спеціальних знань різних галузей науки, техніки або інших спеціальних знань (різних напрямів у межах однієї галузі знань) для вирішення одного спільного (інтеграційного) завдання (питання). До проведення таких експертиз у разі потреби залучаються як експерти експертних установ, так і фахівці установ та служб (підрозділів) інших центральних органів виконавчої влади або інші фахівці, що не працюють у державних спеціалізованих експертних установах. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).*

Експертиза первинна (англ. Primary examination) – це експертиза, коли об'єкт досліджується вперше. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).*

Експертиза повторна (англ. Examination repeated) - це експертиза, яка проводиться двома чи більшою кількістю експертів, що мають кваліфікацію судового експерта за однією експертною спеціалізацією (фахівцями в одній галузі знань). Комісія експертів може утворюватися органом (особою), який (яка) призначив(ла) експертизу (залучив(ла) експерта), або керівником експертної установи. *(джерело: Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових*

експертиз та експертних досліджень: Наказ Міністерства юстиції України від 08.10.98 № 53/5).

Експертиза судова (англ. Forensic examination) – це дослідження на основі спеціальних знань у галузі науки, техніки, мистецтва, ремесла тощо об'єктів, явищ і процесів з метою надання висновку з питань, що є або будуть предметом судового розгляду. *(джерело: Про судову експертизу: Закон України із змінами внесеними згідно з Законами № 294-IX від 14.11.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 28. ст.232).*

Експертно-кваліфікаційна комісія (англ. Expert Qualification Commission) – це комісії для присвоєння та позбавлення кваліфікації судового експерта і кваліфікаційних класів, при міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, до сфери управління яких належать державні спеціалізовані установи, що здійснюють судово-експертну діяльність. *(джерело: Про судову експертизу: Закон України із змінами внесеними згідно з Законами № 294-IX від 14.11.2019 // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 28. ст.232).*

Електронні докази (англ. Electronic Evidence) – це інформація в електронній (цифровій) формі, що містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи (в тому числі текстові документи, графічні зображення, плани, фотографії, відео- та звукозаписи тощо), веб-сайти (сторінки), текстові, мультимедійні та голосові повідомлення, метадані, бази даних та інші дані в електронній формі. Такі дані можуть зберігатися, зокрема, на портативних пристроях (картах пам'яті, мобільних телефонах тощо), серверах, системах резервного копіювання, інших місцях збереження даних в електронній формі (в тому числі в мережі Інтернет). *(джерело: Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 06.12.2016 №1774 // Відомості Верховної Ради України. 2017. №31. ст. 545).*

Є

Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система (англ. The only judicial information and telecommunication system) – це система, до якої надходять та підлягають обов'язковій реєстрації позовні та інші заяви, скарги та інші передбачені законом процесуальні документи, що подаються до суду і можуть бути предметом судового розгляду. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Єдиний державний демографічний реєстр (англ. **The only state demographic registry**) - електронна інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної цим Законом інформації про особу та про документи, що оформлюються із застосуванням засобів Реєстру, із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина. *(джерело: Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716).*

Єдиний державний реєстр підприємств і організацій України (ЄДРПОУ) (англ. **The Unified State Register of Enterprises and Organizations of Ukraine**) - автоматизована система збирання, накопичення та опрацювання даних про всіх юридичних осіб, відокремлені підрозділи юридичних осіб, що знаходяться на території України, а також відокремлені підрозділи юридичних осіб України, що знаходяться за межами України. *(джерело: Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608).*

Єдиний державний реєстр судових рішень (англ. **The only state register of court decisions**) – автоматизована система збирання, зберігання, захисту, обліку, пошуку та надання електронних копій судових рішень. *(джерело: Про доступ до судових рішень: Закон України із змінами внесеними згідно із Законами № 2147-VIII (2147а-19) від 03.10.2017 // Відомості Верховної Ради України. 2006. № 15. ст. 128).*

Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (англ. **Unified State Register of Legal Entities, Individuals, Entrepreneurs and Public Formations**) - єдина державна інформаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, обробку, захист, облік та надання інформації про юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадські формування, що не мають статусу юридичної особи. *(джерело: Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263).*

Єдиний реєстр боржників (англ. **Single register of debtors**) - це систематизована база даних про боржників, що є складовою автоматизованої системи виконавчого провадження та ведеться з метою оприлюднення в режимі реального часу інформації про невиконані майнові зобов'язання боржників та

запобігання відчуженню боржниками майна. (джерело: Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 № 1404-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. Ст. 542).

Єдиний реєстр досудових розслідувань (англ. Single register of pre-trial investigations) - створена за допомогою автоматизованої системи електронна база даних, відповідно до якої здійснюються збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних, зазначених у пункті 1 глави 2 цього розділу, які використовуються для формування звітності, а також надання інформації про відомості, внесені до Реєстру, з дотриманням вимог кримінального процесуального законодавства та законодавства, яким врегульовано питання захисту персональних даних та доступу до інформації з обмеженим доступом. (джерело: Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: затверджено наказом Генеральної прокуратури України «Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань» від 06.04.2016 № 139, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 05 травня 2016 р. за № 680/28810 // Офіційний вісник України. 2016. № 46. Ст. 1674).

Єдиний реєстр об'єктів державної власності (англ. A single register of state property) - автоматизована система збирання, обліку, накопичення, оброблення, захисту та надання інформації про нерухоме майно, у тому числі передане в оренду (лізинг), концесію або заставу, державних підприємств, установ та організацій, а також про корпоративні права держави та державне майно, що не увійшло до статутного капіталу господарських структур. (джерело: Про управління об'єктами державної власності: Закон України від 21.09.2006 № 185-V // Відомості Верховної Ради України. 2006. № 46. Ст. 456).

Єдиний реєстр осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (англ. The only registry of missing persons in special circumstances) - електронна база даних, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної цим Законом інформації про осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, їх невпізнані останки, наявність чи відсутність рішення суду про визнання осіб, зниклих безвісти, безвісно відсутніми або оголошення померлими, а також інших даних, що використовуються для забезпечення обліку осіб, зниклих безвісти, з метою їх розшуку. (джерело: Про правовий статус осіб, зниклих безвісти: Закон України від із змінами, внесеними згідно із Законом № 113-IX від 19.09.2019 // Відомості Верховної Ради. 2018. № 38. ст.280).

Ж

Журнал судового засідання (англ. Court Record) - документ, що ведеться в суді у порядку здійснення цивільного, кримінального та адміністративного судочинства, кримінального провадження одночасно з фіксуванням судового засідання технічними засобами. *(джерело: Інструкція про порядок роботи з технічними засобами фіксування судового процесу (судового засідання): затверджено наказом Державної судової адміністрації України «Про затвердження Інструкції про порядок роботи з технічними засобами фіксування судового процесу (судового засідання)» від 20.09.2012 № 108 // Офіційний вісник України. 2012. № 77. Ст. 3144).*

З

Забезпечення позову (англ. Securing the claim) - вжиття судом, у провадженні якого знаходиться справа, заходів щодо охорони матеріально-правових інтересів позивача, які гарантують за його позовом про присудження реальне виконання позитивно прийнятого рішення. *(джерело: Зейкан Я. П. Цивільний процесуальний кодекс України: наук.-практ. комент. Київ: КНТ. 2011. 680 с.).*

Завдання суду (англ. The task of the court) – це здійснювати правосуддя на засадах верховенства права, суд забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, які гарантовані Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами. *(джерело: Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 06.12.2016 №1774 // Відомості Верховної Ради України. 2017. №31. ст. 545).*

Завдання цивільного судочинства (англ. The objectives of civil proceedings) – це справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України*

№2709-VI 23.06.05 // *Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Заінтересовані особи (англ. Interested persons) - це особи, взаємовідносини яких із заявником залежать від обставин, що повинні бути встановлені під час вирішення справ окремого провадження; майнові й особисті права яких залежать від юридичного факту, встановлення якого вимагає заявник; для яких після встановлення судом певного юридичного факту виникає обов'язок визначити й оформити правові наслідки та права заявника. (*джерело: Бичкова С. С. Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження : монографія. Київ: Атіка. 2011. 420 с.*)

Заклад освіти (англ. Educational establishment) - юридична особа публічного чи приватного права, основним видом діяльності якої є освітня діяльність. (*джерело: Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2017. № 38-39. Ст. 380).*

Закон (англ. Law) - нормативний акт, прийнятий вищим представницьким органом державної влади або безпосереднім волевиявленням населення, який регулює найважливіші суспільні відношення. (*джерело: Тихомирова Л.В., Тихомиров М.Ю. Юридическая энциклопедия / Под ред. М.Ю. Тихомирова. Москва. 1997. 526 с.*)

Законні джерела існування (англ. Legal sources of existence) - заробітна плата, прибуток від підприємницької діяльності або власності, пенсія, стипендія, аліменти, соціальні виплати та допомога, власні фінансові заощадження або фінансова допомога від членів сім'ї, інших фізичних та юридичних осіб, що мають законні доходи. (*джерело: Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65).*

Законні представники (англ. Legal representatives) - батьки, усиновителі, батьки-вихователі, опікуни, піклувальники, представники закладів, які виконують обов'язки опікунів і піклувальників. (*джерело: Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197; Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06.2011 № 3460-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 51. Ст. 577);*

- батьки, усиновителі, батьки-вихователі, прийомні батьки, патронатні вихователі, опікуни, піклувальники, представники закладів, які виконують обов'язки опікунів і піклувальників. (*джерело: Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65).*

Законні презумпції (англ. Legal presumptions) - факти, що не потребують доказування, певний логічний засіб, який використовується судом, коли це передбачено законом або випливає з його змісту. Законні презумпції можуть бути спростовані. (джерело: *Комаров В. В. Окреме провадження : монографія / В. В. Комаров, Г. О. Світлична, І. В. Удальцова ; за ред. В. В. Комарова. Харків: Право. 2011. 312 с.*).

Закрите судове засідання (англ. Closed court hearing) – це проведення судового розгляду справ у тому випадку, коли відкритий судовий розгляд може мати наслідком розголошення таємної чи іншої інформації, що охороняється законом, або за клопотанням учасників справи з метою забезпечення таємниці усиновлення, запобігання розголошенню відомостей про інтимні чи інші особисті сторони життя учасників справи або відомостей, що принижують їхню честь і гідність, а також в інших випадках, установлених законом. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Закриття провадження по справі (англ. Closing proceedings) - закінчення провадження у справі без постановлення судового рішення за наявності підстав, які свідчать про те, що процес виник неправомірно або його продовження є неправомірним. (джерело: *Курс цивільного процесу: підручник / Нац. ун-т «Юрид. акад. України ім. Я. Мудрого». Харків: Право. 2011. 1352 с.*).

Залишення заяви без розгляду (англ. Leaving the application without consideration) - закінчення провадження у справі без постановлення судового рішення за наявності точно встановлених у законі обставин, які свідчать про недодержання умов реалізації права на звернення до суду за захистом і можливість застосування яких не втрачена й при повторній неявці сторін. Підстави залишення заяви без розгляду визначені ст. 229 ЦПК. (джерело: *Цивільний процес: загальна частина: Навч. посіб. Київ: «Хай-Тек Прес». 2014. 208 с.*).

Захист (англ. Protection) - вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні захисту прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого, особи, стосовно якої передбачається застосування примусових заходів медичного чи виховного характеру або вирішується питання про їх застосування у кримінальному провадженні, особи, стосовно якої розглядається питання про видачу іноземній державі (екстрадицію), а також особи, яка притягається до адміністративної відповідальності під час розгляду справи про адміністративне правопорушення. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від*

05.07.2012 № 5076-VI // *Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282).*

Захист інформації (англ. Protection of information) - сукупність правових, адміністративних, організаційних, технічних та інших заходів, що забезпечують збереження, цілісність інформації та належний порядок доступу до неї. (джерело: *Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650).*

Заходи процесуального примусу (англ. Заходи процесуального примусу) – це процесуальні дії, що вчиняються судом у визначених цивільно-процесуальним законодавством випадках з метою спонукання відповідних осіб до виконання встановлених у суді правил, добросовісного виконання процесуальних обов'язків, припинення зловживання правами та запобігання створенню протиправних перешкод у здійсненні судочинства. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Заявник (англ. The applicant) - це особа, яка звернулася до суду із заявою про встановлення певних обставин або юридичного стану особи, з якими закон пов'язує виникнення, зміну або припинення особистих або майнових прав особи для здійснення іншою особою цих прав. (джерело: *Бичкова С. С. Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження : монографія. Київ: Атіка. 2011. 420 с.).*

Згода суб'єкта персональних даних (англ. Consent of the data subject) - добровільне волевиявлення фізичної особи (за умови її поінформованості) щодо надання дозволу на обробку її персональних даних відповідно до сформульованої мети їх обробки, висловлене у письмовій формі або у формі, що дає змогу зробити висновок про надання згоди. (джерело: *Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI // Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481).*

Змагальність сторін (англ. The power of the parties) – це здійснення цивільного судочинства лише за таких умов, коли учасники мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, а також кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, а суд, в свою чергу, зберігаючи об'єктивність і неупередженість:

- 1) керує ходом судового процесу;
- 2) сприяє врегулюванню спору шляхом досягнення угоди між сторонами;

3) роз'яснює у випадку необхідності учасникам судового процесу їхні процесуальні права та обов'язки, наслідки вчинення або невчинення процесуальних дій;

4) сприяє учасникам судового процесу в реалізації ними прав, передбачених цим Кодексом;

5) запобігає зловживанню учасниками судового процесу їхніми правами та вживає заходів для виконання ними їхніх обов'язків. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Зміст позову (англ. Content of the claim) - вказана у позовній заяві форма захисту, тобто те, що позивач просить від суду: присудження відповідача до певних дій. (джерело: *Литовченко Л. А. Цивільний процес: навчальний посібник. Дніпропетровськ: «Адверта». 2013. 482 с.*).

Зупинення провадження по справі (англ. Stopping proceedings) означає, що суд тимчасово призупинив розгляд справи у зв'язку з обставинами, які перешкоджають цьому розгляду, до їх усунення або виконання зацікавленими особами необхідних дій. (джерело: *Штефан М.Й. Цивільне процесуальне право України: Академічний курс: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. заклад. Київ: Концерн «Видавничий Дім «ІнЮре». 2005. с.187*).

Зустрічний позов (англ. Counterclaim) - це самостійні матеріально-правові вимоги відповідача до позивача, що розглядаються разом із початковим позовом. (джерело: *Васильєв С.В. Довідник з підготовки до судового розгляду окремих категорій цивільних справ / С. В. Васильєв ; рец. Д. Д. Луспенік. 2-е вид., перероб. і доп. Харків : Еспада. 2009. 448 с.*).

I

Ім'я особи (англ. The name of the person) - прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи. (джерело: *Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716*).

Іноземець (англ. Foreigner) - особа, яка не перебуває в громадянстві України і є громадянином (підданим) іншої держави або держав. (джерело: *Про*

громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65).

Інстанційна юрисдикція (англ. Jurisdiction of jurisdiction) - усі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються місцевими загальними судами як судами першої інстанції, крім справ, визначених частинами другою - четвертою цієї статті. Справи щодо оскарження рішень третейських судів, оспорювання рішень міжнародних комерційних арбітражів, про видачу виконавчих листів на примусове виконання рішень третейських судів розглядаються апеляційними судами як судами першої інстанції за місцем розгляду справи третейським судом (за місцезнаходженням арбітражу). Справи щодо визнання та надання дозволу на виконання рішень міжнародного комерційного арбітражу розглядаються:

1) якщо місце арбітражу знаходиться на території України - апеляційними загальними судами за місцезнаходженням арбітражу;

2) якщо місце арбітражу знаходиться поза межами України - апеляційним загальним судом, юрисдикція якого поширюється на місто Київ. Справи про визнання необґрунтованими активів та їх стягнення в дохід держави розглядаються Вищим антикорупційним судом (*джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Інформація з обмеженим доступом (англ. Restricted information) - конфіденційна, таємна та службова інформація. (*джерело: Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650; Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314).*

Інформація про товар (роботу, послугу) (англ. Product information (job, service)) - відомості та/або дані, які розкривають кількісні, якісні та інші характеристики товару (роботи, послуги). (*джерело: Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650).*

Інформація про фізичну особу (персональні дані) (англ. Individual information (personal data)) - відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. (*джерело: Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657- XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650).*

Інші види правової допомоги (англ. Other types of legal assistance) - види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв,

скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

К

Кабінет Міністрів України (англ. cabinet of Ministers of Ukraine - вищий орган у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією. Кабінет Міністрів України у своїй діяльності керується цією Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України. (джерело: *Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141*).

Касаційна інстанція (англ. Court of Cassation) - окрема ланка в системі загальних судів України, завданням якої є перевірка правильності вироків, рішень, ухвал та постанов суду першої інстанції з правового (законність) і фактичного (обґрунтованість) боку за матеріалами, наявними у справі і додатково поданими сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі. (джерело: *Юридична енциклопедія: ред. кол. Ю.С. Шемшученко (відп. ред.) Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2001. Т. 3. 792 с.*).

Конфлікт інтересів (англ. Conflict of interests) - суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення адвокатської діяльності. (джерело: *Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282*).

Судом касаційної інстанції у цивільних справах (англ. Court of Cassation in civil cases) є Верховний Суд (ст. 388 ЦПК України). Верховний Суд - найвищий суд у системі судустрою України. Верховний Суд є найвищим судом у системі судустрою України, який забезпечує сталість та єдність судової практики у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом. У складі

Верховного Суду діють: 1) Велика Палата Верховного Суду; 2) Касаційний адміністративний суд; 3) Касаційний господарський суд; 4) Касаційний кримінальний суд; 5) Касаційний цивільний суд. *(джерело: Про судоустрій та статус суддів: Закон України від № 263-IX від 31.10.2019 // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. ст.545).*

Л

Ліцензійні умови (англ. License Terms) - нормативно-правовий акт Кабінету Міністрів України, іншого уповноваженого законом органу державної влади, положення якого встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання ліцензіатом, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії. *(джерело: Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 23. Ст. 158).*

Ліцензія (англ. License) - запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про рішення органу ліцензування щодо наявності у суб'єкта господарювання права на провадження визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню. *(джерело: Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 23. Ст. 158).*

Ліцензування (англ. Licensing) - засіб державного регулювання провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, спрямований на забезпечення реалізації єдиної державної політики у сфері ліцензування, захист економічних і соціальних інтересів держави, суспільства та окремих споживачів. *(джерело: Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 23. Ст. 158).*

М

Майно (англ. Property) - окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки. (джерело: Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356);

- сукупність речей та інших цінностей (включаючи нематеріальні активи), які мають вартісне визначення, виробляються чи використовуються у діяльності суб'єктів господарювання та відображаються в їх балансі або враховуються в інших передбачених законом формах обліку майна цих суб'єктів. Залежно від економічної форми, якої набуває майно у процесі здійснення господарської діяльності, майнові цінності належать до основних фондів, оборотних засобів, коштів, товарів. (джерело: Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144).

Малозначні справи (англ. Small matters):

1) справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

2) справи незначної складності, визнані судом малозначними, крім справ, які підлягають розгляду лише за правилами загального позовного провадження, та справ, ціна позову в яких перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42. ст. 492).

Малолітня дитина (англ. Young child) - дитина до досягнення нею чотирнадцяти років. (джерело: Сімейний кодекс України: Закон України від 10.01.2002 № 2947-III // Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21. Ст. 135).

Медіатор (англ. Mediator) - спеціально підготовлений посередник, який сприяє сторонам конфлікту (спору) в його врегулюванні шляхом структурованого переговорного процесу. (джерело: Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015).

Медіатором може бути фізична особа, яка досягла двадцяти п'яти років, має вищу або професійно-технічну освіту та пройшла професійне навчання медіації, що має включати 90 академічних годин початкового навчання, в тому числі не менше 45 академічних годин навчання практичним навичкам.

Медіатором не може бути особа:

- 1) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;
- 2) яка має не погашену або не зняту у встановленому законом порядку судимість;
- 3) звільнена з посади судді, прокурора, слідчого, з державної служби або із служби в органах місцевого самоврядування за порушення присяги, вчинення корупційного правопорушення;
- 4) яка перебуває на державній службі;
- 5) яку було виключено з реєстру медіаторів відповідно до статті 20 цього Закону - до спливу трьохрічного строку. *(джерело: Про медіацію: Проект Закону У країни №3665 від 17.12.2015).*

Медіація (англ. Mediation) – позасудова процедура врегулювання конфлікту (спору) шляхом переговорів сторін конфлікту (спору) за допомогою одного або декількох медіаторів. Медіація може застосовуватися у будь-яких конфліктах (спорах), у тому числі цивільних, сімейних, трудових, господарських, адміністративних, а також у провадженні щодо кримінальних проступків, злочинів невеликої чи середньої тяжкості та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення, передбаченого статтею 477 Кримінального процесуального кодексу України, та справах про адміністративні правопорушення. *(джерело: Про медіацію: Проект Закону У країни №3665 від 17.12.2015).*

Мирова угода (англ. The settlement agreement) - взаємоприйнятний договір про умови припинення спору про право між сторонами. *(джерело: Цивільний процес України: академічний курс / За ред. С. Я. Фурси. Київ: Видавець Фурса С.Я.: КНТ. 2009. С. 651.)*

Мирова угода укладається сторонами з метою врегулювання спору на підставі взаємних поступок і має стосуватися лише прав та обов'язків сторін. У мировій угоді сторони можуть вийти за межі предмета спору за умови, що мирова угода не порушує прав чи охоронюваних законом інтересів третіх осіб. Сторони можуть укласти мирову угоду і повідомити про це суд, зробивши спільну письмову заяву, на будь-якій стадії судового процесу (ст. 207). *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Міністерство (англ. Ministry) - центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох визначених Кабінетом Міністрів України сферах, проведення якої покладено на Кабінет Міністрів України Конституцією та законами України. *(джерело: Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 38. Ст. 385).*

Міністерство внутрішніх справ України (МВС) (англ. Ministry of Internal Affairs of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. МВС є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах:

1) забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг;

2) захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні;

3) цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності;

4) міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. *(джерело: Положення про Міністерство внутрішніх справ України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» від 28.10.2015 № 878 // Офіційний вісник України. 2015. № 89. Ст. 2972).*

Міністерство інфраструктури України (МІНІНФРАСТРУКТУРИ) (англ. Ministry of Infrastructure of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мінінфраструктури є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах автомобільного, залізничного, морського та річкового транспорту, надання послуг поштового зв'язку, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері авіаційного транспорту та використання повітряного простору України, розвитку, будівництва, реконструкції та модернізації інфраструктури авіаційного, морського та річкового транспорту, дорожнього господарства, навігаційно-гідрографічного забезпечення судноплавства, торговельного мореплавства, з питань безпеки на автомобільному транспорті загального користування, міському електричному, залізничному, морському та річковому транспорті, а також державного нагляду (контролю) за безпекою на автомобільному транспорті загального користування, міському електричному, залізничному, морському та річковому транспорті (крім сфери безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості). *(джерело: Положення про Міністерство інфраструктури України: затверджено постановою Кабінету*

Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство інфраструктури України» від 30.06.2015 № 460 // Офіційний вісник України. 2015. № 54. Ст. 1755).

Міністерство фінансів України (МІНФІН) (англ. Ministry of Finance of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мінфін є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, державну політику у сфері державного пробірного контролю, бухгалтерського обліку та аудиту, випуску і проведення лотерей, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері контролю за дотриманням бюджетного законодавства, державного внутрішнього фінансового контролю, казначейського обслуговування бюджетних коштів, запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, забезпечує формування державної політики у сфері організації та контролю за виготовленням цінних паперів, документів суворого звітного та забезпечує формування та реалізацію єдиної державної податкової, митної політики, державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску, державної політики у сфері видобутку, виробництва, використання та зберігання дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, їх обігу та обліку. *(джерело: Положення про Міністерство фінансів України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України» від 20.08.2014 № 375 // Офіційний вісник України. 2014. № 69. Ст. 1936).*

Міністерство юстиції України (МІН'ЮСТ) (англ. Ministry of Justice of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. Мін'юст є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, державну політику з питань банкрутства та використання електронного цифрового підпису, у сфері нотаріату, організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) (далі - виконання рішень), державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації обтяжень рухомого майна, державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб -

підприємців, реєстрації статуту територіальної громади м. Києва, реєстрації статутів Національної академії наук та національних галузевих академій наук, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності, у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, у сфері правової освіти населення; забезпечує формування державної політики у сфері архівної справи і діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації. Мін'юст є державним органом з питань банкрутства. Мін'юст є органом, уповноваженим на забезпечення проведення перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади». *(джерело: Положення про Міністерство юстиції України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України» від 02.07.2014 № 228 // Офіційний вісник України. 2014. № 54. Ст. 1455).*

Місце проживання фізичної особи (англ. The place of residence of the individual) - житло, в якому фізична особа проживає постійно або тимчасово. Місцем проживання фізичної особи у віці від десяти до чотирнадцяти років є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я тощо, в якому вона проживає, якщо інше місце проживання не встановлено за згодою між дитиною та батьками (усиновлювачами, опікуном) або організацією, яка виконує щодо неї функції опікуна. Місцем проживання фізичної особи, яка не досягла десяти років, є місце проживання її батьків (усиновлювачів) або одного з них, з ким вона проживає, опікуна або місцезнаходження навчального закладу чи закладу охорони здоров'я, в якому вона проживає. Місцем проживання недієздатної особи є місце проживання її опікуна або місцезнаходження відповідної організації, яка виконує щодо неї функції опікуна. Фізична особа може мати кілька місць проживання. *(джерело: Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356).*

Моральна шкода (англ. Moral damage) – втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб. *(джерело: Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди: пункт 3 постанови Пленуму Верховного Суду України від № 4 31.03.95).*

Н

Наказне провадження (англ. Criminal proceedings) - це самостійний і спрощений вид судового провадження у цивільному судочинстві при розгляді окремих категорій справ, у якому суддя в установлених законом випадках за заявою про видачу судового наказу особи, якій належить право вимоги, без судового засідання і виклику стягувача та боржника на основі доданих до заяви документів видає судовий наказ, який є особливою формою судового рішення. Наказне провадження не є свідченням відсутності спірних правовідносин між сторонами, однак в силу очевидності права вимоги заявника відсутній спір про наявність самого права. Справи наказного провадження визначені законом виходячи з вимог процесуальної економії. Тобто, у деяких справах вимоги, які пред'являються до суду, можуть бути розглянуті на відміну від загальної цивільної процесуальної форми. (джерело: *Цивільний процес: навчальний посібник.* / А.В. Андрушко, Ю.В. Білоусов, Р.О. Стефанчук, О.І. Угриновська та ін. / За ред. Ю.В. Білоусова. Київ: Прецедент. 2005. 172 с.).

Належний відповідач (англ. Proper defendant) - особа, котра повинна відповідати за позовом. (джерело: *В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін. Курс цивільного процесу: підручник / за ред. В. В. Комарова. Харків. 2011. 1352 с.)*

Належний позивач (англ. The right claimant) - особа, якій належить право вимоги. (джерело: *В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін. Курс цивільного процесу: підручник / за ред. В. В. Комарова. Харків. 2011. 1352 с.)*

Належність доказів (англ. The relevance of the evidence) — це прийняття судом до розгляду тих доказів, які можуть підтвердити чи заперечити юридичні факти, які відносяться до даної справи. (джерело: *Литовченко Л. А. Цивільний процес: навчальний посібник. Дніпропетровськ: «Адверта». 2013. 482 с.)*

Нарадча кімната (англ. Meeting Room) - окреме приміщення суду, призначене для обговорення суддями наслідків розгляду справ та постановлення в них рішень. Таємниця нарадчої кімнати є гарантією принципу незалежності суддів, підкорення їх лише закону та забезпечення необхідних умов для повного і правильного розгляду справи. Нарадча кімната надає можливість суддям вільно висловлювати свої міркування з будь-якого питання, що обговорюється, відстоювати їх, голосувати за те рішення, яке вони вважають правильним. Таємниця нарадчої кімнати забезпечується її ізоляцією від інших приміщень

суду. У ній відсутні будь-які засоби зв'язку. У випадку, коли в суді відсутні спеціальні приміщення під зал засідань і нарадчу кімнату, а судочинство проводиться у кабінеті судді (що трапляється в Україні досить часто) суддя оголошує про вихід для постановлення рішення, а секретар судового засідання просить усіх вийти, і виходить сам. Таким чином, суддя опиняється у нарадчій кімнаті. Порухення правил про таємницю нарадчої кімнати є порушенням норм процесуального права і може бути підставою для скасування рішення суду, якщо це порушення призвело до неправильного вирішення справи, зокрема в разі доведення факту спілкування судді поза межами нарадчої кімнати з учасником процесу чи іншими особами з приводу справи, що розглядається. (джерело: *Про судові рішення у цивільній справі: Постанова Пленуму Верховного Суду України №14 від 18.12.2009 р.*).

Національна поліція України (англ. National Police of Ukraine) - центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. (джерело: *Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379*).

Національна школа суддів України (англ. National School of Judges of Ukraine) - державна установа із спеціальним статусом у системі правосуддя, яка забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для системи правосуддя та здійснює науково-дослідну діяльність. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545*).

Національний банк України (англ. National Bank of Ukraine) - центральний банк України, особливий центральний орган державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації якого визначаються Конституцією України, цим Законом та іншими законами України. Місцезнаходження Ради Національного банку України, Правління Національного банку України та центрального апарату Національного банку - місто Київ. (джерело: *Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 № 679-XIV // Відомості Верховної Ради України. 1999. № 29. Ст. 238*);

- центральний банк держави, основною функцією якого є забезпечення стабільності грошової одиниці України – гривні. (джерело: *Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144*);

- центральний банк України, особливий центральний орган державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи

організації якого визначено Конституцією України, Законом України «Про Національний банк України». Національний банк України (НБУ) створено 20 березня 1991 р. (джерело: *Центральні банки: організаційно- правові засади. Навч. посібн. / В.І. Міщенко, В.Л. Кротюк. Київ: Т-во «Знання», КОО. 2004. 372 с.*).

Негайне виконання судових рішень (англ. Immediate enforcement of court decisions) - це виконання судового рішення до вступу його в законну силу. Суд допускає негайне виконання рішень у справах про:

- 1) стягнення аліментів - у межах суми платежу за один місяць;
- 2) присудження працівникові виплати заробітної плати, але не більше ніж за один місяць;
- 3) відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, - у межах суми стягнення за один місяць;
- 4) поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника;
- 5) відібрання дитини і повернення її тому, з ким вона проживала;
- 6) розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб;
- 7) примусову госпіталізацію чи продовження строку примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу;
- 8) встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України, визначеній Верховною Радою України;
- 9) надання особі психіатричної допомоги у примусовому порядку;
- 10) видачу або продовження обмежувального припису. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Незалежність судів (англ. The independence of the courts) - здійснюючи правосуддя, суди є незалежними від будь-якого незаконного впливу. Суди здійснюють правосуддя на основі Конституції і законів України та на засадах верховенства права. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України № 263-IX від 31.10.2019 // Відомості Верховної Ради. 2016. № 31. ст.545*).

Неналежна сторона (англ. The wrong side) — це особа, яка не є суб'єктом спірного матеріального правовідношення, тобто не має права вимоги по спору або не зобов'язана відповідати по пред'явленому позову. (джерело: *Бичкова С. С. Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження : монографія. Київ: Атіка. 2011. 420 с.*).

Неналежний відповідач (англ. Improper defendant) - це особа, притягнута позивачем як відповідач, стосовно якої встановлено, що вона не

повинна відповідати за пред'явленим позовом за наявності даних про те, що обов'язок виконати вимоги позивача лежить на іншій особі — належному відповідачеві. (джерело: В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін. Курс цивільного процесу: підручник / за ред. В. В. Комарова. Харків. 2011. 1352 с.)

Нововиявлені обставини (англ. Newly discovered circumstances) – у процесуальному праві узагальнена категорія юридичних фактів, які мають суттєве значення для вирішення справи, але не були відомі суду та іншим учасникам процесу на момент постановлення рішення, внаслідок чого була допущена судова помилка. Нововиявлені обставини є підставою для скасування судового рішення та постановлення нового, з урахуванням цих обставин. Необхідними ознаками існування нововиявлених обставин є одночасна наявність таких трьох умов: по-перше, їх існування на час розгляду справи, по-друге, те, що ці обставини не могли бути відомі заявникові на час розгляду справи, по-третє, істотність даних обставин для розгляду справи (тобто коли врахування їх судом мало б наслідком прийняття іншого судового рішення, ніж те, яке було прийняте). (джерело: Про деякі питання практики перегляду рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами: Вищий господарський суд; Постанова від 26.12.2011 № 17.).

O

Об'єднання медіаторів (англ. Association of mediators) - місцеві, всеукраїнські і міжнародні об'єднання, створені згідно з законодавством України медіаторами; організаціями, що забезпечують проведення медіації; організаціями, що проводять професійне навчання медіаторів. (джерело: Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015 р.).

Об'єднання позовів (англ. Combining lawsuits) - це процесуальна дія, яка спрямована на об'єднання в одному провадженні декількох позовних вимог. В одній позовній заяві може бути об'єднано декілька вимог, пов'язаних між собою підставою виникнення або поданими доказами, основні та похідні позовні вимоги. Похідною позовною вимогою є вимога, задоволення якої залежить від задоволення іншої позовної вимоги (основної вимоги). (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України.- 2004.- №40-41,42, ст. 492).

Обов'язкове призначення експертизи судом (англ. Mandatory appointment of the court) - призначення експертизи судом є обов'язковим у разі подання клопотання про призначення експертизи обома сторонами. Призначення експертизи судом є обов'язковим також за клопотанням хоча б однієї із сторін, якщо у справі необхідно встановити: характер і ступінь ушкодження здоров'я; психічний стан особи; вік особи, якщо про це немає відповідних документів і неможливо їх одержати. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Обов'язковість судового рішення (англ. Obligation to adjudicate) - судові рішення, що набрали законної сили, обов'язкові для всіх органів державної влади і органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, посадових чи службових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, - і за її межами. Невиконання судового рішення є підставою для відповідальності, встановленої законом. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Обчислення процесуальних строків (англ. Calculation of procedural time limits) - строки, встановлені законом або судом, обчислюються роками, місяцями і днями, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Огляд доказів за їх місцезнаходженням (англ. Review evidence by location) - письмові, речові та електронні докази, які не можна доставити до суду, оглядаються за їх місцезнаходженням. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України.- 2004.- №40-41,42, ст. 492).

Окрема ухвала суду (англ. Separate court order) - суд, виявивши при вирішенні спору порушення законодавства або недоліки в діяльності юридичної особи, державних чи інших органів, інших осіб, постановляє окрему ухвалу, незалежно від того, чи є вони учасниками судового процесу.

Суд може постановити окрему ухвалу у випадку зловживання процесуальними правами, порушення процесуальних обов'язків, неналежного виконання професійних обов'язків (в тому числі, якщо підписана адвокатом чи

прокурором позовна заява містить суттєві недоліки) або іншого порушення законодавства адвокатом або прокурором.

Суд може постановити окрему ухвалу щодо державного виконавця, іншої посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця та направити її органам, до повноважень яких належить притягнення таких осіб до дисциплінарної відповідальності, або органу досудового розслідування, якщо суд дійде висновку про наявність в діях (бездіяльності) таких осіб ознак кримінального правопорушення.

Суд постановляє окрему ухвалу щодо свідка, експерта чи перекладача у разі виявлення під час розгляду справи відповідно неправдивих показань, неправдивого висновку експерта чи неправильного перекладу, підробки доказів та направляє її прокурору чи органу досудового розслідування. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України.- 2004.- №40-41,42, ст. 492).*

Окреме провадження (англ. *Separate proceedings*) - це вид неპозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав та інтересів особи або створення умов здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав. Згідно із статтею 293 ЦПК України суд розглядає в порядку окремого провадження справи про:

- 1) обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи;
- 2) надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності;
- 3) визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою;
- 4) усиновлення;
- 5) встановлення фактів, що мають юридичне значення;
- 6) відновлення прав на втрачені цінні папери на пред'явника та векселі;
- 7) передачу безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність;
- 8) визнання спадщини відумерлою;
- 9) надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку;
- 10) примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу;
- 11) розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Організації, що забезпечують проведення медіації (англ. Organizations providing mediation) - фізичні та юридичні особи будь-якої форми власності та організаційно-правової форми, які займаються організаційно-технічною підготовкою проведення процедури медіації. (джерело: *Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015 р.*).

Оцінка доказів (англ. Evaluation of the evidence) - суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздальгідь встановленої сили.

Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів). (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

II

Перекладач (англ. Translator) - особа, яка вільно володіє мовою, якою здійснюється цивільне судочинство, та іншою мовою, знання якої необхідне для усного чи письмового перекладу з однієї мови на іншу, а також особа, яка володіє технікою спілкування з глухими, німими чи глухоніми. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Письмові докази (англ. Written evidence) - є документи (крім електронних документів), які містять дані про обставини, що мають значення для правильного вирішення спору. Учасники справи мають право подавати письмові докази в електронних копіях, посвідчених електронним цифровим підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до закону. Електронна копія письмового доказу не вважається електронним доказом. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Підвідомчість (англ. Accountability) - визначення кола цивільних справ, які підлягають розгляду в суді. (джерело: Васильєв С.В. Довідник з підготовки до судового розгляду окремих категорій цивільних справ / С. В. Васильєв ; рец. Д. Д. Луспенік. 2-е вид., перероб. і доп. Харків: Еспада. 2009. 448 с.).

Підготовче засідання (англ. Preparatory meeting) - для виконання завдання підготовчого провадження в кожній судовій справі, яка розглядається за правилами загального позовного провадження, проводиться підготовче засідання.

У підготовчому засіданні суд (англ. In the preparatory meeting the court):

1) оголошує склад суду, а також прізвища, імена та по батькові секретаря судового засідання, перекладача, спеціаліста, з'ясовує наявність підстав для відводів;

2) з'ясовує, чи бажають сторони укласти мирову угоду, передати справу на розгляд третейського суду або звернутися до суду для проведення врегулювання спору за участю судді;

3) у разі необхідності заслуховує уточнення позовних вимог та заперечень проти них та розглядає відповідні заяви;

4) вирішує питання про вступ у справу інших осіб, заміну неналежного відповідача, залучення співвідповідача, об'єднання справ і роз'єднання позовних вимог, прийняття зустрічного позову, якщо ці питання не були вирішені раніше;

5) може роз'яснювати учасникам справи, які обставини входять до предмета доказування, які докази мають бути подані тим чи іншим учасником справи;

6) з'ясовує, чи повідомили сторони про всі обставини справи, які їм відомі;

7) з'ясовує, чи надали сторони докази, на які вони посилаються у позові і відзиві, а також докази, витребувані судом чи причини їх неподання;

8) вирішує питання про проведення огляду письмових, речових і електронних доказів у місці їх знаходження; вирішує питання про витребування додаткових доказів та визначає строки їх подання, вирішує питання про забезпечення доказів, якщо ці питання не були вирішені раніше;

9) вирішує питання про призначення експертизи, виклик у судові засідання експертів, свідків, залучення перекладача, спеціаліста;

10) за клопотанням учасників справи вирішує питання про забезпечення позову, про зустрічне забезпечення;

11) вирішує заяви та клопотання учасників справи; направляє судові доручення; встановлює строки для подання відповіді на відзив та заперечення;

12) встановлює строк для подання пояснень третіми особами та відповіді учасників справи на такі пояснення;

13) встановлює строки та порядок врегулювання спору за участю судді за наявності згоди сторін на його проведення;

14) призначає справу до розгляду по суті, визначає дату, час і місце проведення судового засідання (декількох судових засідань - у разі складності справи) для розгляду справи по суті;

15) встановлює порядок з'ясування обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, та порядок дослідження доказів, якими вони обґрунтовуються під час розгляду справи по суті, про що зазначається в протоколі судового засідання;

16) з'ясовує розмір заявлених сторонами судових витрат; вирішує питання про колегіальний розгляд справи; здійснює інші дії, необхідні для забезпечення правильного і своєчасного розгляду справи по суті. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Підготовче провадження (англ. Preparatory proceedings) - типова для різних видів судочинства стадія судового процесу, що проводиться суддею за участю сторін з метою з'ясування можливості розгляду й вирішення справи по суті, ознайомлення зі справою сторін, а також з'ясування можливості врегулювання спору до судового розгляду справи. (джерело: *Лапкін А. В. Судове право України : навч. посіб. у схемах / А. В. Лапкін. Вид. 2-ге, змін, та допов. Харків: Право. 2017. 150 с.*).

Завданнями підготовчого провадження є (англ. The tasks of preparatory proceedings are):

1) остаточне визначення предмета спору та характеру спірних правовідносин, позовних вимог та складу учасників судового процесу;

2) з'ясування заперечень проти позовних вимог;

3) визначення обставин справи, які підлягають встановленню, та зібрання відповідних доказів;

4) вирішення відводів;

5) визначення порядку розгляду справи;

6) вчинення інших дій з метою забезпечення правильного, своєчасного і безперешкодного розгляду справи по суті. (джерело: *Лапкін А. В. Судове право України : навч. посіб. у схемах / А. В. Лапкін. Вид. 2-ге, змін, та допов. Харків: Право. 2017. 150 с.*).

Підстава позову (англ. The basis of the claim) - обставини, якими позивач обґрунтовує свої вимоги. (джерело: *Штефан М.Й. Цивільне процесуальне право України: Академічний курс: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. заклад. Київ: Концерн «Видавничий Дім «ІнЮре». 2005. С.187*).

Підсудність (англ. Jurisdiction) - сукупність цивільних справ, які підлягають розгляду і вирішенню по суті в даній конкретній ланці судової системи і в даному конкретному суді цієї ланки. (джерело: Литовченко Л.А. *Цивільний процес: навчальний посібник*. Дніпропетровськ: «Адверта». 2013. 482 с.).

Позивач (англ. Plaintiff) — це юридична чи фізична особа, яка звертається до суду за захистом своїх суб'єктивних прав чи охоронюваних законом інтересів, а також особа, в інтересах якої поданий позов. (джерело: Бичкова С. С. *Цивільний процесуальний правовий статус осіб, які беруть участь у справах позовного провадження: монографія*. Київ: Атіка. 2011. 420 с.).

Позов (англ. Claim) - письмове звернення до суду юридично зацікавленої особи для захисту порушеного або оспорюваного цивільного, сімейного, трудового та ін. права. (джерело: Масюк В. *Позовна заява: алгоритм складання та подання* / В. Масюк. Харків: Право. 2012. 76 с.).

Позовна давність (англ. Limitation period) - строк, у межах якого особа може звернутися до суду з вимогою про захист свого цивільного права або інтересу. (джерело: *Юридична енциклопедія: ред. кол. Ю. С. Шемшученко*. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2002. Т. 4 : Н П. 720 с.).

Позовна заява (англ. Statement of claim) - документ, який пред'являється позивачем до суду в установленій процесуальним законом формі та містить вимогу про примусовий захист порушеного права чи інтересу. (джерело: *Юридична енциклопедія: [у 6 т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]* Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана. 2002. Т. 4. 720 с.).

У позовній заяві позивач викладає свої вимоги щодо предмета спору та їх обґрунтування.

Позовна заява повинна містити (англ. The statement of claim must contain):

- 1) найменування суду першої інстанції, до якого подається заява;
- 2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові - для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), а також реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб - громадян України (якщо такі відомості позивачу відомі), відомі номери засобів зв'язку, офіційної електронної адреси та адреси електронної пошти;

3) зазначення ціни позову, якщо позов підлягає грошовій оцінці; обґрунтований розрахунок сум, що стягуються чи оспорується;

4) зміст позовних вимог: спосіб (способи) захисту прав або інтересів, передбачений законом чи договором, або інший спосіб (способи) захисту прав та інтересів, який не суперечить закону і який позивач просить суд визначити у рішенні; якщо позов подано до кількох відповідачів - зміст позовних вимог щодо кожного з них;

5) виклад обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги; зазначення доказів, що підтверджують вказані обставини;

6) відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору, якщо такі проводилися, в тому числі, якщо законом визначений обов'язковий досудовий порядок урегулювання спору;

7) відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви, якщо такі здійснювалися;

8) перелік документів та інших доказів, що додаються до заяви; зазначення доказів, які не можуть бути подані разом із позовною заявою (за наявності); зазначення щодо наявності у позивача або іншої особи оригіналів письмових або електронних доказів, копії яких додано до заяви;

9) попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи;

10) підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього ж відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Помічник судді (англ. Judge's assistant) - це працівник патронатної служби у суді, який забезпечує виконання суддею повноважень щодо здійснення правосуддя. *(джерело: Про помічника судді: Положення затверджено Рішенням Ради суддів України № 21 від 18.05.2018 р.).*

Попередження (англ. Warning) - до учасників судового процесу та інших осіб, присутніх у судовому засіданні, за порушення порядку під час судового засідання або невиконання ними розпоряджень головуючого застосовується попередження, а у разі повторного вчинення зазначених дій - видалення із зали судового засідання. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Правова допомога (англ. Legal assistance) – це надання правових послуг, спрямованих на забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, захисту цих прав і свобод, їх відновлення у разі порушення. *(джерело: Про*

безоплатну правову допомогу: Закон України із змінами внесеними згідно Законом № 340-IX від 05.12.2019 // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 51. ст.577).

Правоздатність (англ. legal capability) – здатність фізичних та юридичних осіб бути носіями відповідних прав та обов’язків. (джерело: Цивільний кодекс України із внесеними змінами згідно Законом України № 421-IX від 20.12.2019 // Відомості Верховної Ради України. 2003. №40-44. ст.356).

Правонаступництво (англ. Succession) – перехід прав і обов’язків від однієї особи до іншої за законом або угодою. (джерело: Юридична енциклопедія: ред. кол. Ю. С. Шемшученко. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2003. Т. 5. с. 46).

Пред’явлення позову (англ. Filing a lawsuit) - позов пред’являється шляхом подання позовної заяви до суду першої інстанції, де вона реєструється та не пізніше наступного дня передається судді. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Предмет доказування (англ. The subject of proof) - це обставини, які обґрунтовують вимоги і заперечення сторін. (джерело: Васильєв С.В. Довідник з підготовки до судового розгляду окремих категорій цивільних справ / С.В. Васильєв; рец. Д.Д. Луспенник. - 2-е вид., перероб. і доп. Харків: Еспада. 2009. 448 с.).

Предмет позову (англ. The subject of the claim) - матеріально-правове відношення, вимога позивача до відповідача. (джерело: Позовне провадження: монографія /В.В. Комаров; за ред. В.В. Комарова. Харків: Право. 2011. 552 с.).

Представництво в цивільному процесі (англ. Representation in the civil process) – це процесуальна діяльність, яка відбувається у межах правовідношення між представником та судом, однієї особи (представника) від імені та в інтересах іншої особи (яка бере участь у справі), що здійснюється з метою захисту та охорони прав, свобод та інтересів у суді особи, яку представляють, і надання допомоги суду в установленні дійсних прав і обов’язків осіб, які беруть участь у справі. (джерело: Зейкан Я.П. Представництво у цивільному процесі. Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. 2017. №1. С. 92-97).

Представником у суді може бути адвокат або законний представник. Законний представник - права, свободи та інтереси малолітніх осіб віком до чотирнадцяти років, а також недієздатних фізичних осіб захищають у суді відповідно їхні батьки, усиновлювачі, опікуни чи інші особи, визначені законом.

Повноваження представника підтверджуються довіреністю фізичної або юридичної особи; свідоцтвом про народження дитини або рішенням про призначення опікуном, піклувальником чи охоронцем спадкового майна.

Прецедент (судовий прецедент) (англ. Precedent (judicial precedent)) - рішення суду по конкретній справі. (джерело: *Юридична енциклопедія: ред. кол. Ю. С. Шемшученко. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2003. Т. 5. С. 46.*).

Преюдиційні факти (англ. Preliminary facts) - такі факти, які не потребують доказування, існування чи відсутність яких встановлено рішенням суду по цивільній справі між тими самими особами, яке вступило в законну силу. (джерело: *Масюк В. В. Презумпції та преюдиції в цивільному судочинстві: монографія. Харків: Право. 2011. 208 с.*).

Привід свідка (англ. The witness's occasion) – вид заходу процесуального примусу. Належно викликаний свідок, який без поважних причин не з'явився на судові засідання або не повідомив про причини неявки, може бути підданий приводу через відповідні органи Національної поліції України з відшкодуванням у дохід держави витрат на його здійснення. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492.*).

Процесуальне правонаступництво (англ. Legal succession) - це заміна належної сторони у спірному правовідношенні у випадку її вибуття із цивільної справи. (джерело: *Штефан М.Й. Цивільне процесуальне право України: Академічний курс: Підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. заклад. Київ: Концерн «Видавничий Дім «ІнЮре». 2005. с. 187.*).

Процесуальне представництво (англ. Legal representation) — правовідношення, в силу якого одна особа здійснює в суді процесуальні дії від імені та в інтересах іншої особи в межах наданих їй повноважень. (джерело: *Курс цивільного процесу: підручник / В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін. ; ред. В. В. Комаров ; рец.: В. С. Зеленецький, О. І. Процевський; Національний університет "Юридична академія України імені Ярослава Мудрого". Харків: Право. 2011. 1352 с.*).

Процесуальний строк (англ. Procedural time limit) - встановлений законом або судом час, протягом якого можуть або повинні бути здійснені процесуальні дії. (джерело: *Васильєв С.В. Довідник з підготовки до судового розгляду окремих категорій цивільних справ / С.В. Васильєв; рец. Д.Д. Луспенік. 2-е вид., перероб. і доп. Харків: Еспада. 2009. 448 с.*).

Р

Регламент постійно діючого третейського суду (далі - регламент третейського суду) (англ. Regulation of a permanent arbitration tribunal) - документ, яким визначаються порядок та правила вирішення спорів у третейському суді, правила звернення до третейського суду, порядок формування складу третейського суду, інші питання, пов'язані з вирішенням спорів третейським судом. (джерело: *Про третейські суди: Закон України зі змінами внесеними згідно з Кодексом № 1404-VIII від 02.06.2016 // Відомості Верховної Ради України. 2004. № 35. ст.412*).

Режим відеоконференції (англ. Video conferencing mode) - Учасники справи мають право брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду за умови наявності у суді відповідної технічної можливості, про яку суд зазначає в ухвалі про відкриття провадження у справі, крім випадків, коли явка цього учасника справи в судове засідання визнана судом. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Репліка (англ. Replica) - це коротка відповідь на почуте у судовій промові протилежної сторони. Репліка адресується конкретній особі. Ця особа має право на відповідь. Право останньої репліки завжди належить відповідачеві та його представникові. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Речові докази (англ. Evidence) – предмети матеріального світу, які своїм існуванням, своїми якостями, властивостями, місцезнаходженням, іншими ознаками дають змогу встановити обставини, що мають значення для справи. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Рішення про присудження (англ. Award decision) - це рішення, які спрямовані на зобов'язання правопорушника вчинити на користь потерпілого певну дію або утриматися від її вчинення (наприклад, про стягнення завданої шкоди, авторської винагороди), на поновлення порушеного, оспореного чи

невизнаного права або інтересу. (джерело: *Правознавство. Словник термінів. Навч. посіб. за ред. В.Г. Гончаренка. К. ТОВ "КНТ" 2007. 632 с.*)

Рішення суду (англ. Judgment) – найважливіший акт правосуддя, який покликаний забезпечити захист гарантованих Конституцією України прав і свобод людини та здійснення проголошеного Основним Законом України принципу верховенства права.

Складається з вступної, описової, мотивувальної та резолютивної частини.

У вступній частині рішення зазначаються:

- 1) час та місце його ухвалення;
- 2) повне найменування суду, що його ухвалив;
- 3) прізвище та ініціали судді (суддів - при колегіальному розгляді) і секретаря судового засідання;
- 4) імена (найменування) сторін та інших осіб, які брали участь у справі;
- 5) предмет позовних вимог.

В описовій частині рішення необхідно вказати:

- 1) зміст і підстави позовних вимог відповідно до позовної заяви;
- 2) про внесені зміни підстав чи предмета позову, розміру позовних вимог, якщо вони мали місце, і узагальнено викласти позицію відповідача;
- 3) пояснення осіб, які беруть участь у справі, висновки органів державної влади або місцевого самоврядування, якщо вони брали участь у справі, а також зазначити докази і обставини, для встановлення яких вони досліджувалися.

У мотивувальній частині рішення слід наводити дані про встановлені судом обставини, що мають значення для справи, їх юридичну оцінку та визначені відповідно до них правовідносини, а також оцінку всіх доказів, розрахунки, з яких суд виходив при задоволенні грошових та інших майнових вимог.

Резолютивна частина повинна мати вичерпні, чіткі, безумовні й такі, що впливають зі встановлених фактичних обставин, висновки по суті розглянутих вимог і залежно від характеру справи давати відповіді на інші питання. (джерело: *Про судові рішення у цивільній справі: Постанова Пленуму Верховного Суду України №14 від 18.12.2009 р.*)

Рішенням про визнання (англ. Recognition decision) – це рішення, які підтверджується наявність чи відсутність певних правовідносин, обставин чи фактів (визнання права власності). (джерело: *Беліков О.О. Тлумачний словник найсучасніших юридичних термінів. Харків: Прапор. 2011. 182с.*)

Родова підсудність (англ. Tribal jurisdiction) - це розподіл цивільних справ, підвідомчих суду, між окремими ланками судової системи залежно від роду справ. (джерело: *Литовченко Л.А. Цивільний процес: навчальний посібник. Дніпропетровськ: «Адверта». 2013. 482 с.*)

Роз'яснення рішення суду (англ. Clarification of court decision) - за заявою учасників справи, державного виконавця, приватного виконавця суд роз'яснює судові рішення, яке набрало законної сили, не змінюючи змісту судового рішення. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Розподіл судових витрат між сторонами (англ. Allocation of legal costs between the parties) - судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог. Інші судові витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються: у разі задоволення позову - на відповідача; у разі відмови в позові - на позивача; у разі часткового задоволення позову - на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).*

Розумність строків розгляду справи судом (англ. Reasonableness of the terms of trial) – строк, що є об'єктивно необхідним для виконання процесуальних дій, прийняття процесуальних рішень та розгляду і вирішення справи з метою забезпечення своєчасного (без невиправданих зволікань) судового захисту.

Перебіг строків судового розгляду у цивільних справах починається з часу надходження позовної заяви до суду, а закінчується ухваленням остаточного рішення у справі, якщо воно не на користь особи, або виконанням рішення, ухваленого на користь особи.

З урахуванням практики Європейського суду з прав людини критеріями розумних строків у цивільних справах є:

- 1) правова та фактична складність справи;
- 2) поведінка заявника, а також інших осіб, які беруть участь у справі, інших учасників процесу;
- 3) поведінка органів державної влади (насамперед суду); характер процесу та його значення для заявника. *(джерело: Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення: Постанова Пленуму Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ №11 від 17.10.2014).*

Розшук відповідача (англ. Defendant's search) - якщо місце перебування відповідача в справах за позовами про стягнення аліментів або про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, невідоме, суд ухвалою оголошує його розшук.

Розшук проводиться органами Національної поліції України, а витрати на його проведення стягуються з відповідача в дохід держави за рішенням суду. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Розшук оголошується відповідно за місцем виконання рішення або за останнім відомим місцем проживання (перебування) боржника або за місцем проживання (перебування) стягувача.

Ухвалою суду визначається підрозділ внутрішніх справ, на який покладається розшук боржника. (джерело: Порядок розшуку боржника - фізичної особи: Наказом МВС 27.08.2008 № 408).

С

Санкції цивільного процесуального права (англ. Sanctions of civil procedural law) - встановлені в нормах цивільно-процесуального права наслідки, що настають за недодержання і порушення цих норм, тобто всі правові наслідки, які забезпечують їх реалізацію. (джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492).

Символи судової влади (англ. Symbols of the Judiciary) - символами судової влади є державні символи України: Державний Герб України і Державний Прапор України. Суддя здійснює правосуддя в мантиї та з нагрудним знаком. Зразки мантиї та нагрудного значка затверджуються Радою суддів України. Суд як державний орган має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням. (джерело: Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.16).

Система прокуратури України:

- 1) Генеральна прокуратура України;
- 2) регіональні прокуратури;
- 3) місцеві прокуратури;
- 4) військові прокуратури;
- 5) спеціалізована антикорупційна прокуратура. (джерело: Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12).

Система судоустрою (англ. Judicial system) - судоустрій будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності. Найвищим судом у системі судоустрою є Верховний Суд. Систему судоустрою складають:

- 1) місцеві суди;
- 2) апеляційні суди;
- 3) Верховний Суд.

Для розгляду окремих категорій справ відповідно до цього Закону в системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 31. – Ст.17*).

Склад та структура Верховного Суду (англ. Composition and structure of the Supreme Court) - до складу Верховного Суду входять судді у кількості не більше ста. У складі Верховного Суду діють:

- 1) Велика Палата Верховного Суду;
- 2) Касаційний адміністративний суд;
- 3) Касаційний господарський суд;
- 4) Касаційний кримінальний суд;

5) Касаційний цивільний суд. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.37*).

Соціально-виховна робота (англ. Social and educational work) - цілеспрямована діяльність персоналу органів і установ виконання покарань та інших соціальних інституцій для досягнення мети виправлення і ресоціалізації засуджених. (джерело: *Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 № 1129-IV // Відомості Верховної Ради України. 2004. № 3. Ст. 21*).

Спеціалізація судів (англ. Specialization of courts) - суди спеціалізуються на розгляді цивільних, кримінальних, господарських, адміністративних справ, а також справ про адміністративні правопорушення. У випадках, визначених законом, а також за рішенням зборів суддів відповідного суду може запроваджуватися спеціалізація суддів з розгляду конкретних категорій справ. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.17*).

Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді (англ. Special training of the candidate for the position of judge) - Спеціальна підготовка кандидата на посаду судді включає теоретичну та практичну підготовку судді в Національній школі суддів України. Програму, навчальний план та порядок проходження спеціальної підготовки кандидатами на посаду судді затверджує Вища кваліфікаційна комісія суддів України за рекомендацією Національної школи

суддів України. Спеціальна підготовка проводиться протягом дванадцяти місяців (якщо інший строк не визначений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України) за рахунок коштів Державного бюджету України. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.77*).

Список присяжних (англ. List of juries) - для затвердження списку присяжних територіальне управління Державної судової адміністрації України звертається з поданням до відповідних місцевих рад, які формують і затверджують у кількості, зазначеній у поданні, список громадян, які постійно проживають на територіях, на які поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, відповідають вимогам статті 65 цього Закону і дали згоду бути присяжними. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.64*).

Співучасть (англ. Complicity) — це участь в одному й тому самому процесі кількох позивачів чи кількох відповідачів, інтереси яких не суперечать один одному. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Спільне майно (англ. Joint property) - майно, що є у власності двох або більше осіб (співвласників), належить їм на праві спільної власності. Майно може належати особам на праві спільної часткової або на праві спільної сумісної власності. (джерело: *Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356*).

Спір (англ. Dispute) - будь-який конфлікт, протистояння або конфліктна ситуація, що потребує вирішення. (джерело: *Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015 р.*)

Стадією цивільного процесу (англ. Stage of civil process) - це визначена в процесуальному законі сукупність процесуальних дій, об'єднаних однією найближчою процесуальною метою. (джерело: *Васильєв С.В. Цивільний процес / підручник. Харків: Одіссей, 2008. 480 с.*)

Статус Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (англ. Status of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine) - вища кваліфікаційна комісія суддів України є державним колегіальним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України. Вища кваліфікаційна комісія суддів України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України. Порядок роботи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України визначається цим Законом.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України більшістю голосів від її складу, визначеного законом, затверджує регламент, що визначає порядок роботи Комісії в межах, установлених цим Законом. Вища кваліфікаційна комісія суддів України має офіційний веб-сайт та офіційний друкований орган, які є офіційними джерелами інформації про роботу Комісії. Офіційний друкований орган може видаватися в електронному вигляді. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.92*).

Статус і структура Національної школи суддів України (англ. Status and structure of the National School of Judges of Ukraine) - національна школа суддів України є державною установою із спеціальним статусом у системі правосуддя, яка забезпечує підготовку висококваліфікованих кадрів для системи правосуддя та здійснює науково-дослідну діяльність. На Національну школу суддів України не поширюється законодавство про вищу освіту. Національна школа суддів України утворюється при Вищій кваліфікаційній комісії суддів України і здійснює свою діяльність відповідно до цього Закону та статуту, затвердженого Вищою кваліфікаційною комісією суддів України. Національну школу суддів України очолює ректор, якого призначає на посаду і звільняє з посади Вища кваліфікаційна комісія суддів України. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.104*).

Статус судді (англ. Status of judge) - суддею є громадянин України, який відповідно до Конституції України та цього Закону призначений суддею, займає штатну суддівську посаду в одному з судів України і здійснює правосуддя на професійній основі. Судді в Україні мають єдиний статус незалежно від місця суду в системі судоустрою чи адміністративної посади, яку суддя обіймає в суді. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.52*).

Сторони медіації (англ. The parties to mediation) - фізичні, юридичні особи та/або групи осіб, які прагнуть врегулювати свій спір за допомогою медіації. (джерело: *Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015*).

Сторони третейського розгляду (далі - сторони) (англ. Parties to arbitration) - позивач та відповідач. Позивачами є фізичні та юридичні особи, що пред'явили позов про захист своїх порушених чи оспорюваних прав або охоронюваних законом інтересів. Відповідачами є фізичні та юридичні особи, яким пред'явлено позовні вимоги. (джерело: *Про третейські суди: Закон України із змінами внесеними згідно з Кодексом № 1404-VIII від 02.06.2016 // Відомості Верховної Ради України. 2004. № 35, ст.412*).

Структура власності юридичної особи (англ. Ownership structure of a legal entity) - система взаємовідносин юридичних та фізичних осіб, що дає змогу визначити:

1) всіх ключових учасників (включаючи публічні компанії) і контролерів такої юридичної особи;

2) всіх ключових учасників кожної юридичної особи, яка існує у ланцюгу володіння корпоративними правами такої юридичної особи;

3) всіх осіб, які мають пряму та/або опосередковану істотну участь у такій юридичній особі;

4) відносини контролю щодо цієї юридичної особи між усіма особами, зазначеними у пунктах 1-3 цього визначення. (джерело: *Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5. Ст. 30*).

Стягувач (англ. Tightener) – особа, яка звертається до суду із заявою про видачу судового наказу і якій належить право вимоги, що є предметом судового вирішення. (*Цивільний процес: навчальний посібник. / А. В. Андрушко, Ю. В. Білоусов, Р. О. Стефанчук, О. І. Угриновська та ін. / За ред. Ю. В. Білоусова. Київ: Прецедент. 2005. 172 с.*).

Суб'єкт владних повноважень (англ. The subject of authority) - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг. (джерело: *Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35 /35-36, 37.Ст. 446*);

- орган державної влади, орган місцевого самоврядування, інший суб'єкт, що здійснює владні управлінські функції відповідно до законодавства, у тому числі на виконання делегованих повноважень. (джерело: *Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650*).

Суб'єкт господарювання (англ. The subject of state grant) - учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію (сукупність господарських прав та обов'язків), мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством.

Суб'єктами господарювання є:

1) господарські організації - юридичні особи, створені відповідно до Цивільного кодексу України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до цього Кодексу, а також інші юридичні особи, які

здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку;

2) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці. (джерело: *Господарський кодекс України*: . Редакція від 01.01.2014).

Суб'єкти цивільного процесуального права (англ. Subjects of Civil Procedure) - це носій цивільних процесуальних прав та обов'язків. ЦПК поділяє суб'єктів на дві групи: суд та учасники цивільного процесу, а останніх своєю чергою,— на осіб, які беруть участь у справі. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Суддівська винагорода (англ. Judg remuneration) - суддівська винагорода регулюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами. Суддівська винагорода виплачується судді з дня зарахування його до штату відповідного суду, якщо інше не встановлено цим Законом.

Суддівська винагорода складається з посадового окладу та доплат за:

- 1) вислугу років;
- 2) перебування на адміністративній посаді в суді;
- 3) науковий ступінь;

4) роботу, що передбачає доступ до державної таємниці. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.135*).

Суддя апеляційного суду (англ. Judge of the Court of Appeal) - суддею апеляційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя в апеляційному суді, а також відповідає одній із таких вимог:

1) має стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років;

2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше сім років;

3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше сім років;

4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1-3 цієї частини, щонайменше сім років.

Суддя апеляційного суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом.

(джерело: Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.28).

Суддя Верховного Суду (англ. Judge of the Supreme Court) - Суддею Верховного Суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Верховному Суді, а також відповідає одній із таких вимог:

- 1) має стаж роботи на посаді судді не менше десяти років;
- 2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше десять років;
- 3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше десять років;

Суддя Верховного Суду:

- 1) здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом;
- 2) бере участь у розгляді питань, що виносяться на засідання Пленуму Верховного Суду;
- 3) аналізує судову практику, бере участь у її узагальненні;
- 4) бере участь у розгляді питань, що виносяться на збори суддів відповідного касаційного суду, та здійснює інші повноваження, визначені законом.*(джерело: Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.38).*

Суддя вищого спеціалізованого суду (англ. Judge of the High Specialized Court) - суддею Вищого суду з питань інтелектуальної власності може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому суді з питань інтелектуальної власності, а також відповідає одній із таких вимог:

- 1) має стаж роботи на посаді судді не менше трьох років;
- 2) має досвід професійної діяльності представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного) щонайменше п'ять років;
- 3) має досвід професійної діяльності адвоката щодо здійснення представництва в суді у справах щодо захисту прав інтелектуальної власності щонайменше п'ять років;
- 4) має сукупний стаж (досвід) роботи (професійної діяльності) відповідно до вимог, визначених пунктами 1-3 цієї частини, щонайменше п'ять років.

Суддею Вищого антикорупційного суду може бути особа, яка відповідає вимогам до кандидатів на посаду судді, за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Вищому

антикорупційному суді, а також відповідає іншим вимогам, встановленим законом.

Суддя вищого спеціалізованого суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.33*).

Суддя місцевого суду (англ. Local Court Judge) - суддя місцевого суду здійснює правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом, а також інші повноваження, визначені законом. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.23*).

Судова влада (англ. Judiciary) – судова влада в Україні відповідно до конституційних засад поділу влади здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними законом. Судову владу реалізують судді та, у визначених законом випадках, присяжні шляхом здійснення правосуддя у рамках відповідних судових процедур. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31.*).

Судова повістка (англ. legal notification) – це повідомлення, що визначає обов'язкову явку учасників справи про судові засідання або про участь у вчиненні процесуальної дії.

У разі ненадання учасниками справи інформації щодо їх адреси судова повістка надсилається:

1) юридичним особам та фізичним особам - підприємцям - за адресою місцезнаходження (місця проживання), що зазначена в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;

2) фізичним особам, які не мають статусу підприємців, - за адресою їх місця проживання чи місця перебування, зареєстрованою у встановленому законом порядку.

Днем вручення судової повістки є:

1) день вручення судової повістки під розписку;

2) день отримання судом повідомлення про доставлення судової повістки на офіційну електронну адресу особи;

3) день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати судову повістку чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, повідомленою цією особою суду;

4) день проставлення у поштовому повідомленні відмітки про відмову отримати судову повістку чи відмітки про відсутність особи за адресою місцезнаходження, місця проживання чи перебування особи, що зареєстровані у встановленому законом порядку, якщо ця особа не повідомила суду іншої адреси. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 128*).

Судове засідання (англ. Trial) - процесуальна форма розгляду справи судом у порядку цивільного, адміністративного, кримінального, господарського судочинства. (джерело: *Інструкція про порядок роботи наказом Державної судової адміністрації України «Про затвердження Інструкції про порядок роботи з технічними засобами фіксування судового процесу (судового засідання)» від 20.09.2012 № 108 // Офіційний вісник України. 2012. № 77. Ст. 3144*).

Судове повідомлення (англ. Court Notice) — повідомлення про здійснення тієї чи іншої процесуальної дії, яка має чи може мати значення для даної особи, але участь даної особи при проведенні даної дії не обов'язкова. Відповідно до ст. 128 ЦПК України, Суд викликає учасників справи у судове засідання або для участі у вчиненні процесуальної дії, якщо визнає їх явку обов'язковою. Суд повідомляє учасників справи про дату, час і місце судового засідання чи вчинення відповідної процесуальної дії, якщо їх явка є не обов'язковою. Судові виклики здійснюються судовими повістками про виклик. Судові повідомлення здійснюються судовими повістками-повідомленнями. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 128*).

Судове рішення (англ. Judgment)- постанова суду першої інстанції з приводу вирішення по суті справ позовного, окремого провадження та справ, що виникають з адміністративно-правових відносин.

Судовими рішеннями є:

- 1) ухвали;
- 2) рішення;
- 3) постанови;

4) судові накази. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Судовий збір (англ. Court fee) – збір, що справляється на всій території України за подання заяв, скарг до суду, за видачу судами документів, а також у разі ухвалення окремих судових рішень, передбачених цим Законом. Судовий

збір включається до складу судових витрат. (джерело: *Про судовий збір: Закон України із змінами внесеними відповідно Законом № 329-IX від 04.12.2019 // Відомості Верховної Ради України. 2012. № 14. ст.87*).

Судовий наказ (англ. Court order) - це особлива форма рішення, що видається за результатами розгляду вимог. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42.*).

Судовий процес (англ. Trial) - правовідносини, що складаються під час здійснення адміністративного судочинства. (джерело: *Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35 /35-36, 37. Ст. 446*).

Судовий розгляд як інститут цивільного процесуального права (англ. Litigation as an institution of civil procedural law) – це сукупність визначених законом послідовних і упорядкованих процесуальних дій, спрямованих на розгляд і вирішення судом конкретної справи, надання та забезпечення особам, що беруть участь у справі, можливості для здійснення своїх суб'єктивних прав та обов'язків із з'ясування фактичних обставин справи й ухвалення обґрунтованого та законного судового рішення. (джерело: *Практикум з цивільного процесуального права України : Навчальний посібник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів / За заг. ред. І.С Ярошенко. Київ: ВД Дакор. 2016. С. 348*).

Судовий розгляд як стадія цивільного процесу (англ. Trial as a stage of civil proceedings) – це система процесуальних дій суду та інших учасників процесу, спрямована на розгляд і вирішення цивільно-правового спору по суті. (джерело: *Цивільний процес. О.О. Чернооченко, Навчальний посібник для вузів. 3-тє вид., переробл. та доп. Київ: Центр учбової літератури, 2014. 417 с.*).

Судовий штраф (англ. Judicial fine) - грошове стягнення, яке накладається судом на учасників цивільного судочинства у випадку невиконання ними процесуальних обов'язків та негідної поведінки. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 148*).

Судові дебати (англ. Judicial debate) - це частина судового засідання, в якій особи, які беруть участь у справі, у промовах підбивають підсумки своїх пояснень, дають оцінку дослідженим доказам, наводять власну точку зору щодо того, яким повинен бути результат розгляду та вирішення справи. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 242*).

Судові палати касаційного суду:

- 1) здійснюють правосуддя в порядку, встановленому процесуальним законом;
- 2) аналізують судову статистику та вивчають судову практику;
- 3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.

Персональний склад судових палат та кількість суддів у судових палатах визначаються зборами суддів відповідного касаційного суду. Судову палату очолює секретар судової палати, який:

- 1) організовує роботу відповідної судової палати та головує на її засіданнях;
- 2) організовує аналіз судової статистики, вивчення судової практики;
- 3) інформує збори суддів касаційного суду про діяльність судової палати;
- 4) здійснює інші повноваження, визначені законом. Секретар судової палати

обирається на посаду строком на чотири роки та звільняється з посади більшістю голосів суддів відповідної судової палати шляхом таємного голосування. У разі відсутності секретаря судової палати його обов'язки виконує суддя палати, який має найбільший стаж роботи на посаді судді відповідного касаційного суду. (джерело: *Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст.44*).

Т

Таємна інформація (англ. Secret information) - інформація, доступ до якої обмежується відповідно до частини другої статті 6 цього Закону, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю. (джерело: *Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314*).

Телекомунікаційна система (англ. Telecommunication system) - сукупність технічних і програмних засобів, призначених для обміну інформацією шляхом передавання, випромінювання або приймання її у вигляді сигналів, знаків, звуків, рухомих або нерухомих зображень чи в інший спосіб. (джерело: *Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286*).

Територіальна підсудність (англ. Territorial jurisdiction) - цивільних справ визначає розподіл компетенції між судами загальної юрисдикції в залежності від територіальної ознаки – місцезнаходження суду й території, на яку розповсюджуються його повноваження. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України.- 2004.- №40-41,42, ст. 492*).

Територіальні підрозділи правоохоронних органів (англ. Territorial units of law enforcement agencies) - слідчі та оперативні підрозділи головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, регіональних органів Служби безпеки України, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства в Автономній Республіці Крим, областях, округах, містах Києві та Севастополі. (джерело: *Порядок надання та розгляду узагальнених матеріалів: затверджено наказом Міністерства фінансів України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства доходів і зборів України, Служби безпеки України «Про затвердження Порядку надання та розгляду узагальнених матеріалів» від 02.12.2013 № 1026/1184/739/484, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 23 грудня 2013 р. за № 2170/24702 // Офіційний вісник України. 2014. № 3. Ст. 75*).

Термін (англ. Term) - певний момент у часі, з настанням якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення. Термін визначається календарною датою або вказівкою на подію, яка має неминуче настати. (джерело: *Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356*).

Технічний захист інформації (англ. Technical protection of information) - вид захисту інформації, спрямований на забезпечення за допомогою інженерно-технічних заходів та/або програмних і технічних засобів унеможливлення витоку, знищення та блокування інформації, порушення цілісності та режиму доступу до інформації. (джерело: *Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286*).

Тимчасове вилучення доказів для дослідження судом (англ. Temporary seizure of evidence for trial) – санкція, яка застосовується у разі неподання без поважних причин письмових чи речових доказів. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 146*).

Третейська угода (англ. Arbitration agreement) - третейська угода може бути укладена у вигляді третейського застереження в договорі, контракті або у

вигляді окремої письмової угоди. Якщо сторони не домовилися про інше при передачі спору до постійно діючого третейського суду, а також при вказівці у третейській угоді на конкретний постійно діючий третейський суд регламент третейського суду розглядається як невід'ємна частина третейської угоди. За будь-яких обставин у разі суперечності третейської угоди регламенту третейського суду застосовуються положення регламенту. Третейська угода укладається у письмовій формі. Третейська угода вважається укладеною, якщо вона підписана сторонами чи укладена шляхом обміну листами, повідомленнями по телетайпу, телеграфу або з використанням засобів електронного чи іншого зв'язку, що забезпечує фіксацію такої угоди, або шляхом направлення відзиву на позов, в якому одна із сторін підтверджує наявність угоди, а інша сторона проти цього не заперечує. Третейська угода має містити відомості про найменування сторін та їх місцезнаходження, предмет спору, місце і дату укладання угоди. (джерело: про третейські суди. Закон України № 1701-IV від 11 травня 2004 року // Офіційний вісник України. 2004. № 23. Ст. 1540.)

Третейська угода і правонаступництво сторін (англ. Arbitration agreement and succession of the parties) - третейська угода укладена у вигляді третейського застереження, то вона вважається невід'ємною частиною угоди і щодо неї діють такі самі правила правонаступництва, що й до угоди в цілому. Якщо третейська угода укладена у вигляді окремої угоди, то у разі заміни кредитора у зобов'язанні останній повинен повідомити нового кредитора про її існування. Зміна третейської угоди в такому випадку можлива лише за умови явно вираженої згоди іншої (інших) сторони (сторін) угоди. (джерело: про третейські суди. Закон України № 1701-IV від 11 травня 2004 року // Офіційний вісник України. 2004. № 23. Ст. 1540.)

Третейський суддя (англ. Arbitrator) - фізична особа, призначена чи обрана сторонами у погодженому сторонами порядку або призначена чи обрана відповідно до цього Закону для вирішення спорів у третейському суді. (джерело: Третейський суд // Юридична енциклопедія: [у 6 т.] / ред. кол. Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана. 2004. Т. 6. 768 с.)

Третейські суди (англ. Arbitration Courts) - недержавний незалежний орган, що утворюється за угодою або відповідним рішенням заінтересованих фізичних та/або юридичних осіб у порядку, встановленому цим Законом, для вирішення спорів, що виникають із цивільних та господарських правовідносин. (джерело: про третейські суди. Закон України № 1701-IV від 11 травня 2004 року // Офіційний вісник України. 2004. № 23. Ст. 1540.)

Треті особи (англ. Third parties) - це суб'єкти цивільних процесуальних правовідносин, які вступають у розпочату провадженням справу для захисту

особистих суб'єктивних прав і охоронюваних законом інтересів. В залежності від прояву матеріально-правової заінтересованості треті особи бувають **двох видів**:

- 1) треті особи, які заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору (відповідно до ст. 52 Цивільно процесуального кодексу України);
- 2) треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору (відповідно до ст. 53 ЦПК України). *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004 ст. 52-53).*

Трудовий договір (англ. Employment contract) - угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін. *(джерело: Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII // Відомості Верховної Ради УРСР. 1971. Додаток до № 50).*

У

Упущена вигода (англ. Lost profit) - доход або прибуток, який міг би одержати суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності в разі здійснення зовнішньоекономічної операції і який він не одержав внаслідок дії обставин, що не залежать від нього, якщо розмір його передбачуваного доходу або прибутку можна обґрунтувати. *(джерело: Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.1991 № 959-XII // Відомості Верховної Ради України. 1991. № 29. Ст. 377).*

Установа (англ. Institution) - організація, створена однією або кількома особами (засновниками), які не беруть участі в управлінні нею, шляхом об'єднання (виділення) їхнього майна для досягнення мети, визначеної засновниками, за рахунок цього майна. Особливості правового статусу окремих видів установ встановлюються законом. *(джерело: Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356);*

- організаційно-правова форма юридичної особи, що є організацією, створеною однією або кількома особами (засновниками), які не беруть участі в управлінні нею, шляхом об'єднання (виділення) їхнього майна для досягнення мети, визначеної засновниками, за рахунок цього майна. (джерело: *Термінологічний словник з цивільного права та сімейного права Укладач: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС, 2016. с.32).*

Установчий документ юридичної особи (англ. *Founding document of a legal entity*) - установчий акт, статут, програма політичної партії, модельний статут, засновницький договір, одноособова заява (меморандум), положення тощо. (джерело: *Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 31. Ст. 263).*

Установчі документи суб'єкта господарювання (англ. *The constituent documents of the entity*) - рішення про утворення суб'єкта господарювання або засновницький договір, а у випадках, передбачених законом, статут (положення) суб'єкта господарювання. (джерело: *Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144).*

Ухвала (англ. *Approval*) - письмове або усне судове рішення, яким вирішуються питання, пов'язані з процедурою розгляду справи, та інші процесуальні питання. Ухвалами судів апеляційної та касаційної інстанцій також вирішуються вимоги апеляційної чи касаційної скарги. Ухвала є актом застосування судом норм процесуального права. Судовий розгляд, яким справа вирішується по суті, закінчується ухваленням рішення суду іменем України; інші випадки закінчення розгляду справи (зокрема, закриття провадження у справі, залишення заяви без розгляду) оформляються постановленням ухвали. Ухвали суду, що набрали чинності, є обов'язковими до виконання. (джерела: *Цивільний процес України: Підручник / За ред. Є. О. Харитонова, О. І. Харитоновой, Н. Ю. Голубевої. Київ: Істина. 2011. 536 с.).*

Учасники медіації (англ. *Participants in mediation*) - медіатор (медіатори), сторони медіації, їх представники, законні представники, перекладач, експерти та інші особи визначені за домовленістю сторін медіації. (джерело: *Про медіацію: Проект Закону України №3665 від 17.12.2015 р.).*

Учасники судового провадження (англ. *Participants in court proceedings*) - сторони кримінального провадження, потерпілий, його представник та законний представник, цивільний позивач, його представник та законний представник, цивільний відповідач та його представник, представник юридичної

особи, щодо якої здійснюється провадження, представник персоналу органу пробації, третя особа, щодо майна якої вирішується питання про арешт, а також інші особи, за клопотанням або скаргюю яких у випадках, передбачених цим Кодексом, здійснюється судове провадження. (джерело: *Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 88*).

Учасники юридичної особи (англ. Participants of a legal entity) - особа, яка володіє корпоративними правами цієї юридичної особи. (джерело: *Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 №2121-III // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5. Ст. 30; Положення про порядок видачі небанківським фінансовим установам ліцензії на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків: затверджено постановою Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про порядок видачі небанківським фінансовим установам ліцензії на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків» від 17.08.2017 №80 // Офіційний вісник України. 2017. №80. Ст. 2465*).

Щ

Цесія (англ. Cession) - поступка вимоги або передавання вимоги в зобов'язанні іншій особі. (джерело: *Положення про порядок здійснення банками операцій з векселями в національній валюті на території України: затверджено постановою Правління Національного банку України «Про затвердження Положення про порядок здійснення банками операцій з векселями в 718 Ц національній валюті на території України» від 16.12.2002 № 508, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 28 лютого 2003 р. за № 174/7495 // Офіційний вісник України. 2003. № 10. Ст. 444*).

Цивільна процесуальна дієздатність (англ. Civil procedural capacity) - здатність особисто здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді (цивільна процесуальна дієздатність) мають фізичні особи, які досягли повноліття, а також юридичні особи. Неповнолітні особи віком від чотирнадцяти до вісімнадцяти років, а також особи, цивільна дієздатність яких обмежена, можуть особисто здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді у справах, що виникають з відносин, у яких вони особисто беруть участь, якщо інше не встановлено законом. Суд може залучити до участі в таких справах законного представника неповнолітньої особи або

особи, цивільна дієздатність якої обмежена. У разі реєстрації шлюбу фізичної особи, яка не досягла повноліття, вона набуває цивільної процесуальної дієздатності з моменту реєстрації шлюбу. Цивільної процесуальної дієздатності набуває також неповнолітня особа, якій у порядку, встановленому цим Кодексом, надано повну цивільну дієздатність. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Цивільна процесуальна правоздатність (англ. Civil procedural law capacity) – здатність мати цивільні процесуальні права та обов'язки сторони, третьої особи, заявника, заінтересованої особи(цивільно процесуальна правоздатність)мають всі фізичні і юридичні особи.(джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05//Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Цивільна процесуальна форма (англ. Civil procedural form) – це встановлений цивільним процесуальним правом порядок розгляду і вирішення цивільних справ судами загальної юрисдикції.(джерело: *Навчальний посібник для вузів, 3-тє вид., переробл. та доп. Київ: Центр учбової літератури. 2014. 417 с.*)

Цивільна юрисдикція (англ. Civil jurisdiction) - це нормативно визначена компетенція суду щодо розгляду справ про захист порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів, що виникають із цивільних, житлових, земельних, сімейних, трудових відносин, а також з інших правовідносин, крім випадків, коли розгляд таких справ проводиться за правилами іншого судочинства.

Залежно від того, чи належить вирішення спорів до відання судових чи інших органів, цивільну юрисдикцію поділяють на:

- виключну;
- альтернативну;
- договірну;
- імперативну (умовну);
- за зв'язком справ. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 492*).

Цивільне процесуальне право (англ. Civil Procedure Law) - як галузь процесуального права і законодавства — сукупність правових норм, що регулюють порядок розгляду і вирішення судом цивільних справ, тобто правосуддя в цивільних справах. (джерело: *Васильєв С. В. Цивільний процес. Харків: Одиссей, 2008. 480 с.*)

Цивільне судочинство здійснюється за правилами (англ. Civil proceedings are governed by the rules) (ст. 19):

1) наказного провадження – це провадження, яке призначене для розгляду справ за заявами про стягнення грошових сум незначного розміру, щодо яких відсутній спір або про його наявність заявнику невідомо;

2) позовного провадження (загального або спрощеного):- спрощене позовне провадження – це провадження призначене для малозначних справ, справ про надання судом дозволу на тимчасовий виїзд дитини за межі України тому з батьків, хто проживає окремо від дитини, у якого відсутня заборгованість зі сплати аліментів та якому відмовлено другим із батьків у наданні нотаріально посвідченої згоди на такий виїзд та справ які виникають з трудових відносин;- загальне позовне провадження – це провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні;

3) окремого провадження – це провадження призначене для розгляду справ про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав та інтересів особи або створення умов для здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав. *(джерело: Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42, ст. 19).*

Цивільний відповідач (англ. The civil defendant) - у цивільному судочинстві сторона, якій пред'явлено позов. Відповідачем може бути як фізична, так і юридична особа. Він, як і позивач, має рівні процесуальні права при розгляді справи в суді. Позов може бути пред'явлений до кількох відповідачів, кожний з яких стосовно іншої сторони виступає в судовому процесі самостійно. Тобто, відповідачем є та процесуальна особа, яка на думку позивача, своєю діяльністю (діями або бездіяльністю) порушила його права та до якої позивач направляє свої позовні вимоги (свій позов) звернувшись при цьому до органу суду.

Відповідач має право:

- знайомитися з матеріалами справи;
- заявляти відводи;-подавати докази;
- брати участь у дослідженні доказів;
- подавати клопотання;-давати усні й письмові пояснення суду;
- заперечувати проти клопотань, доводів і міркувань позивача;
- оскаржувати рішення та ухвали суду;
- визнати або закінчити справу мировою угодою.

Відповідач має право пред'являти зустрічний позов, у якому він займає позицію позивача, а позивач з цього ж позову - позицію відповідача. Відповідач також виступає у господарському процесі, адміністративному, а в кримінальному судочинстві - цивільний відповідач. (джерело: *Юридична енциклопедія : ред. кол. Ю. С. Шемшученко. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана. 1998—2004.*)

Цивільний процес (англ. Civil process) – встановлений законодавством порядок розгляду і вирішення цивільних справ. Здійснюється у вигляді відповідного судового провадження (позовного, наказного чи окремого) судом відповідної інстанції (першої інстанції, апеляційної або касаційної). Відповідно до ЦПК України з 2017 року судом касаційної інстанції є Верховний Суд. Основним джерелом цивільного процесуального права в Україні є Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 року (набрав чинності 1 вересня 2005 року). Остання редакція цього кодексу - від 03 жовтня 2017 року згідно з Законом України № 2147-VIII. Відповідно до Цивільного процесуального кодексу України позовне провадження цивільного процесу поділене на загальне позовне провадження і спрощене, в якому можуть розглядатися малозначні справи, ті, що віднесені судом до незначних, а також трудові спори. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004.*)

Цивільні процесуальні правовідносини (англ. Civil procedural legal relations) – це врегульовані нормами цивільного процесуального права суспільні відносини, що виникають між судом, особами, які беруть участь у справі, та іншими учасниками цивільного процесу в зв'язку з їх діяльністю із забезпечення правосуддя в цивільних справах, у справах наказного та окремого провадження. (джерело: *Цивільний процес України / За ред. Ю.С. Червоного. Київ. 2007. С. 63.*)

Цивільні процесуальні строки (англ. Civil procedural terms) - це проміжок часу, встановлений законом або судом, у який суд та особи, які беруть участь у справі, та інші учасники процесу вчиняють певні процесуальні дії, передбачені Цивільним процесуальним кодексом України, в результаті вчинення яких настають певні правові наслідки. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42. ст120-127.*)

Цивільно-правова відповідальність (англ. Civil liability) - невиконання майнові наслідки, встановлені законом або договором на випадок невиконання абсолютного обов'язку або невиконання чи неналежного виконання боржником

свого зобов'язання. (джерело: *Термінологічний словник з цивільного права та сімейного права* Укладач: викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Даниленко С.К. Одеса: ОДУВС. 2016. с. 32).

Ціна позову (англ. The cost of the claim) - це грошовий вираз майнових вимог позивача. Ціна позову складається з грошової суми в гривнях, яка відображає заявлену грошову матеріально-правову вимогу позивача до відповідача і визначається за правилами, встановленими Цивільним процесуальним кодексом України. (джерело: *Цивільний процесуальний кодекс України зі змінами, внесеними згідно із Законом України №2709-VI 23.06.05 // Відомості Верховної Ради України. 2004. №40-41,42. ст. 176*).

Ш

Штраф (англ. Fine) - грошове стягнення, що накладається на громадян, посадових та юридичних осіб за адміністративні правопорушення у випадках і розмірі, встановлених цим Кодексом та іншими законами України (джерело: *Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122*).

Ю

Юридична особа (англ. Legal entity) - організація, суб'єкт права, здатний від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав і нести обов'язки та самостійно брати участь у правовідносинах, бути позивачем та відповідачем у суді. В Україні організація визнається юридичною особою виключно після проведення її державної реєстрації та внесення до Єдиного державного реєстру. (джерело: *Дашковська, О. О. Юридична особа як суб'єкт правовідносин: загальнотеоретичний підхід // 2013. № 3-2. С. 21–24*).

Юрисдикція (англ. Jurisdiction) – встановлені законом (якимось іншим нормативним актом) повноваження відповідних державних органів розв'язувати правові спори і вирішувати справи про правопорушення, тобто давати оцінку діям особи чи іншого суб'єкта права з погляду їх правомірності, вдаватися до

юридичних санкцій стосовно правопорушників. Юрисдикція визначається залежно від виду й характеру справи, що розглядається, її територіальної належності, осіб, які беруть участь у справі. (джерело: *Постанова Пленуму Верховного Суду України "Про застосування Конституції України при здійсненні правосуддя» № 9 від 01.11.1996*).

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

= ЗАЯВИ =

1. Приклад заяви про поновлення строку на апеляційне оскарження рішення суду:

Апеляційний суд Дніпропетровської області
головуючому по справі №304

Колишеву В.Д.

Кравець П.О. ; вул.Красногвардійська 34, кв.8 ;

380675432456

ЗАЯВА

про поновлення строку на апеляційне оскарження

Відповідно до вимог ст.354,ст.357 ЦПК України надаю заяву про поновлення строку на апеляційне оскарження рішення Красногвардійського районного суду міста Дніпро (Дніпропетровської області) від «12»вересня 2019 року.

Поважною причиною є , такі які не залежать від волевиявлення особи, що оскаржує судові рішення, та пов'язані з дійсними істотними перешкодами чи труднощами для своєчасного вчинення процесуальних дій, що підтверджені належними доказами. А саме вади здоров'я.

«25» вересня 2019 р.

Кравець П.О.

підпис

2. Приклад заяви про виклик свідків:

Суддя Придніпровського районного суду м. Дніпро
Бобровський В.А.

18015, м. Дніпро, вул. Чернишевського, кв 21/33

Позивач:

Єгор Миколайович

місце проживання:

18015, м. Дніпро,
вул. Героїв Вітчизників, буд. 309
тел.: (050) 574-57-74

Відповідач 1:
Катерина Леонідівна
місце проживання:
Дніпропетровська обл., м. Дніпро, вул. Героїв Вітчизників, буд. 303
тел.: (099) 085-63-17

Відповідач 2:
Тая Василівна
місце проживання:
Дніпропетровська обл., м. Дніпро, вул. Героїв Вітчизників, буд. 311
Тел: (093) 099-77-20

Справа № 157/1107/13-к
Провадження 9/113/1166/13

Заява про виклик свідків

У відповідності до ст. 10 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Суд сприяє всебічному і повному з'ясуванню обставин справи.

Як передбачено ст. 60 ЦПК України, кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими особами, які беруть участь у справі. Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір.

Доказами, як встановлено ст. 57 ЦПК України, є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються на підставі пояснень сторін, третіх осіб, їхніх представників, допитаних як свідків, показань свідків, письмових доказів, речових доказів, зокрема звуко – і відеозаписів, висновків експертів.

Свідком може бути кожна особа, якій відомі будь-які обставини, що стосуються справи (ст. 50 ЦПК України). Показання свідка – це повідомлення про відомі йому обставини, які мають значення для справи (ст. 63 ЦПК України).

Таким чином, належними та допустимими доказами, які можуть підтвердити обставини, які свідчать про те, що після розірвання шлюбу (18.10.2009 р.) сторони по справі № 123/1234/12-ц, не проживали однією сім'єю та відповідачі і не жили в дній квартирі – є покази осіб, які постійно проживають по сусідству (в одному будинку) із Позивачем та можуть бути допитані як свідки під час розгляду цивільної справи.

При таких обставинах, на підставі вищевикладеного та у відповідності до ст.ст. 10, 50, 57, 60, 63, 136 Цивільного процесуального кодексу України, -

П Р О Ш У:

1. Викликати та допитати в якості свідків, наступних осіб:

- Бренді Роман Миколайович, який проживає за адресою: м. Дніпро.вул Героїв Вітчизників 315;
 - Первомайський Олександр Сергійович, який проживає за адресою: м. Дніпро.вул Героїв Вітчизників буд 305.
 - Березка Ельвіра Юріївна, яка проживає за адресою: м. Дніпро.вул Героїв Вітчизників буд 306
- З повагою.

« 08.11 __ » _____ 2020 р.

П.Є.Олейник
(представник Відповідача)

3. Приклад заяви про мирову угоду:

До _____ районного суду м. Дніпропетровська
Особа1 (П.І.Б) _____
який проживає за адресою: _____
поштовий індекс, засоби зв'язку _____
Особа2 (П.І.Б) _____
який проживає за адресою: _____
поштовий індекс, засоби зв'язку _____

**Заява
про укладення мирової угоди**

Ми, Особа1 та Особа2, з метою врегулювання спору у справі № _____ за позовом Особа1 до Особа2 про _____ уклали мирову угоду про наступне:

- виділити Особі1 телефон Самсунг та автомобіль ВАЗ 2106, 1995 року випуску, а Особі2 холодильник „ARISTON” і набір меблів „БВП”.

На підставі викладеного й у відповідності із ст. 207, п. 5 ч. 1 ст. 255 ЦПК України,-

просимо:

1. Визнати укладену між нами мирову угоду і закрити провадження у справі. Наслідки закриття провадження у справі, передбачені ч. 3 ст. 206 ЦПК України нам роз’яснені і зрозумілі.

2. Судові витрати по справі розподілити між нами порівну.

„_____” _____ 20__ р. _____ Особа1

підпис

_____ Особа2

підпис

4. Приклад заяви за нововиявленими обставинами:

До Шумського районного суду

Тернопільської області

м. Шумськ вул. І. Франка 28

47100

Заявник: Особа_1,

Адреса: _____

в справі за позовом Особи_2,

Адреса: _____

до Особи_1

про встановлення факту, що квартира

є особистою приватною власністю.

ЗАЯВА

про перегляд рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами

Рішенням _____ районного суду м. _____ від «__»_____ р. були задоволені вимоги Особи_2 по справі за позовом до мене про встановлення факту, що квартира є особистою приватною власністю. Ухвалою Апеляційного суду _____ області від «__»_____ р. рішення першої інстанції було залишене в силі. Ухвалою Верховного суду України від «__»_____ р. у відкритті касаційного провадження було відмовлено.

Після постановлення вищезазначеного рішення та набрання ним чинності, а саме «__»_____ р., мені стали відомі обставини, які є істотними для справи, і які не були і не могли бути мені відомі під час розгляду цієї справи.

«__»_____р. товариством з обмеженою відповідальністю «_____» (сертифікат суб'єкта оціночної діяльності № _____ від «__»_____р. виданий Фондом державного майна України) був складений Звіт про оцінку майна, а саме квартири № __ в будинку № __ по вул. _____ у м. _____. У відповідності до розділу 8 зазначеного Звіту ринкова вартість квартири, що була предметом спору за заявою позивача, станом на жовтень _____ року складає _____ грн.

У відповідності до ст. 62 Сімейного кодексу України якщо майно дружини чи чоловіка за час шлюбу істотно збільшилося у своїй вартості внаслідок спільних трудових чи грошових затрат, таке майно може бути визнане судом об'єктом права спільної сумісної власності. Згідно з договором купівлі-продажу від «__»_____р., посвідченого приватним нотаріусом _____ міського нотаріального округу П.І.П., Особа_2 придбав квартиру № __ в будинку № __ по вул. _____ у м. _____ за _____ грн. Факт проведення ремонту квартири був встановлений під час судового розгляду справи про встановлення факту, що квартира є особистою приватною власністю, і позивачем не заперечується. Крім того, ремонт супроводжувався проведенням перепланування квартири. Таким чином, під час зареєстрованого шлюбу внаслідок додаткових грошових витрат на проведення ремонту та перепланування вартість квартири збільшилася більш ніж у п'ять разів.

Вищезазначені обставини мають значення для вирішення справи і є істотними для постановлення правильного рішення у справі, так як на їх підставі можна зробити висновок про наявність у мене гарантованого законодавством права спільної власності на квартиру. Зазначені обставини не були і не могли бути відомі мені, оскільки Звіт про оцінку майна був виготовлений лише у жовтні 2008р.

Враховуючи викладене, керуючись ст. ст. 361, 363-365 ЦПК України, -

прошу:

1. Задовольнити дану заяву,
2. Скасувати рішення _____ районного суду м. _____ від «__»_____р. по справі за позовом Особи_2 до мене, Особи_1 про встановлення факту, що квартира є особистою приватною власністю у зв'язку з нововиявленими обставинами.

3. Призначити справу до нового розгляду

Додаток:

«__»_____20__рік

Дата

_____ Підпис

5. Приклад позовної заяви про розірвання шлюбу:

Червонозаводський районний суд м. Харкова
61001, м. Харків,
майдан Героїв Небесної Сотні,
36, 3-й під.

ПОЗИВАЧ: ТИМОФІЄВА Ірина Василівна, 05.04.1975 р.н.,
проживає за адресою: 64789, м. Харків, вул. Пушкінська,
буд. 30, кв. 70, тел.: 768-02-03
ідентифікаційний код: 0123456789

ВІДПОВІДАЧ: ТИМОФІЄВ Ігор Сергійович, 23.12.1973 р.н.,
проживає за адресою: 64789, м. Харків, вул. Пушкінська,
буд. 30, кв. 70, тел.: 768-02-03
ідентифікаційний код: 0123789563

**ПОЗОВНА ЗАЯВА
про розірвання шлюбу**

30.01.1996 року Харківським міським Палацом реєстрації шлюбів укладено шлюб між мною, до шлюбу Пархоменко І.В. та Тимофієвим І.С. Мені присвоєно прізвище Тимофієва.

Від шлюбу маємо сина Сергія 22.12.1996 року народження, якого я виховую самостійно.

Подружнє життя не склалося через несумісність характерів, втрати поваги один до одного та зраду чоловіка. Відповідач Тимофієв І.С. зловживає спиртними напоями, постійно вчиняє сварки, що негативно впливає на виховання нашої дитини.

У травні 2014 року я, забравши сина, змушена була залишити чоловіка. З цього часу я проживаю зі своїми батьками. Протягом минулого часу ні я, ні чоловік намагалися відновити сімейні відносини. Наша сім'я перестала існувати, тому шлюб між нами необхідно розірвати. На примирення не згодна.

Після розірвання шлюбу син буде проживати зі мною. Спорю про поділ спільного майна не маю.

На підставі вище викладеного, керуючись ст. 104, ст. 105, ст. 109-112 Сімейного Кодексу України, ст. 3 Цивільного процесуального кодексу України,

-

ПРОШУ:

1. Шлюб між мною та Тимофієвим Ігорем Сергійовичем, укладений 30.01.1996 року, розірвати, поклавши витрати, пов'язані з реєстрацією розірвання шлюбу, на відповідача.

2. Після розірвання шлюбу між мною та Тимофієвим Ігорем Сергійовичем, моє прізвище змінити на дівоче Пархоменко або (після розірвання шлюбу між мною та Тимофієвим І.С. залишити мені прізвище Тимофієва).

ДОДАТОК:

- свідоцтва про одруження;
- копія свідоцтва про народження дитини;
- квитанція про сплату судового збору;
- копія позовної заяви та додатків для відповідача.

_____ 20__ року І.В. Тимофієва

6. Приклад заяви на видачу судового наказу про стягнення аліментів на дитину:

Червонозаводський районний суд м. Харкова
61001, м. Харків, майдан Героїв Небесної Сотні,
36, 3-й під.

ПОЗИВАЧ: ТИМОФІЄВА Ірина Василівна, 05.04.1975 р.н.,
проживає за адресою: 64789, м. Харків, вул. Пушкінська,
буд. 30, кв. 70, тел.: 768-02-03
ідентифікаційний код: 0123456789

ВІДПОВІДАЧ: ТИМОФІЄВ Ігор Сергійович, 23.12.1973 р.н.,
проживає за адресою: 64789, м. Харків, вул. Пушкінська,
буд. 30, кв. 70, тел.: 768-02-03
ідентифікаційний код: 0123789563

Заява

про видачу судового наказу про стягнення аліментів на дитину

21 лютого 2012 року я уклала шлюб з боржником, копію Свідоцтва про шлюб надаю до заяви. Від шлюбу ми маємо доньку – Іванову Ірину Іванівну, 15 жовтня 2013 року народження.

Шлюб між нами не розірвано, але з грудня 2015 року ми з боржником проживаємо окремо.

Донька проживає зі мною, знаходиться на повному моєму утриманні, оскільки боржник не надає добровільної матеріальної допомоги на утримання дитини.

На утримання дитини я бажаю стягувати з відповідача аліменти. Згідно із ст. 180 Сімейного кодексу України він зобов'язаний утримувати дитину.

Аліменти він нікому не платить, від першого шлюбу має двох дітей, які вже на даний час є повнолітніми.

Згідно ст.95 ЦПК України судовий наказ є особливою формою судового рішення, що видається судом за результатами розгляду вимог, передбачених статтею 96 цього Кодексу. Із заявою про видачу судового наказу може звернутися особа, якій належить право вимоги, а також органи та особи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб.

Згідно ст.183 СК України стягувач аліментів має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину.

Відповідно до ст.5 ЗУ «Про судовий збір» я звільнена від сплати судового збору. Відповідно до вимог ст. ст. 95-97,102-105, 110 ЦПК України, ст.ст. 180, 181, ч.2 ст.182,183 Сімейного кодексу України, -

прошу:

1.Стягувати з Іванова Івана Івановича, 24.04.1972 року народження, уродженця м. Нікополь Дніпропетровської області, аліменти на мою користь на утримання доньки Іванової Ірини Іванівни, 15 жовтня 2013 року народження, у розмірі 1/4 частки з усіх видів його заробітку (доходу), але не менше 50 відсотків мінімального прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку щомісяця, починаючи стягувати від дня пред'явлення заяви до суду і до досягнення донькою повноліття, тобто до 15 жовтня 2031 року.

Додатки:

1. Копія Свідоцтва про укладення шлюбу
2. Копія Свідоцтва про народження дитини
3. Копія паспорту заявника
4. Копія паспорту боржника
5. Довідка про склад сім'ї.
6. Копія заяви з додатками для боржника

« ____ » _____ 201 ____ р. _____ Іванова І.І.

= КЛОПОТАННЯ =

1. Приклад клопотання про здійснення судового провадження в режимі відеоконференції:

Судді Червонозаводського
районного суду м. Харкова

61001, м. Харків, майдан
Руднева, 36, 3-й під.
Справа № _____

(заявник - П.І.Б. повністю)

(адреса проживання,
поштовий індекс обов'язково)
Контактний телефон: _____

КЛОПОТАННЯ

про здійснення судового провадження в режимі відеоконференції

*згідно ЦПК/КАС України

В судове засідання, призначене до розгляду на «___» _____ 20__ року об «___» год. «___» хв., справа №_____ за позовом _____ до _____ про _____, не зможе прийти _____, що виступає по справі у якості _____.

Неможливість прибуття у судове засідання _____ обумовлена тим, що _____ (вказати причину, що унеможлиблює проведення судового засідання у звичайному режимі)

Однак, _____ зацікавлений в тому, щоб судове засідання відбулося, у зв'язку з чим просить суд забезпечити можливість його/її присутності у вищевказаному судовому засіданні шляхом забезпечення проведення відеоконференції.

Найближчий суд, до якого може прийти _____ для участі у вищевказаному судовому засіданні у режимі відеоконференції, знаходиться за

адресою: _____.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. 1581 ЦПК України або 1221 КАС України (необхідне зазначити в залежності від виду провадження):

ПРОШУ: 1. Забезпечити проведення судового засідання, що призначене на «___» год. «___» хв. «___» _____ 20__ року, у режимі відеоконференції.

2. Визначити суд, відповідальний за проведення відеоконференції під час вищевказаного судового засідання.

«___» _____ 20__ року /підпис/ _____
(ініціали, прізвище)

2. Приклад клопотання про ознайомлення та зняття копій з матеріалів справи:

До _____ суду
Повні дані заявника...
адреса з поштовим індексом ...
ідентифікаційний код (для
юридичних осіб)...
засоби зв'язку...
Справа № _____

**Клопотання
про ознайомлення та зняття копій з матеріалів справи**

(в порядку ст. 43 ЦПК України)

В провадженні суду знаходиться справа за заявою _____ до _____ про _____.

Розгляд справи здійснюється суддею (суддями): прізвище та ініціали судді (суддів), якщо було постановлено ухвалу про відкриття провадження...

Для належної підготовки до участі в судовому процесі у мене виникла необхідність звернутися до суду для ознайомлення і зняття копій з матеріалів справи.

Відповідно до ст. 43 ЦПК України, учасники справи мають право ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії, одержувати копії судових рішень.

На підставі цього, керуючись ст.ст. 42, 43 ЦПК України,
прошу:

1. Надати мені матеріали справи для ознайомлення та зняття копій.

2. Про час та місце надання матеріалів справи завчасно повідомити мене засобами зв'язку, вказаними у цьому клопотанні.

Перелік документів та інших доказів, що додаються:

1. Копія....

Оригінали вказаних документів (доказів) знаходяться у заявника.

«__»_____ 20__р. _____
підпис

Матеріали справи були надані мені для ознайомлення і зняття копій:

" __ " _____ 20__р. _____
підпис

= УХВАЛИ =

1. Ухвала про видалення із зали судового засідання:



пр. № 2/759/289/18
ун. № 759/9001/16-ц

У Х В А Л А

01 березня 2018 року м.Київ Святошинський районний суд м. Києва в складі

головуючого судді Миколаєць І.Ю.

при секретарі Шелудько В.В.

за участі позивача ОСОБА_1

відповідача ОСОБА_2

розглянувши у відкритому судовому засіданні можливість подальшої участі сторін при здійсненні судового розгляду цивільної справи за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2, третя особа: Орган опіки та піклування Оболонської районної в м. Києві державної адміністрації про позбавлення батьківських прав,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 звернулась до Святошинського районного суду м. Києва із позовними вимогами якими просить суд позбавити ОСОБА_2 батьківських прав щодо дитини ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1.

У судовому засіданні присутні позивач та відповідач.

У ході судового розгляду справи присутній у залі судового відповідач не дотримувався порядку в судовому засіданні. Зокрема: вигукував під час надання ним відповідей на запитання суду на адресу органу опіки та піклування, судової системи, на адресу даного суду речення, які не відносяться до суті справи, у тому числі і у нецензурній формі. Судом декілька разів робились усні зауваження відповідачу, на які він не реагував, на запитання суду не надавав суттєвих відповідей, а лише звинувачував як орган опіки та піклування, так і даний суд у відсутності законів, які б мали захищати його права.

Окрім цього відповідач під час надання відповідей на запитання суду почав розмовляти по мобільному телефону. Судом було зроблено зауваження щодо неприпустимості розмов по телефону під час проведення судового засідання. Незважаючи на це, ОСОБА_2 продовжував порушувати порядок під час судового засідання, не реагуючи на розпорядження головуєчого по справі, та знов почав розмовляти по мобільному телефону, на зауваження суду відреагував

реплікою про те, що він зараз працює, та своєю поведінкою показав, щоб суд йому у цьому не заважав.

Таким чином суддя вважає, що відповідач ОСОБА_2 підлягає видаленню із зали судового засідання за порушення порядку під час судового засідання.

На підставі викладеного, керуючись ст.144, 145 ЦПК України, суд

УХВАЛИВ:

Видалити із зали судового засідання ОСОБА_2 на час розгляду цивільної справи за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2, третя особа: Орган опіки та піклування Оболонської районної в м. Києві державної адміністрації про позбавлення батьківських прав.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя: І. Ю. Миколаєць

2. Приклад ухвали про відстрочення сплати судового збору:



Справа № 199/8467/16-ц

(2/199/3332/19)

УХВАЛА

про відстрочення сплати судового збору

30.11.2019 року

м. Дніпро

Суддя Амур-Нижньодніпровського районного суду м. Дніпра Якименко Л.Г., ознайомившись з позовною заявою ОСОБА_1 до ОСОБА_2 та ОСОБА_3 про розподіл майна подружжя та визнання права власності, -

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернулась до суду з позовом до відповідачів ОСОБА_2 та ОСОБА_3 про розподіл майна подружжя та визнання права власності.

При зверненні до суду клопотав через свій матеріальний стан про відстрочення сплати судового збору.

Відповідно, до ч. 1 ст. 82 ЦПК України, суд, враховуючи майновий стан сторони, може своєю ухвалою відстрочити або розстрочити сплату судового збору на визначений строк, але не більше як до ухвалення судового рішення у справі.

Суд не вбачає підстав для відстрочення сплати судового збору, оскільки позивач має навести доводи і подати докази на підтвердження того, що його майновий стан перешкоджає (перешкоджає) сплаті судового збору у встановленому порядку і розмірі, яких позивач не зазначив та не надав, тому вважаю відмовити у відстрочці сплати судового збору до ухвалення судового рішення у справі.

Керуючись ст.82 ЦПК України, -

У Х В А Л И В:

Відмовити ОСОБА_1 у задоволенні клопотання про відстрочку сплати судового збору до ухвалення судового рішення у справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 та ОСОБА_3 про розподіл майна подружжя та визнання права власності.

Суддя:

3. Приклад ухвали про заміну неналежного відповідача:



Справа N 495/6808/18
N провадження 2/495/2396/2018

**Ухвала
про заміну неналежного відповідача**

12 вересня 2018 рокум. Білгород-Дністровський

Білгород-Дністровський міськрайонний суд Одеської області у складі:
головуючого одноособово судді - Боярського О.О.,
при секретарі Рачицькій І.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні клопотання позивача ОСОБА_1 про заміну неналежного відповідача по цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 комітету Білгород-Дністровської міської ради про встановлення факту прийняття спадщини та визнання права власності на спадкове майно, суд,

ВСТАНОВИВ:

В провадженні Білгород-Дністровського міськрайонного суду Одеської області знаходиться цивільна справа за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2

комітету Білгород-Дністровської міської ради про встановлення факту прийняття спадщини та визнання права власності на спадкове майно.

В ході розгляду справи позивачем ОСОБА_1 було подане клопотання про заміну неналежного відповідача, яке обґрунтовує тим, що спадкове майно, яке є предметом спору (квартира N 62, по вулиці Перемоги, 13, м. Білгород-Дністровський, Одеська область) є власністю Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Восток N 7", що підтверджується довідкою від 04.09.2018 року N 4, виданою головою ОСББ "Восток-7".

Розглянувши клопотання позивача про заміну належного відповідача, дослідивши матеріали справи, суд дійшов до висновку, що клопотання позивача підлягає задоволенню, оскільки законодавством саме позивач у цивільному процесі наділений правом визначатися з відповідачем.

Так, відповідно до ч. 1, ч. 2 ст. 51 ЦПК України суд першої інстанції має право за клопотанням позивача до закінчення підготовчого провадження, а у разі розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження - до початку першого судового засідання залучити до участі у ній співвідповідача. Якщо позов подано не до тієї особи, яка повинна відповідати за позовом, суд до закінчення підготовчого провадження, а у разі розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження - до початку першого судового засідання за клопотанням позивача замінює первісного відповідача належним відповідачем, не закриваючи провадження у справі.

Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 223 ЦПК України суд відкладає розгляд справи в судовому засіданні в межах встановленого цим Кодексом строку у разі неявки в судове засідання учасника справи.

Відповідно до ч. 2 ст. 258 ЦПК України, процедурні питання, пов'язані з рухом справи в суді першої інстанції, клопотання та заяви осіб, які беруть участь у справі, питання про відкладення розгляду справи, оголошення перерви, зупинення або закриття провадження у справі, залишення заяви без розгляду, а також в інших випадках, передбачених цим Кодексом, вирішуються судом шляхом постановлення ухвал.

Враховуючи те, що з довідки, виданої головою ОСББ "Восток-7", вбачається, що спірна квартира належить Об'єднанню співвласників багатоквартирного будинку "Восток N 7", суд вважає за можливе задовольнити клопотання позивача ОСОБА_1, замінити на належного відповідача та розгляд справи відкласти.

Керуючись статтями 51, 258-261, 263, 353 ЦПК України, суд

УХВАЛИВ:

Клопотання позивача ОСОБА_1 про заміну неналежного відповідача по цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 комітету Білгород-

Дністровської міської ради про встановлення факту прийняття спадщини та визнання права власності на спадкове майно - задовольнити.

Замінити відповідача ОСОБА_2 комітет Білгород-Дністровської міської ради на належного відповідача Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Восток - 7".

Визнати Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Восток N 7" (код ЄДРПОУ 21006840, 67700, Одеська область, м. Білгород-Дністровський, вулиця Перемоги, 13) належним відповідачем у даній цивільній справі.

Відкласти розгляд цивільної справи N 495/6808/18 (2/495/2396/2018) за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 комітету Білгород-Дністровської міської ради про встановлення факту прийняття спадщини та визнання права власності на спадкове майно, на 08 жовтня 2018 на 09 годину 50 хвилин.

У судові засідання викликати учасників справи.

Апеляційна скарга на ухвалу суду першої інстанції в частині заміни неналежного відповідача подається протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення.

Ухвала суду першої інстанції в частині відкладення розгляду справи оскарженню не підлягає.

Суддя: Боярський О. О.

4. Приклад ухвали про об'єднання позовів:



Справа № 177/1118/19
Провадження № 2/177/740/19

У Х В А Л А

02.10.2019

Криворізький районний суд Дніпропетровської області у складі:
головуючого судді Строгової Г. Г.

за участі: секретаря Проліз Є. О.,

позивача ОСОБА_1

представника позивача ОСОБА_2

відповідача ОСОБА_3

представника відповідача ОСОБА_4 .В.
відповідача ОСОБА_5
представника відповідача ОСОБА_6

розглянувши у підготовчому засіданні в залі суду в м. Кривому Розі клопотання відповідача ОСОБА_3 про об'єднання цивільних справі, заявленого в цивільній справі за позовом ОСОБА_1 , в інтересах якого діє також законний представник ОСОБА_7 , до ОСОБА_3 , ОСОБА_5 про визнання права власності на спадкове майно,

В С Т А Н О В И В:

В провадженні Криворізького районного суду Дніпропетровської області перебуває цивільна справа за вказаним позовом.

Відповідачем ОСОБА_3 в підготовчому засіданні заявлено клопотання про об'єднання вказаної цивільної справи з цивільною справою №177/1289/19, яка перебуває в провадженні цього ж суду за позовом ОСОБА_5 до ОСОБА_1 , ОСОБА_3 про визнання права власності на спадкове майно.

В підготовчому засіданні відповідач ОСОБА_3 та його представник підтримали вказане клопотання.

Інші учасники судового розгляду заперечували проти задоволення клопотання вказуючи на відсутність правових підстав для об'єднання справ.

Розглянувши клопотання відповідача, заслухавши думку учасників процесу, вивчивши матеріали справи, суд приходить до наступного висновку.

Згідно вимог ст. 188 ЦПК України, в одній позовній заяві може бути об'єднано декілька вимог, пов'язаних між собою підставою виникнення або поданими доказами, основні та похідні позовні вимоги.

Суд з урахуванням положень частини першої цієї статті може за клопотанням учасника справи або з власної ініціативи об'єднати в одне провадження декілька справ за позовами одного й того самого позивача до одного й того самого відповідача; одного й того самого позивача до різних відповідачів; різних позивачів до одного й того самого відповідача.

Об'єднання справ в одне провадження допускається до початку підготовчого засідання, а у спрощеному позовному провадженні - до початку розгляду справи по суті у кожній із справ.

Про об'єднання справ в одне провадження, роз'єднання позовних вимог, про відмову в об'єднанні справ в одне провадження, роз'єднанні позовних вимог суд постановляє ухвалу.

Зважаючи, що клопотання про об'єднання справ в одне провадження заявлено після початку підготовчого засідання, ОСОБА_5 у зазначених в клопотанні цивільних справах має різний правовий статус як позивача та

відповідача, суд прийшов до висновку про відсутність передбачених законом правових підстав для об'єднання цивільних справ в одне провадження

Керуючись ст. 188 ЦПК України, суд,-

ПОСТАНОВИВ:

Відмовити в задоволенні клопотання відповідача ОСОБА_3 про об'єднання цивільної справи №177/1118/19 за позовом ОСОБА_1, в інтересах якого діє також законний представник ОСОБА_7, до ОСОБА_3, ОСОБА_5 про визнання права власності на спадкове майно з цивільною справою № 177/1289/19 за позовом ОСОБА_5 до ОСОБА_1, ОСОБА_3 про визнання права власності на спадкове майно.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя:

5. Приклад окремої ухвали суду:



КУЙБИШЕВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Справа № 319/840/18

Провадження №2/319/341/2018

ОКРЕМА УХВАЛА

20 вересня 2018 року смт. Більмак

Куйбишевський районний суд Запорізької області у складі головуючого судді Хамзіна Т.Р.,

секретар судового засідання Фінько Ю.В.,

за відсутності сторін, під час судового розгляду цивільної справи за позовом ОСОБА_1 до публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» про стягнення нарахованої, але не виплаченої заробітної плати в сумі 26 141,36 грн., моральної шкоди у сумі 10 000 грн., встановив:

Ухвалою Куйбишевського районного суду Запорізької області від 10 липня 2018 року відкрито провадження у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до публічного акціонерного товариства «Українська залізниця» про стягнення

нарахованої, але не виплаченої заробітної плати в сумі 26 141,36 грн., моральної шкоди у сумі 10 000 грн.

Ухвалою Куйбишевського районного суду Запорізької області від 04 вересня 2018 року витребувано у структурного підрозділу «Донецька дирекція залізничних перевезень» регіональної філії «Донецька залізниця» ПАТ «Укрзалізниця» наступні документи та інформацію:

-витяг з протоколу №Ц-57/27 Ком.т. засідання правління ПАТ «Укрзалізниця» від 05.04.2017;

-наказ (розпорядження) №11219/ДН-а від 14.07.2017 про припинення трудового договору (контракту);

-наказ (розпорядження) №278/ДН-в від 27.04.2017 про надання відпустки;

-наказ в.о. начальника регіональної філії «Донецька залізниця» ПАТ «Укрзалізниця» від 28.04.2017 №645/НЗ-1 «Про деякі питання діяльності регіональної філії «Донецька залізниця»;

-наказ ПАТ «Укрзалізниця» від 25.04.2017 №265 «Про деякі питання діяльності ПАТ «Укрзалізниця»;

-наказ про прийняття ОСОБА_1 на роботу №385/ДН-лс від 10.08.2016;

-інформацію, чи перебувала ОСОБА_1 у трудових відносинах з ПАТ «Укрзалізниця» в період з 11.08.2016 по 17.07.2017.

Строк надання зазначених документів та інформації - до 17 вересня 2018 року.

Ухвала отримана структурним підрозділом відповідача 12.09.2018, про що свідчить рекомендоване повідомлення про вручення поштового відправлення.

Проте ані до 17 вересня 2018 року, ані до дати судового засідання 20 вересня 2018 року відповідачем зазначені документи та інформацію суду не надано. Про причини ненадання суд не повідомлено.

Згідно ч. 6 ст. 84 ЦПК України будь-яка особа, у якої знаходиться доказ, повинна видати його на вимогу суду. Особи, які не мають можливості подати доказ, який витребує суд, або не мають можливості подати такий доказ у встановлені строки, зобов'язані повідомити про це суд із зазначенням причин протягом п'яти днів з дня вручення ухвали (ч. 7 ст. 84 ЦПК України).

Тобто працівники структурного підрозділу відповідача не виконали обов'язків, покладених на них судом.

Відповідно до ч. 1 ст. 262 ЦПК України суд, виявивши при вирішенні спору порушення законодавства або недоліки в діяльності юридичної особи, державних чи інших органів, інших осіб, постановляє окрему ухвалу, незалежно від того, чи є вони учасниками судового процесу.

За ч. 2 ст. 262 ЦПК України суд може постановити окрему ухвалу у випадку зловживання процесуальними правами, порушення процесуальних

обов'язків, неналежного виконання професійних обов'язків або іншого порушення законодавства адвокатом або прокурором.

За наведених обставин щодо порушення працівниками структурного підрозділу «Донецька дирекція залізничних перевезень» регіональної філії «Донецька залізниця» публічного акціонерного товариства «Укрзалізниця» процесуальних обов'язків щодо надання судові документів та інформації, порушення наведених норм Цивільного процесуального кодексу України, суд вважає необхідним постановити окрему ухвалу стосовно допущених порушень законодавства.

Керуючись ст. 262 ЦПК України, суд ухвалив:

Повідомити публічне акціонерне товариство «Українська залізниця» про порушення законодавства з боку працівників структурного підрозділу «Донецька дирекція залізничних перевезень» регіональної філії «Донецька залізниця», а саме - про ненадання суду витребуваних документів та інформації, неповідомлення про причини їх ненадання.

Зобов'язати публічне акціонерне товариство «Українська залізниця» повідомити суд про заходи щодо запобігання виявленим порушенням в строк до 31 жовтня 2018 року.

Ухвала може бути оскаржена до апеляційного суду Запорізької області шляхом подачі апеляційної скарги через Куйбишевський районний суд Запорізької області протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею.

Суддя: Т. Р. Хамзін

6. Приклад ухвали про закриття підготовчого провадження:



Справа № 181/160/19
Провадження № 2/181/51/19

У Х В А Л А
про закриття підготовчого провадження
та призначення справи до судового розгляду по суті

"12" березня 2019 р. смт. Межова

Межівський районний суд Дніпропетровської області у складі:
голови судді Літвінової Л.Ф.,
за участю секретаря судового засідання Макогон І.С.,
розглянувши у підготовчому судовому засіданні в смт. Межова цивільну
справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу,

В С Т А Н О В И В:

Позивач ОСОБА_1 звернулася до суду із вказаним позовом, в якому просить розірвати шлюб між нею та відповідачем.

Позивач у підготовчє судове засідання не з'явилась, надала заяву про розгляд справи без її присутності. Позовні вимоги підтримала у повному обсязі (а.с.22).

Відповідач у підготовчє судове засідання не з'явився, відзив чи клопотання до суду не подав, повідомлений про час та місце розгляду справи у підготовчому судовому засіданні у встановленому законом порядку завчасно, що підтверджується рекомендованим повідомлення про вручення поштового відправлення від 17.02.2019 року (а.с.21).

У підготовчому судовому засіданні судом виконані дії, передбачені ч. 2ст. 197 ЦПК України. При цьому, підстав для залишення позову без розгляду, закриття провадження у справі чи ухвалення рішення у підготовчому судовому засіданні немає.

Відповідно до ч. 1ст. 200 ЦПК України, у підготовчому засіданні суд постановляє ухвалу (ухвали) про процесуальні дії, що необхідно вчинити до закінчення підготовчого провадження та початку судового розгляду справи по суті.

Згідно з п. 3 ч. 2 ст. 200ЦПК України, за результатами підготовчого засідання суд постановляє ухвалу про закриття підготовчого провадження та призначення справи до судового розгляду по суті.

Суд вважає необхідним закрити підготовчє провадження та призначити справу до судового розгляду.

Керуючись ст. 200 ЦПК України, -

У Х В А Л И В:

Закрити підготовчє провадження у справі за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу.

Призначити справу до судового розгляду на 08 годину 30 хвилин 04 квітня 2019 року в приміщенні Межівського районного суду Дніпропетровської області, зал судових засідань № 2.

В судове засідання викликати відповідача.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя: ОСОБА_3

7. Приклад ухвали про направлення справи за підсудністю:



Дніпровський районний суд
м. Дніпродзержинська
Справа № 209/3452/19
Провадження № 2/209/1540/19

У Х В А Л А

про направлення справи за підсудністю

"12" листопада 2019 р. Суддя Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська Лобарчук О.О., розглянувши матеріали позовної заяви ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про зменшення розміру аліментів, -

ВСТАНОВИВ:

До Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська надійшла позовна заява ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про зменшення розміру аліментів.

Зазначена позовна заява не може бути прийнята до розгляду Дніпровським районним судом м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області та підлягає направленню за підсудністю з наступних підстав.

За умовами ч. 1 ст. 27 ЦПК України, позови до фізичної особи пред'являються в суд за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її проживання або перебування, якщо інше не передбачено законом.

За відомостями відділу адресно-довідкового підрозділу ГУДМС УВМС України в Дніпропетровській області, відповідач ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_1, що за територіальною підсудністю відноситься до Баглійського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області.

Відповідно до ч.9 ст. 187 ЦПК України, якщо за результатами отриманої судом інформації буде встановлено, що справа не підсудна цьому суду, суд

надсилає справу за підсудністю в порядку, встановленому статтею 31 цього Кодексу.

Пунктом 1 ч.1 ст. 31 ЦПК України передбачено, що суд передає справу на розгляд іншому суду, якщо справа належить до територіальної юрисдикції (підсудності) іншого суду.

Відповідно до ст. 32 ЦПК України, спори між судами про підсудність не допускаються. Справа, передана з одного суду до іншого в порядку, встановленому статтею 31 цього Кодексу, повинна бути прийнята до провадження судом, якому вона надіслана.

За таких обставин вважаю, що дана справа не підсудна Дніпровському районному суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області, в зв'язку з чим її необхідно надіслати за підсудністю до Баглійського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 27, 31, 32, 258, 260 ЦПК України, суддя

ПОСТАНОВИВ:

Позовну заяву ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про зменшення розміру аліментів-направити за підсудністю до Баглійського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області.

Передати справу на розгляд іншого суду на підставі ухвали суду не пізніше п'яти днів після закінчення строку на її оскарження, а в разі подання скарги - не пізніше п'яти днів після залишення її без задоволення.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання суддею, може бути оскаржена протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення, шляхом подачі апеляційної скарги безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Суддя: Лобарчук О.О.

8. Приклад ухвали про привід свідка:



Справа №203/3408/17

Провадження №2/0203/66/2019

УХВАЛА

09 січня 2019 року Кіровський районний суд міста Дніпропетровська у складі:

головуючого судді Католикяна М.О.,
при секретарі Дзьомі Ю.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні питання щодо приводу свідка у цивільній справі за позовом ОСОБА_1 до Обласного комунального підприємства культури «Дніпропетровський академічний театр опери та балету» про скасування наказу, визнання особи переможцем конкурсу,

у с т а н о в и в:

На 09.01.2019 року було призначено чергове судове засідання у справі.

До суду, зокрема, було викликано свідка ОСОБА_2, який не з'явився, про день та час розгляду справи був повідомлений належним чином.

Відповідно до частин 1-3 статті 147 Цивільного процесуального кодексу України належно викликаний свідок, який без поважних причин не з'явився на судове засідання або не повідомив про причини неявки, може бути підданий приводу через відповідні органи Національної поліції України з відшкодуванням у дохід держави витрат на його здійснення. Про привід суд постановляє ухвалу, в якій зазначає ім'я фізичної особи, яка підлягає приводу, місце проживання, роботи чи навчання, підстави застосування приводу, коли і куди ця особа повинна бути доставлена, кому доручається здійснення приводу. Ухвала про привід у суд передається для виконання до відповідного органу Національної поліції України за місцем провадження у справі або за місцем проживання, роботи чи навчання особи, яка підлягає приводу.

Ураховуючи викладене, суд дійшов висновку про те, що вказаного свідка необхідно доставити приводом.

Керуючись статтями 147, 258-260 Цивільного процесуального кодексу України, суд

у х в а л и в:

У справі оголосити перерву до 27 лютого 2019 року, 1100 години.

У судове засідання, що відбудеться у приміщенні Кіровського районного суду міста Дніпропетровська (49101, місто Дніпро, проспект Пушкіна, 29, кабінет №9), доставити приводом ОСОБА_2, що мешкає за адресою: місто Дніпро, вулиця Чеботарьова, 30/63.

Виконання ухвали доручити Новокодацькому РВ ДВП ГУ НП у Дніпропетровській області.

Ухвала є остаточною й оскарженню не підлягає.

Суддя: М.О. Католикян

9. Приклад ухвали про стягнення аліментів на утримання дружини до досягнення дитиною 3-х років:



ДЗЕРЖИНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Справа № 210/1792/18
Провадження № 2-р/210/4/19

У Х В А Л А
іменем України

"18" лютого 2019 р.

Держинський районний суд міста Кривого Рогу Дніпропетровської області в складі:

Головуючого судді Сільченко В.Є.,

при секретарі: Семко Н.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні заяву ОСОБА_2 про роз'яснення судового рішення за матеріалами цивільної справи за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про стягнення аліментів на утримання дружини до досягнення дитиною 3-х років, -

ВСТАНОВИВ:

До суду звернулася ОСОБА_2 з заявою про роз'яснення судового рішення за матеріалами цивільної справи за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про стягнення аліментів на утримання дружини до досягнення дитиною 3-х років.

Заява мотивована тим, що рішенням Держинського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області присуджено стягнення аліментів з ОСОБА_3 на утримання дружини ОСОБА_2. Однак резолютивна частина рішення містить посилання на дві дати з якої саме слід розпочати стягнення аліментів. У зв'язку з чим просить суд роз'яснити рішення суду, оскільки вказана обставина унеможлиблює виконання рішення суду.

Сторони у судовому засіданні не з'явилися, їх неявка не перешкоджає розгляду заяви про роз'яснення рішення суду.

Відповідно до частини другої статті 247 ЦПК України у разі неявки в судовому засіданні всіх учасників справи чи в разі якщо відповідно до положень цього Кодексу розгляд справи здійснюється судом за відсутності учасників

справи, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.

Оцінивши доводи заяви та розглянувши матеріали справи суд приходять до висновку про необхідність роз'яснення рішення суду, виходячи з наступного.

Постановою Пленуму Верховного Суду України від 18 грудня 2009 року №14 «Про судові рішення у цивільній справі визначено, що роз'яснення рішення суду можливе тоді, коли воно не містить недоліків, що можуть бути усунені лише ухваленням додаткового рішення, а є незрозумілим, що ускладнює його реалізацію. Зазначене питання розглядається судом, що ухвалив рішення, і в ухвалі суд викладає більш повно та ясно ті частини рішення, розуміння яких викликає труднощі, не вносячи змін у суть рішення і не торкаючись питань, які не були предметом судового розгляду. Роз'яснення рішення не допускається, якщо воно виконане або закінчився установлений законом строк, протягом якого рішення може бути пред'явлене до виконання.

Таким чином роз'яснення судового рішення полягає у викладенні в більш чіткій та конкретній формі резолютивної частини рішення і таке роз'яснення пов'язане та має на меті забезпечити чітке і правильне виконання судового рішення, якщо його зміст є незрозумілим для осіб, які брали участь у справі, або для державного виконавця, що виконує це судові рішення.

Так, дослідивши письмові матеріали справи встановлено, що 02 листопада 2018 року у вказаній справі було ухвалено рішення, яким позовні вимоги частково задоволено.

Згідно статті 79 СК України, аліменти присуджуються за рішенням суду від дня подання позовної заяви.

Частина 1 статті передбачає правило, за яким аліменти присуджуються за рішенням суду від дня подання позовної заяви. В цьому полягає специфіка аліментних правовідносин, оскільки законодавець стає на захист інтересів одержувача аліментів, передбачаючи можливі намагання з боку відповідача по справі затягувати судовий процес з метою ухилення від сплати аліментів. Важливим у цьому випадку є чітке визначення моменту подання позовної заяви.

Відповідно до ч. 1 ст. 184 ЦПК України позов пред'являється шляхом подання позовної заяви до суду першої інстанції, де вона реєструється, оформлюється і передається судді в порядку черговості.

З матеріалів цивільної справи вбачається, що позов направлений до суду 04 квітня 2018 року, отже саме з цієї дати слід розпочати стягнення аліментів.

Керуючись статтею 271 ЦПК України, суд,-

УХВАЛИВ:

Заяву ОСОБА_2 про роз'яснення судового рішення за матеріалами цивільної справи за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про стягнення аліментів на утримання дружини до досягнення дитиною 3-х років задовольнити.

Роз'яснити, що стягнення аліментів з ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1, проживаючого за адресою: м. Кривий Ріг, 5-й Зарічний, б. 7 кв.16, на користь ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_2, мешкає: м. Кривий Ріг, пр. Металургів, б. 12, кв. 13 на її утримання в розмірі 1/6 частки з усіх видів його заробітної плати (доходу) щомісяця, починаючи з дня пред'явлення позовної заяви з 04 квітня 2018 року і до досягнення ОСОБА_4 ІНФОРМАЦІЯ_3, трирічного віку, тобто до 12 грудня 2019 року.

Апеляційна скарга на ухвалу суду подається протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення. Учасник справи, якому ухвала суду не була вручена у день її проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення йому відповідної ухвали суду.

У відповідності до п.п. 15.5) п.п. 15 п. 1 Розділу XIII Перехідних Положень ЦПК України в новій редакції, до дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди.

Суддя: В. Є. Сільченко

10. Приклад ухвали про оголошення розшуку боржника по виконавчому провадженню:



Справа №175/325/19

У х в а л а
І м е н е м У к р а ї н и

04 лютого 2019 року Дніпропетровський районний суд Дніпропетровської області у складі:

головуючого - судді Реброва С.О.,

при секретарі Ратушній Л.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в смт. Слобожанське подання державного виконавця Дніпровського районного відділу ДВС ГТУЮ у

Дніпропетровській області про оголошення розшуку боржника по виконавчому провадженню ОСОБА_1, -

в с т а н о в и в:

Рішенням апеляційного суду Дніпропетровської області від 13.12.2011 року, рішення Дніпропетровського районного суду Дніпропетровської області від 10.12.2012 року в частині солідарного стягнення заборгованості за кредитним договором скасовано та в іншій частині ухвалено нове рішення, яким стягнуто солідарно з ОСОБА_1 та ОСОБА_2 на користь ПАТ «ОСОБА_3 Аваль» заборгованість за кредитним договором у розмірі 2303216 грн. 39 коп.

Відповідний виконавчий лист знаходиться на виконанні Дніпровського районного відділу ДВС ГТУЮ у Дніпропетровській області.

Однак, боржник від сплати заборгованості ухиляється, місце її проживання та роботи невідомо. Прийнятими державним виконавцем заходами встановити місце знаходження боржника не уявилося можливим.

Останнє місце проживання боржника - вул. Леніна (Щаслива), буд.№21 в м. Підгородне, Дніпровського району Дніпропетровської області.

У відповідності дост.132 ЦПК України, якщо місце перебування відповідача в справах за позовами про стягнення аліментів або про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, невідоме, суд ухвалою оголошує його розшук. Розшук проводиться органами Національної поліції України, а витрати на його проведення стягуються з відповідача в дохід держави за рішенням суду.

У зв'язку з тим, що місце місцеперебування боржника органом ДВС не встановлено, а заборгованість по кредитному договору становить 2303216 грн. 39 коп., суд вважає за доцільне задовольнити подання та оголосити її розшук.

Керуючись ст. ст. 132, 252 ЦПК України, суддя -

у х в а л и в:

Оголосити розшук ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, ПІН НОМЕР_1, останнє місце проживання: вул. Леніна (Щаслива), буд.№21 в м. Підгородне, Дніпровського району Дніпропетровської області Дніпропетровського району Дніпропетровської області.

Копію ухвали для виконання надіслати начальнику Дніпровського РВП ДВП ГУНП в Дніпропетровській області.

Копію ухвали направити для відома начальнику Дніпровського районного відділу ДВС ГТУЮ у Дніпропетровській області.

Ухвала може бути оскаржена протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення.

Суддя Ребров С.О.

11. Приклад ухвали про розшук відповідача №2:



Номер провадження: 22-ц/785/231/17

**АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ
УХВАЛА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

Головуючий у першій інстанції ОСОБА_1

Доповідач Кравець Ю.І.

01.02.2017 року м. Одеса

Колегія суддів судової палати у цивільних справах апеляційного суду Одеської області в складі:

голоуючого судді Кравця Ю.І.,

суддів: Журавльова О.Г., Комлевої О.С.,

з участю секретаря судового засідання - Лісник Н.П.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Одесі цивільну справу за апеляційною скаргою представника ОСОБА_2 на ухвалу Київського районного суду м. Одеси від 19.12.2016 року про зупинення провадження та оголошення у розшук відповідача по цивільній справі за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про визнання права особистої приватної власності,

ВСТАНОВИЛА:

18.10.2016 року ОСОБА_2 звернулась до суду з позовом, в якому просить суд визнати за нею право особистої приватної власності на квартиру N 128 у житловому будинку N 50А по вул. Академіка Корольова в м. Одесі, обґрунтовуючи свої вимоги тим, що реєстрація права власності на квартиру в період шлюбу з відповідачем при умові, що вона була придбана до шлюбу та виключно на її кошти, обмежує її можливості розпоряджатися своїм майном, що і стало підставою для звернення до суду з даним позовом.

Ухвалою судді Київського районного суду м. Одеси від 19.10.2016 року провадження по справі було відкрито, вжито заходи забезпечення позову та доказів.

15.12.2016 року до суду надійшли заяви від ОСОБА_4 та ОСОБА_5, в яких останні просили залучити їх до участі у даній справі в якості третіх осіб, посилаючись на те, що вони є рідними доньками ОСОБА_3 від першого шлюбу, та, стверджуючи, що останній 06.06.2016 року пропав безвісті за обставин, що загрожували йому смертю та дають підставу припускати його загибель, просили

зупинити провадження у даній справі до визнання ОСОБА_3 померлим або встановлення місця його фактичного перебування.

Ухвалою Київського районного суду м. Одеси від 19.12.2016 року у задоволенні заяв ОСОБА_4, ОСОБА_5 про вступ в якості третіх осіб до участі у справі та зупинення провадження відмовлено в повному обсязі. Оголошено у розшук ОСОБА_3 та зупинено провадження по справі до його розшуку.

Не погоджуючись з такою ухвалою суду, представник ОСОБА_2 ОСОБА_6 звернувся до суду з апеляційною скаргою, в якій з посиланням на порушенням судом норм процесуального права, просить ухвалу в частині оголошення у розшук відповідача та зупинення провадження скасувати та направити справу для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Апеляційну скаргу ОСОБА_6 мотивує тим, що в судовому засіданні обставини, можливість та необхідність оголошення у розшук ОСОБА_3 не обговорювалася, з цього приводу учасники судового процесу не висловлювали своїх думок, тобто, на його думку, необхідних та достатніх дій, передбачених процесуальним законодавством, для винесення такого рішення, суд першої інстанції не здійснював. Крім того зазначив, що цивільне процесуальне законодавство не передбачає оголошення відповідача у розшук при розгляді даної категорії справ. Також ОСОБА_6 вважає, що питання про зупинення провадження вирішено районним судом з порушенням норм процесуального права, оскільки необхідною підставою для зупинення провадження у цивільній справі за п. 4 ч. 1 ст. 202 ЦПК України є наявність винесеної ухвали суду про оголошення відповідача у розшук, яка набрала законної сили. ОСОБА_6 стверджує, що суд першої інстанції під час розгляду справи не виносив ухвали про оголошення у розшук відповідача, а тому зупинення провадження у зв'язку з розшуком відповідача є безпідставним. Також зазначає, що питання про оголошення відповідача у розшук та питання про зупинення провадження не можуть вирішуватись в одному процесуальному документі, оскільки перше з них є підставою, яка має відбутись (тобто ухвала має набрати законну силу), а друга - наслідком, який застосовується лише після набрання законної сили відповідної ухвали.

Ухвала суду в частині відмови у задоволенні заяв ОСОБА_4, ОСОБА_5 про вступ в якості третіх осіб до участі у справі та зупинення провадження не оскаржена, тому колегія суддів не перевіряє законність ухвали в цій частині.

Заслухавши суддю-доповідача, доводи апеляційної скарги, перевібивши матеріали справи, законність і обґрунтованість ухвали в межах позовної заяви та доводів апеляційної скарги, судова колегія вважає, що апеляційну скаргу слід задовольнити частково, ухвалу суду в частині зупинення провадження та оголошення в розшук скасувати та питання про зупинення провадження передати на новий розгляд до суду першої інстанції з наступних підстав.

Зупиняючи провадження по справі суд першої інстанції виходив з того, що оскільки місцеперебування відповідача ОСОБА_3 суду невідоме, необхідно оголосити його розшук через органи внутрішніх справ та на період розшуку відповідача провадження у справі зупинити.

Відповідно до п. 4 ч. 1 ст. 202 ЦПК України суд може за заявою особи, яка бере участь у справі, а також з власної ініціативи зупинити провадження у справі у випадках розшуку відповідача в разі неможливості розгляду справи за його відсутністю.

Статтею 78 ЦПК України встановлено, що якщо місцеперебування відповідача в справах за позовами про стягнення аліментів або про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, невідоме, суд ухвалою оголошує його розшук.

Предметом справи, яка розглядається не являються питання, передбачені ст. 78 ЦПК України.

Крім того, колегія суддів вважає, що оскільки цивільний процес має диспозитивний характер, суд не має права за своєю ініціативою вирішувати питання про розшук відповідача без подачі відповідного клопотання, яке б враховувало обставини, за яких такий розшук є необхідним для вирішення справи.

Матеріали справи не містять клопотань сторін по справі про оголошення відповідача у розшук та таке питання судом першої інстанції не розглядалося.

Також матеріали справи не містять доказів оголошення у розшук відповідача ОСОБА_3

Враховуючи вищенаведене, колегія суддів дійшла висновку, що питання про оголошення у розшук відповідача та зупинення на цій підставі провадження по справі вирішено судом в супереч нормам процесуального права з порушенням порядку, встановленого для їх вирішення.

Відповідно до ч. 3 статті 312 ЦПК України, розглянувши скаргу на ухвалу суду першої інстанції, апеляційний суд скасовує ухвалу і передає питання на новий розгляд до суду першої інстанції, якщо останній порушив порядок, встановлений для його вирішення.

Керуючись ст. ст. 209, 303, 307, 312, 315, 319 ЦПК України, колегія суддів,
УХВАЛИЛА:

Апеляційну скаргу представника ОСОБА_2 - задовольнити частково.

Ухвалу Київського районного суду м. Одеси від 19.12.2016 року в частині зупинення провадження та оголошення в розшук - скасувати і передати питання про зупинення провадження по справі на новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвала суду набирає законної сили з моменту її проголошення та оскарженню не підлягає.

Головуючий: Кравець Ю.І.

Судді: Журавльов О.Г.

= СУДОВІ РІШЕННЯ =

1. Приклад судового рішення про стягнення аліментів:



Справа № 266/517/19

Провадження № 2/266/440/19

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 квітня 2019 року м. Маріуполь

Приморський районний суд м. Маріуполя Донецької області у складі головуючого судді Шишилїна О.Г., за участі секретаря судових засідань Воропаєвої О.Є., розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спрощеного провадження цивільну справу за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про стягнення аліментів на неповнолітню дитину,-

ВСТАНОВИВ:

30.01.2019 року, позивач звернувся до суду із позовом до відповідача про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини, яку уточнила 01.04.2019 р., вказуючи на те, що перебуває з відповідачем в зареєстрованому 19.04.2008 року Приморським відділом реєстрації актів цивільного стану Донецької області шлюбі. Під час шлюбу, в них народилася дитина, ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1. Хоча вони мешкають разом із відповідачем за однією адресою, проте останній з жовтня 2018 року ухиляється від утримання дитини, добровільно матеріальної допомоги не надає. Прохала стягнути з відповідача на її користь аліменти на утримання сина в твердій грошовій сумі в розмірі 3000 грн. щомісячно, але не менш ніж 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку починаючи з моменту звернення до суду і до повноліття дитини.

Позивач ОСОБА_2 у судове засідання не з'явилася, надавши до суду заяву у якій просив справу розглянути у його відсутності, уточнені позовні вимоги підтримала, просила стягнути аліменти на утримання дитини у розмірі 3000 грн..

Відповідач ОСОБА_3 у судове засідання не з'явився, але звернувся із письмовою заявою про визнання уточнених позовних вимог в повному обсязі, не заперечував проти стягнення аліментів на утримання сина в розмірі 3000 грн. щомісячно, справу просив розглянути без його участі.

Відповідно до ч. 1 ч. 4 ст. 206 ЦПК України відповідач може визнати позов на будь-якій стадії провадження у справі, зазначивши про це в заяві по суті справи або в окремій письмовій заяві. У разі визнання відповідачем позову суд за наявності для того законних підстав ухвалює рішення про задоволення позову.

Дослідивши матеріали справи, суд вважає, що позов підлягає задоволенню з огляду про таке.

Як вбачається зі свідоцтва про шлюб НОМЕР_3, виданого Приморським відділом реєстрації актів цивільного стану Маріупольського міського управління юстиції Донецької області, 19.04.2008 року, між ОСОБА_3 та ОСОБА_2 було зареєстровано шлюб, про що зроблено відповідний актовий запис № 78 (а.с.15).

Під час знаходження у шлюбі у подружжя народилася дитина, ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, про що Приморським відділом реєстрації актів цивільного стану ММУЮ Донецької області видано свідоцтво про народження НОМЕР_4 від 24.06.2008 року, актовий запис №255 (а.с.14).

Судом встановлено, що позивачка одна несе витрати по утриманню дитини, тому не має достатніх коштів для забезпечення першочергових витрат по задоволенню її потреб.

Відповідно до ст.180 СК України, батьки зобов'язані утримувати своїх дітей до досягнення ними повноліття.

Згідно ч.3 ст.181 Сімейного кодексу України, за рішенням суду кошти на утримання дитини (аліменти) присуджуються у частці від доходу її матері, батька і (або) у твердій грошовій сумі за вибором того з батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина.

Згідно з ч.1 ст. 182 СК України при визначенні розміру аліментів суд враховує стан здоров'я та матеріальне становище дитини, стан здоров'я та матеріальне становище платника аліментів, наявність у платника аліментів інших дітей, непрацездатних чоловіка дружини, батьків, дітей та інші обставини, що мають істотне значення. Матеріальне становище сторін суд визначає, виходячи з вартості приналежного їм майна, рівня доходів, а також величини витрат, які вони здійснюють на утримання себе й членів своєї сім'ї.

Згідно з ч.2 ст. 182 СК України розмір аліментів має бути необхідним та достатнім для забезпечення гармонійного розвитку дитини. Мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Мінімальний рекомендований розмір аліментів на одну дитину становить розмір прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку і може бути присуджений судом у разі достатності заробітку (доходу) платника аліментів.

Згідно ч.1 ст.183 СК України, частка заробітку (доходу) матері, батька, яка буде стягуватися як аліменти на дитину, визначається судом, а відповідно до ч.

ч. 1, 2 ст.184СК України суд за заявою одержувача визначає розмір аліментів у твердій грошовій сумі. Розмір аліментів, визначений судом або за домовленістю між батьками у твердій грошовій сумі, підлягає індексації відповідно до закону.

Нормами ч.1 ст.191Сімейного кодексу України передбачено, що аліменти на дитину присуджуються за рішенням суду від дня пред'явлення позову.

Крім того, суд за заявою платника або одержувача може визначити розмір аліментів у твердій грошовій сумі, якщо платник аліментів має нерегулярний, мінливий дохід, частину доходу одержує в натурі, а також за наявності інших обставин, що мають істотне значення (ч.1ст. 184 СК України).

При цьому підстави визначення розміру аліментів у частках до заробітку (доходу) або у твердій сумі визначаються з урахуванням як положень ст. 182 СК України, так і положень ст.ст.183,184 СК України.

Як зазначив позивач у позовній заяві, про що не заперечував відповідач останній має нерегулярний дохід, оскільки працює неофіційно.

Враховуючи, що відповідач погодився зі способом стягнення аліментів у твердій грошовій сумі, згідно до ст.184СК України суд погоджується зі способом визначення аліментів у твердій грошовій сумі, обраним позивачем.

При визначенні величини аліментного платежу суд, враховуючи матеріальне становище платника аліментів, величину прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку, встановленого законодавством, а також положення ст.180СК України про те, що обов'язок утримувати дитину є рівною мірою обов'язком як матері так і батька.

Так, судом встановлено, що відповідач перебуває в працездатному віці, договори про сплату аліментів та про припинення права на аліменти у зв'язку з передачею права власності на нерухоме майно між сторонами не уклалися, інформації щодо стягнень по іншим аліментним зобов'язанням відповідача, сторонами до суду не надавалося. Також, приймаючи до уваги матеріальне положення дитини, яка потребує матеріальної допомоги, матеріальне становище відповідача та обставини, що мають істотне значення, вважає за можливе визначити розмір аліментів, стягуваних з відповідача на утримання сина на користь позивача у твердій грошовій сумі в розмірі 3000 грн.

Суд вважає, що визначений розмір аліментів у твердій грошовій сумі щомісячно на дитину є достатнім та не буде порушувати майнові права дитини.

Крім того, при прийнятті рішення про стягнення аліментів в твердій грошовій сумі в розмірі 3000 грн. судом прийнято до уваги, що даний розмір не є меншим, ніж 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Враховуючи те, що відповідач позов визнав повністю і як батько зобов'язаний утримувати дитину, суд приходять до висновку про обґрунтованість вимог позивача та наявність законних підстав для їх

задоволення, та вважає за необхідне стягнути з відповідача на користь позивача аліменти на утримання дитини в твердій грошовій сумі в розмірі 3000 грн. щомісячно, починаючи з 30.01.2019 року і до досягнення дитиною повноліття.

У відповідності до п.1 ч.1 ст. 430 ЦПК України, рішення підлягає до негайного виконання у межах суми платежу за один місяць.

Частиною 2 ст.184 СК України, визначено, що розмір аліментів, визначений судом у твердій грошовій сумі, підлягає індексації відповідно до закону.

Таким чином, обов'язок проведення індексації розміру аліментів, який визначений судом у твердій грошовій сумі, прямо передбачений законом, а саме положеннями ст.184 СК України, що зобов'язує державного виконавця проводити таку індексацію автоматично, тобто без додаткового судового рішення.

Оскільки суд приходиться до висновку про необхідність задоволення позовних вимог, з відповідача підлягають стягненню на підставі ст.. 141 ЦПК України судові витрати в дохід держави в розмірі 768,40 гривень.

Керуючись ст.ст. 141, 206, 274, ЦПК України, ст.ст. 180, 181, 182, 184 СК України, суд,

ВИРІШИВ:

Позов ОСОБА_2 до ОСОБА_3 про стягнення аліментів на неповнолітню дитину - задовольнити повністю.

Стягнути з ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, уродженця м. Маріуполя Донецької області, РНОКПП НОМЕР_1, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, фактично мешкає за адресом: АДРЕСА_2 на користь ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_4, РНОКПП НОМЕР_2, зареєстрована за адресою: АДРЕСА_2 на утримання дитини ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_5, у твердій грошовій сумі у розмірі 3000 гривень 00 копійок щомісячно з подальшою індексацією відповідно до закону до досягнення дитиною повноліття, починаючи з 30 січня 2019 року і до досягнення дитиною повноліття.

Допустити негайне виконання рішення в межах суми платежу аліментів за один місяць.

Стягнути з ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_2, уродженця м. Маріуполя Донецької області, РНОКПП НОМЕР_1, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, фактично мешкає за адресом: АДРЕСА_2 на користь держави судовий збір у розмірі **768,40** гривень з наступними реквізитами (отримувач коштів: Маріуп. УК/Приморс. р-н/ 22030101, код ЄДРПОУ 37989721, банк отримувача Казначейство, код банку отримувача (МФО): 899998, розрахунковий рахунок № 31216206005055).

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Донецького апеляційного суду протягом 30 днів з дня його проголошення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя: Шишилін О. Г.

2. Приклад заочного судового рішення про присудження працівникові виплати заробітної плати:



ЄУН № 337/780/19

Провадження № 2/337/1145/2019

**З А О Ч Н Е Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И**

04 червня 2019 року Хортицький районний суд м. Запоріжжя у складі:

головуючого судді Ширіної С.А.,

за участю секретаря судового засідання Бикової С.Б.,

розглянув у відкритому судовому засіданні в порядку спрощеного позовного провадження цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» про стягнення заборгованості по нарахованій, але не виплаченій заробітній платі, середнього заробітку за час затримки розрахунку у зв'язку зі звільненням, стягнення компенсації втрат частини заробітної плати у зв'язку з порушення термінів їх виплати та моральної шкоди, -

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 звернувся з позовом до Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» про стягнення заборгованості по нарахованій, але не виплаченій заробітній платі, середнього заробітку за час затримки розрахунку у зв'язку зі звільненням, стягнення компенсації витрат частини заробітної плати у зв'язку з порушення термінів їх виплати та моральної шкоди, мотивуючи свої вимоги тим, що він перебував у трудових відносинах з ЗДП «Кремнійполімер», з 08.07.1968 по 25.04.2017р. та з 27.04.2017 р. по 30.10.2018р. включно, однак починаючи з грудня 2009 року відповідачем заробітна плата в повному обсязі не виплачувалась. Загальна сума заборгованості по нарахованій, але не виплаченій

заробітній платі становить 68 969,15 грн., яку позивач на підставі ст. 115 КЗпП України просить стягнути з відповідача у судовому порядку. Крім того, позивач просить стягнути з відповідача: середній заробіток за час затримки розрахунку у зв'язку зі звільненням у розмірі 16 459,41 грн, втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушення термінів їх виплати у розмірі 10 686,39 грн., моральну шкоду у розмірі 5000,00 грн.

Ухвалою суду від 12.04.2019р. відкрито спрощене позовне провадження у цивільній справі за даним позовом і призначено відкрите судове засідання. Позивач в судове засідання не з'явився, через канцелярію суду надав заяву в якій просив розглядати справу у його відсутності, позов просив задовольнити, проти заочного розгляду справи не заперечував.

Представник відповідача в судове засідання не прибув за невідомими причинами, про час та місце судового засідання повідомлявся належним чином за зареєстрованою у встановленому законом порядку юридичною адресою, відзиву на позов або зустрічного позову не подав.

За даних обставин суд вважав за можливе проводити заочний розгляд справи на підставі Глави 11 Розділу III ЦПК України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 280 Цивільного процесуального кодексу України (надалі - ЦПК України) у разі неявки в судове засідання відповідача, який належним чином повідомлений і від якого не надійшло заяви про розгляд справи за його відсутності або якщо повідомлені ним причини неявки визнані неповажними, суд може ухвалити заочне рішення на підставі наявних у справі доказів, якщо позивач не заперечує проти такого вирішення справи.

Згідно ч.2 ст. 247 ЦПК України, у разі неявки в судове засідання всіх учасників справи чи в разі якщо відповідно до положень цього Кодексу розгляд справи здійснюється судом за відсутності учасників справи, фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснюється.

Суд, вивчивши матеріали справи, взявши до уваги обставини, викладені позивачем по тексту позовної заяви, перевіривши їх наявними в матеріалах справи доказами, приходять до висновку, що позов підлягає задоволенню в повному обсязі з таких підстав.

Згідно з ст. 4 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи законних інтересів.

У відповідності зі ст. ст. 12, 13 ЦПК України, суд розглядає справи на принципах змагальності і диспозитивності, у межах заявлених позовних вимог на підставі доказів, поданих учасниками справи.

Відповідно до ст. 43 Конституції України держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у

виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб.

Працівник має право на оплату своєї праці своєчасно на підставі укладеного трудового договору (ст. 21 Закону «Про оплату праці»).

Згідно із ч. 5 ст. 97 КЗпП України, оплата праці працівників здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються власником або уповноваженим ним органом після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

Відповідно до ч. 6 ст. 24 Закону України «Про оплату праці», своєчасність та обсяги виплати заробітної плати працівникам не можуть бути поставлені в залежність від здійснення інших платежів та їх черговості.

Заробітна плата повинна виплачуватися працівникові регулярно в робочі дні в строки, встановлені в колективному договорі, не рідше двох разів на місяць, не більше як через 16 календарних днів. Якщо день виплати заробітної плати збігається з вихідним, святковим або неробочим днем, заробітна плата виплачується напередодні. Затримка виплати заробітної плати навіть на один і більше днів є порушенням строків виплати згідно зі ст. 241-1 КЗпП України.

Відповідно до ст. 115 КЗпП України заробітна плата виплачується працівникам регулярно в робочі дні у строки, встановлені колективним договором або нормативним актом роботодавця, погодженим з виборним органом первинної профспілкової організації чи іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

Статтею 233 КЗпП України, частина 2, встановлено, що у разі порушення законодавства про оплату праці працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати без обмеження будь-яким строком.

Судом встановлено, що на підставі наказу від 08.07.1968 № Зап. 127 , ОСОБА_1, був прийнятий на роботу в Запорізький завод «Кремнійполімер» апаратчиком гідролізу 4-го розряду в цех № 5, який в подальшому перейменовано в цех виробництва кремній-органічних сполук.

10.09.1973р. його назначено черговим диспетчером диспетчерської групи виробничого відділу заводууправління (наказ від 10.09.1973 № 306/ок).

Відповідно до наказу про переведення від 30.01.1981р. № 92, його переведено старшим диспетчером заводу у виробничо – технічний відділ заводууправління, сектор диспетчеризації виробництва.

17.03.1992р. Запорізький завод «Кремнійполімер» перейменовано в Запорізьке виробниче об'єднання «Кремнійполімер» (наказ від 17.03.1992).

На посаду диспетчера виробничо – технічного відділу ЗВО «Кремнійполімер» мене переведено 17.06.1998 р., згідно з наказом № 98 від 15.06.1998 р.

01.04.2001р. Запорізьке виробниче об'єднання «Кремнійполімер» перейменоване в Запорізьке державне підприємство «Кремнійполімер» (наказ № 64 від 23.02.2001).

За згодою сторін, згідно п. 1 ст. 36 КЗпП України, 25 квітня 2017р. його було звільнено із займаної посади (наказ від 25.04.2017р. № 322), а 27.04.2017р. прийнято у виробничо – технічного відділу заводууправління ЗДП «Кремнійполімер» диспетчером по строковому трудовому договору на підставі наказу від 26.04.2017 № 292, де він працював по 30 жовтня 2018 року включно та звільнився у зв'язку з ліквідацією підприємства, згідно з п. 1 ст. 40 КЗпП України (наказ від 30.10.2018 № 157).

Відповідно до наказу від 25.04.2017 № 322 датою звільнення вважається 25.04.2017р.

26.04.2017р. адміністрацією підприємства мені було запропоновано укласти строковий трудовий договір та працювати і надалі диспетчером ЗДП «Кремнійполімер».

27.04.2017р. мене прийнято у виробничо – технічний відділ заводууправління по строковому договору (наказ від 26.04.2017 № 292).

24.10.2018р. позивача було ознайомлено з наказом по підприємству про розірвання через два місяці трудового договору з ініціативи власника у зв'язку зі змінами в організації виробництва і праці, а саме: через ліквідацію підприємства. Відповідно до наказу від 30.10.2018р. № 157 позивача було звільнено з 30.10.2018р.

Відповідно до наданої відповідачем до суду довідки про нараховану, але не виплачену заробітну плату, протягом грудня 2009 року – жовтня 2018 року ОСОБА_1 не отримує у строки визначені ст. 115 КЗпП України заробітну плату. Таким чином відповідачем порушено трудові права позивача, які підлягають захисту шляхом стягнення заборгованості по заробітній платі.

Вирішуючи питання щодо розміру невиплаченої заробітної плати, яка підлягає стягненню суд враховує зазначене.

Згідно довідки Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер», станом на 20.11.2018 року розмір заборгованості відповідача перед позивачем по нарахованій, але не виплаченій заробітній платі складає 68969,15 грн.

Таким чином, позовні вимоги про стягнення нарахованої, але фактично не виплаченої заробітної плати у розмірі 68 969,15 грн. підлягають задоволенню.

Крім національного законодавства, право на заробітну плату захищається й Конвенцією про захист заробітної плати № 95, яка ратифікована 31.01.1961 року.

Відповідно до ст. 1 даної Конвенції, метою цієї Конвенції є термін «заробітна плата», який означає, незалежно від назви й методу обчислення, будь-яку винагороду або заробіток, які можуть бути обчислені в грошах, і встановлені угодою або національним законодавством, що їх роботодавець повинен заплатити, на підставі письмового або усного договору про наймання послуг, працівникові за працю, яку виконано, чи має бути виконано, або за послуги, котрі надано, чи має бути надано.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Конвенції, ця Конвенція застосовується до всіх осіб, яким виплачується або повинна виплачуватись заробітна плата.

Відповідно до ст. 12 Конвенції, заробітна плата виплачуватиметься через регулярні проміжки часу. Якщо немає інших відповідних урегулювань, котрі забезпечують виплату заробітної плати через регулярні проміжки часу, то періоди виплати заробітної плати має бути продиктовано національним законодавством або визначено колективним договором чи рішенням арбітражного органу.

Окрім того, статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, закріплено, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

В розумінні Європейського Суду з прав людини мирне володіння своїм майном включає не тільки «класичне» право власності, яке розглядається в Україні, а й, до прикладу, виплати за трудовим договором та інші виплати.

Отже, відсутність коштів у роботодавця жодним чином не може слугувати поважною причиною невиклати працівникові всіх належних йому сум, а невиклата заробітної плати розцінюється Європейським судом з прав людини як порушення права на мирне володіння своїм майном.

Згідно зі ст.117 КЗпП України в разі невиклати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в статті 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

Згідно п. 20 Постанови Пленуму Верховного суду України Про практику застосування судами законодавства про оплату праці від 24.12.1999 року № 13, установивши при розгляді справи про стягнення заробітної плати у зв'язку із затримкою розрахунку при звільненні, що працівникові не були виплачені належні йому від підприємства, установи, організації суми в день звільнення, коли ж він у цей день не був на роботі, - наступного дня після пред'явлення ним роботодавцеві вимог про розрахунок, суд на підставі ст. 117 КЗпП стягує на

користь працівника середній заробіток за весь період затримки розрахунку, а при не проведенні його до розгляду справи по день постановляння рішення, якщо роботодавець не доведе відсутності у цьому своєї вини. Сама по собі відсутність коштів у роботодавця не виключає його відповідальності.

Відповідно до п. 21 цієї Постанови при визначенні середньої заробітної плати слід виходити з того, що в усіх випадках, коли за чинним законодавством вона зберігається за працівниками підприємств, установ, організацій, це слід робити відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 лютого 1995 р. № 100 (з наступними змінами і доповненнями).

Відповідно до п. 32 Постанови Пленуму ВСУ від 06.11.1992 №9 «Про практику розгляду судами трудових спорів» у випадках стягнення на користь працівника середнього заробітку у зв'язку з затримкою розрахунку, він визначається за загальними правилами обчислення середнього заробітку, виходячи із заробітку за останні два календарних місяці роботи. Для працівників, які пропрацювали на даному підприємстві (в установі, організації) менш двох місяців, обчислення проводиться з розрахунку середнього заробітку за фактично пропрацьований час. При цьому враховуються положення Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою КМУ від 08.02.1995 №100.

Відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.1995 року № 100 (з наступними змінами і доповненнями), чинність якої поширюється на підприємства, установи і організації усіх форм власності, середній заробіток для виплати працівникові за час затримки розрахунку обчислюється виходячи з виплат за останні 2 календарні місяці роботи, що передують події, з якою пов'язана відповідна виплата.

Відповідно до пункту 8 цього Порядку нарахування виплат, що обчислюються із середньої заробітної плати за останні два місяці роботи, провадяться шляхом множення середньоденного (годинного) заробітку на число робочих днів/годин, а у випадках, передбачених чинним законодавством, календарних днів, які мають бути оплачені за середнім заробітком. Середньоденна (годинна) заробітна плата визначається діленням заробітної плати за фактично відпрацьовані протягом двох місяців робочі (календарні) дні на число відпрацьованих робочих днів (годин), а у випадках, передбачених чинним законодавством, - на число календарних днів за цей період.

Згідно з п.5 Порядку обчислення середньої заробітної плати, нарахування виплат в усіх випадках збереження середнього заробітку провадиться, виходячи з розміру середньоденної заробітної плати.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду України, викладеної в постанові при розгляді справи № 6-1093цс15 від 23.12.2015 року, нарахування виплат, що обчислюються із середньої заробітної плати за останні два місяці роботи, провадяться шляхом множення середньоденного (годинного) заробітку на число робочих днів (годин), а у випадках, передбачених чинним законодавством, календарних днів, які мають бути оплачені за середнім заробітком. Середньомісячне число робочих днів розраховується діленням на 2 сумарного числа робочих днів за останні два календарні місяці згідно з графіком роботи підприємства, установи, організації, встановленим з дотриманням вимог законодавства (абзац третій пункту 8 розділу IV Порядку).

Наказом від 30.10.2018 року позивач звільнений з займаної посади 30.10.2018 року у зв'язку з ліквідацією підприємства п. 1 ст. 40 КЗпП України. В день звільнення виплата всіх сум, що належать від підприємства - роботодавця, позивачеві проведена не була. Вона не здійснена й на день звернення до суду.

Згідно розрахунку середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні, наданого до суду позивачем вбачається, що середній заробіток за час затримки розрахунку (на день звернення з позовом до суду) становить: з 30.10.2018 року по 26.02.2018 року - 57 робочих днів (15 р.д. у листопаді 2018р.+ 15 ІНФОРМАЦІЯ_1 .д. у грудні 2018р., 15 р.д. в січні 2019 та 12 р.д. у лютому 2019р.)

Середньоденний заробіток позивача за два місяці перед звільненням складає: 358,71 грн. (без вирахування податків):

5347,30 грн. (з/пл. за вересень 2018) + 5413,97 грн. (з/пл. за жовтень 2018) = 10761,27 грн.

10761,27 грн. : 30 днів (15 день - кількість відпрацьованих днів за вересень 2018 року + 15 - кількість відпрацьованих днів за жовтень 2018 року) = 358,71 грн. (без вирахування податків). Середній заробіток за час затримки розрахунку, за період з 30.10.2018 року по 17.12.2018 року, складає: 358,71 грн. x 57 робочих днів = 20 446,47 грн. (без вирахування податків та зборів), (або 16 459,41 грн. за вирахуванням 18% ПДФЛ та 1,5% воєнний збір)

Відповідно до вимог ст. 34 Закону України «Про оплату праці», компенсація працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати, проводиться відповідно до індексу зростання цін на споживчі товари і тарифів на послуги у порядку, встановленому чинним законодавством.

Згідно з ч. 5 ст. 95 КЗпП України заробітна плата підлягає індексації у встановленому законодавством порядку.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» компенсація громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати

(далі - компенсація) провадиться у разі затримки на один і більше календарних місяців виплати доходів, нарахованих громадянам за період починаючи з дня набрання чинності цим Законом.

За правилами ст. 3 цього Закону сума компенсації обчислюється шляхом множення суми нарахованого, але не виплаченого громадянину доходу за відповідний місяць (після утримання податків і обов'язкових платежів) на індекс інфляції в період невиплати доходу (інфляція місяця, за який виплачується дохід, до уваги не береться).

Таким чином, розмір компенсації за втрату частини доходів в зв'язку з невиплатою заробітної плати відповідає розміру за поданим позивачем розрахунку у сумі 10686,39 гривень, а тому підлягає стягненню з відповідача.

Відповідно до ч.1 ст. 237-1 КЗпП України, власник або уповноважений ним орган зобов'язані відшкодувати завдану ними моральну шкоду працівнику. Ст. 23 Цивільного кодексу України встановлено, що особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав. Розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначається судом залежно від характеру правопорушення, глибини фізичних та душевних страждань, погіршення здібностей потерпілого або позбавлення його можливості їх реалізації, ступеня вини особи, яка завдала моральної шкоди, якщо вина є підставою для відшкодування, а також з урахуванням, інших обставин, які мають істотне значення. При визначенні розміру відшкодування враховуються вимоги розумності і справедливості.

У п. 13 постанови Пленуму Верховного Суду України від 31 березня 1995 року "Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди роз'яснено, що відповідно до ст. 237-1 КЗпП України за наявності порушення прав працівника у сфері трудових відносин (незаконне звільнення або переведення, невиплати належних йому грошових сум, виконання робіт у небезпечних для життя і здоров'я умовах тощо), яке призвело до його моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків чи вимагає від нього додаткових зусиль для організації свого життя, обов'язок по відшкодуванню моральної (немайнової) шкоди покладається на власника або уповноважений ним орган незалежно від форми власності, виду діяльності чи галузевої належності.

Оскільки відповідач внаслідок тривалої не виплати заробітної плати, спричинив позивачу моральних страждань пов'язаних з відсутністю грошових коштів для свого існування та для існування своєї родини. За цих обставин, діями відповідача їй спричинена моральна шкода, яка полягає в перенесеному душевному хвилюванні, яке відобразилося на її емоційному стані.

Заявлену суму моральної шкоди в розмірі 5000,00 грн. суд вважає не завищеною, та такою, що відповідає тяжкості заподіяних моральних страждань та вимогам розумності і справедливості, у зв'язку з чим вважає за необхідне позовні вимоги в цій частині задовольнити.

На підставі п. 1 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» позивача звільнено від сплати судового збору за звернення до суду з позовними вимогами про стягнення заробітної плати, а тому, суд вважає необхідним в порядку, передбаченому ст. 141 ЦПК України, стягнути з відповідача на користь держави судовий збір у розмірі 1011,14 грн., оскільки судом задоволено позов на загальну суму 101 114 грн.95 коп., 1% ціни позову становить 1011 гр.14 коп.(з розрахунку 101 114 гр.95 коп.:100%*1%)

Крім того, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 430 ЦПК України, суд допускає негайне виконання рішень, зокрема у справах про присудження працівникові виплати заробітної плати, але не більше ніж за один місяць.

Таким чином, суд вважає за необхідне допустити негайне виконання рішення суду в частині виплати заробітної плати за один місяць.

Керуючись ст.ст.2, 3, 10-12, 13, 81, 82, 141, 263-265,280-282 ЦПК України,ст.ст.95, 116,117, 233, 237-1 КЗпП України суд,-

ВИРШИВ:

Позовні вимоги ОСОБА_1 до Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» про стягнення заборгованості по нарахованій, але не виплаченій заробітній платі, середнього заробітку за час затримки розрахунку у зв'язку зі звільненням, стягнення компенсації втрат частини заробітної плати у зв'язку з порушення термінів їх виплати та моральної шкоди - задовольнити .

Стягнути з Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» (69009, м. Запоріжжя, вул. Теплична, 7, Код ЄДРПОУ 00203625) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , ПІН НОМЕР_1) нараховану, але не виплачену заробітну плату у розмірі 68 969,15 грн без урахування прибуткового податку з громадян й інших обов'язкових платежів.

Стягнути з Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» (69009, м. Запоріжжя, вул. Теплична, 7, Код ЄДРПОУ 00203625) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , ПІН НОМЕР_1) середню заробітну плату за час затримки розрахунку при звільненні у розмірі 16 459,41 грн.(шістнадцять тисяч чотириста п'ятдесят дев'ять) гривень 41 коп.

Стягнути з Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» (69009, м. Запоріжжя, вул. Теплична, 7, Код ЄДРПОУ 00203625) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , ПІН НОМЕР_1) компенсацію втрати частини грошового доходу у зв'язку з порушенням термінів їх виплати у розмірі 10686,39 грн.(десять тисяч шістсот вісімдесят шість) гривень 39 коп.

Стягнути з Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» (69009, м. Запоріжжя, вул. Теплична, 7, Код ЄДРПОУ 00203625) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1 , ІПН НОМЕР_1) моральну шкоду у розмірі 5 000,00грн. (п`ять тисяч гривень)

Стягнути з Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер» на користь держави судовий збір у розмірі 1011,14 грн. (одна тисяча одинадцять гривень 14 копійок).

Допустити негайне виконання рішення суду в частині присудження працівникові виплати заробітної плати, але не більше ніж за один місяць.

Заочне рішення може бути переглянуто судом, що його ухвалив, за письмовою заявою відповідача. Заяву про перегляд заочного рішення може бути подано протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому повне заочне рішення суду не було вручене у день його проголошення, має право на поновлення пропущеного строку на подання заяви про його перегляд якщо така заява подана протягом двадцяти днів з дня вручення йому повного заочного рішення суду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст рішення складено 04.06.2019 року.

Суддя С. А. Ширіна

3. Приклад заочного судового рішення про відшкодування шкоди:



465/728/17
2/465/1347/17

РІШЕННЯ
Іменем України
(заочне)

08.06.2017 року Франківський районний суд м.Львова у складі:
головуючого судді Мартинишин М.О.

при секретарі Потюк В.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м.Львові цивільну справу за позовом ОСОБА_1

до ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування», ОСОБА_2

про відшкодування шкоди, завданої дорожньо-транспортною пригодою,-

встановив:

позивач звернувся до суду з позовом, в якому після подання заяви про уточнення позовних вимог, просив суд стягнути з ОСОБА_3 акціонерного товариства «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» (код ЄДРПОУ 21870998) на користь позивача страхове відшкодування у розмірі 63043,57 гривень; стягнути з ОСОБА_2 на його користь витрати на лікування в розмірі 70142,07 гривень; збитки, пов'язані з постійною втратою працездатності в розмірі 164480,00 гривень та моральну шкоду в розмірі 200000,00 гривень.

Свої вимоги обґрунтовує тим, що 23 вересня 2012 року близько 00 год. 55 хв. м. Львові на перехресті вулиць Стрийська - Наукова - Хуторівка водій автомобіля ДЕУ, реєстраційний номер ВС 4220 АТ, ОСОБА_2 порушив вимоги п. п. 1.5., 2.3., 12.3. Правил дорожнього руху України, в результаті чого здійснив наїзд на ОСОБА_1, який переходив проїзну частину дороги. В результаті пригоди ОСОБА_1 були заподіяні тяжкі тілесні ушкодження, які небезпечні для життя в момент їх заподіяння у вигляді відкритого багато уламкового перелому обох кісток правої гомілки з розчавленням м'яких тканин, закритого багато уламкового перелому обидвох кісток лівої гомілки, обширних ран на животі, саден на голові.

Вироком Франківського районного суду м. Львова від 21 червня 2016 року, ОСОБА_2 визнано винним у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України та звільнено від відбування покарання на підставі Закону України «Про амністію у 2014 року».

За наслідками отриманих травм ОСОБА_1 був наданий статус інваліда, а саме: з січня 2013 року по лютий 2015 року - 2 групи інвалідності, з лютого 2015 року по теперішній час - 3 групи інвалідності, а також призвело до неможливості виконувати ним трудові обов'язки та необхідності здійснювати лікування свої коштом.

Злочинними діями ОСОБА_2, ОСОБА_1 як, потерпілому спричинена матеріальна та моральна шкода. Витрати на лікування у відповідності до наданих чеків складають 70142,07 гривень, а шкода, пов'язана зі стійкою втратою працездатності складає 264480,00 гривень.

Окрім матеріальних збитків, неправомірними суспільно-небезпечними діями ОСОБА_2 також завдано ОСОБА_1 немайнових втрат, спричинених моральними та фізичними стражданнями, які негативно вплинули на життя

потерпілого, а саме: щоденні думки та спогади про наслідки психотравмуючої події, «страх можливого повторення подій, негативні переживання та спогади, потреба в униканні аналогічних обставин, насторога, тривога, емоційні та тілесні реакції при згадуванні; переживання фізичних незручностей та психологічного дискомфорту, тимчасова відірваність від активного соціального життя, знижений та нестійкий настрій, порушення сну, неприємні сновидіння, емоційна напруга, нервозність, дратівливість, реакції замикання, бажання уникати контактів, почуття образи, обурення, приниженої гідності. В подальшому, ОСОБА_1 був вимушений проходити довготривале лікування, терпіти болісні лікувальні та діагностичні процедури. Впродовж всього періоду лікування потерпілий почувався незручно, дискомфортно, з необхідністю пристосовуватися до негативних умов, спричинених отриманими травмами. Були порушені актуальні життєві плани, погіршені можливості побудови та реалізації нових життєвих перспектив. Наслідки події, що сталася, потягли за собою нераціональне витрачання життєвого часу (неможливість самостійно пересуватись, довготривале стаціонарне лікування, відвідування лікарів, медичних комісій та інше), обумовили необхідність залучання значних фізичних, душевних та матеріальних ресурсів. Моральну шкоду оцінює у сумі 200000 гривень.

На неодноразові прохання ОСОБА_1 та його дружини до ОСОБА_2 добровільно відшкодувати збитки або ж надати фінансову допомогу у лікуванні, були проігноровані останнім.

Так як цивільно-правова відповідальність ОСОБА_2 на момент пригоди була застрахована у ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування»(страховий поліс АВ/6186314), то, з метою отримання відшкодування, ОСОБА_1 звернувся до ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» з відповідною заявою та подав відповідні документи з метою отримати страхове відшкодування. Однак, ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» частково виплатило страхове відшкодування у розмірі 36956,43 гривень, а різниця становить 63043,57 гривень.

Оскільки відповідачі в добровільному порядку відмовляються відшкодувати шкоду, а тому ОСОБА_1 змушений звернутися в суд за захистом свого права. Просить позов задовольнити.

У судовому засіданні позивач та її представник позовні вимоги підтримали повністю, дали пояснення аналогічні викладеним у позовній заяві. Просять позов задовольнити.

Відповідачі у судове засідання не з'явилися, про причини своєї неявки суд не повідомили, хоча належним чином були повідомленні про день, час та місце слухання справи, на підставі ст.ст.169,224 ЦПК України суд вирішує справу на

підставі наявних у ній даних чи доказів(постановляє заочне рішення), проти чого не заперечив позивач та представник позивача.

Суд, заслухавши пояснення позивача, представника позивача, дослідивши подані документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд приходиться до висновку, що позов підлягає до часткового задоволення, з таких підстав.

Відповідно до ст. 3 ЦПК України, до суду може звернутись кожна особа за захистом своїх порушених прав, а також інтересах інших осіб у випадках встановлених законом.

Згідно ст. 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного судочинства.

Відповідно до ст. 55 Конституції України права і свободи людини громадянина захищаються судом та відповідно до вимог чинного цивільного процесуального законодавства України кожній особі гарантується право звернення безпосередньо до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав.

За вимогами ст. ст. 10, 60 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків встановлених цим кодексом. Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір. Доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

Відповідно до ст.11 ч.1 ЦПК України суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Судом встановлено, що ОСОБА_2 23 вересня 2012 року близько 00:55 год., керуючи автомобілем «ЗАЗ-DAEWO», реєстраційний номер НОМЕР_1, рухаючись ним у м. Львові по вул. Стрийській у напрямку до виїзду за межі м. Львова, у темну пору доби, наближаючись до перехрестя вул. Стрийська-Наукова-Хуторівка, порушив вимоги Розділу 1 п.1.5; Розділу 2 п.п. 2.3 б), д); Розділу 12 п.12.3 Правил дорожнього руху України, які виразились в тому, що він, проявив неухважність до дорожньої обстановки та її змін, з моменту виникнення небезпеки для руху у вигляді настання об'єктивної видимості пішохода ОСОБА_1, який переходив проїзну частину дороги вказаного

перехрестя зліва на право за напрямком руху його автомобіля, не вжив своєчасних заходів для зменшення швидкості руху керованого ним транспортного засобу аж до повної зупинки, або безпечного для інших учасників руху об'їзду перешкоди, такими своїми діями створив аварійну обстановку, яка призвела до наїзду на нього.

Внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, ОСОБА_1 спричинено травму тіла у вигляді відкритого багато уламкового перелому обидвох кісток правої гомілки, з розчавленням м'яких тканин, закритого багато відламкового перелому обидвох кісток лівої гомілки, обширних ран на животі, саден на голові, які відносяться до тяжких тілесних ушкоджень за ознакою небезпеки для життя в момент їх заподіяння.

Вироком Франківського районного суду м. Львова від 21.06.2016 р. (справа №465/3727/13-к) ОСОБА_2 за вказаним фактом визнано винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.286 КК України та призначено йому покарання у виді 3 (трьох) років позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами строком на 1 (один) рік. та на підставі п.«в» ст.1 Закону України «Про амністію у 2014 році» ОСОБА_2 звільнено від відбування призначеного покарання. Вирок вступив в законну силу і не є скасованим

Згідно ч.4 ст.61 ЦПК України вирок у кримінальному провадженні, що набрав законної сили, або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення обов'язкові для суду, що розглядає справу про цивільно-правові наслідки дій особи, стосовно якої ухвалено вирок або постанову суду, з питань, чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.

Відповідно до ч. 2 ст. 16 ЦК України способами захисту цивільного права та інтересів є відшкодування збитків та інші способи відшкодування майнової шкоди, відшкодування моральної (немайнової) шкоди, тощо. Суд може захистити цивільне право і інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

Відповідно до ст.22 ч.1, ч.2 п.1 ЦК України, особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування. Збитками є втрати, яких особа зазнала, у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати які особа мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки).

У своїй Постанові № 6 від 27 березня 1992 року «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» Пленум Верховного Суду України зазначив, що шкода, заподіяна особі і майну громадянина або заподіяна майну юридичної особи, підлягає відшкодуванню в повному обсязі особою, яка її заподіяла, за умови, що дії останньої були

неправомірними, між ними і шкодою є безпосередній причинний зв'язок та є вина зазначеної особи.

Відповідно до ч.1, 2 ст.1166 ЦК України, - майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, а також шкода, завдана майну фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала. Особа, яка завдала шкоди, звільняється від її відшкодування, якщо вона доведе, що шкоди завдано не з її вини.

Статтею 1187 ЦК України визначено: шкода, завдана джерелом підвищеної небезпеки, відшкодовується особою, яка на відповідній правовій підставі володіє транспортним засобом, використання, зберігання або утримання якого створює підвищену небезпеку.

Під володільцем джерела підвищеної небезпеки, відповідно до Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» № 6 від 27.03.1992 року, розуміється юридична особа або громадянин, що здійснюють експлуатацію джерела підвищеної небезпеки на підставі права власності, повного господарського відання, оперативного управління або з інших підстав (договору оренди, довіреності тощо), але, в той же час, не вважається володільцем джерела підвищеної небезпеки і не несе відповідальності за шкоду перед потерпілим особою, яка управляє джерелом підвищеної небезпеки на підставі трудових відносин з володільцем цього джерела (шофер, машиніст, оператор, тощо).

Згідно ст.1188 ЦК України, шкода, завдана внаслідок взаємодії кількох джерел підвищеної небезпеки, відшкодовується на загальних підставах, а саме, шкода, завдана одній особі з вини іншої особи, відшкодовується винною особою.

Відповідно до ст.1192 ЦК України розмір збитків, що підлягають відшкодуванню потерпілому, визначаються відповідно до реальної вартості втраченого майна на момент розгляду справи або виконання робіт, необхідних для відновлення пошкодженої речі.

Стаття 1195 ЦК України визначено, що фізична або юридична особа, яка завдала шкоди каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я фізичній особі, зобов'язана відшкодувати потерпілому заробіток (дохід), втрачений ним внаслідок втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності, а також відшкодувати додаткові витрати, викликані необхідністю посиленого харчування, санаторно-курортного лікування, придбання ліків, протезування, стороннього догляду тощо . У разі каліцтва або іншого ушкодження здоров'я фізичної особи, яка в момент завдання шкоди не працювала, розмір відшкодування визначається виходячи з розміру мінімальної заробітної плати. Шкода, завдана фізичній особі каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я,

відшкодовується без урахування пенсії, призначеної у зв'язку з втратою здоров'я, або пенсії, яку вона одержувала до цього, а також інших доходів. Договором або законом може бути збільшений обсяг і розмір відшкодування шкоди, завданої потерпілому каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я.

Згідно ч.1,ч.2 ст. 1197 ЦК України розмір втраченого фізичною особою внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я заробітку (доходу), що підлягає відшкодуванню, визначається у відсотках від середнього місячного заробітку (доходу), який потерпілий мав до каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, з урахуванням ступеня втрати потерпілим професійної працездатності, а за її відсутності - загальної працездатності. Середньомісячний заробіток (дохід) обчислюється за бажанням потерпілого за дванадцять або за три останні календарні місяці роботи, що передували ушкодженню здоров'я або втраті працездатності внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я. Якщо середньомісячний заробіток (дохід) потерпілого є меншим від п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, розмір втраченого заробітку (доходу) обчислюється виходячи з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати

У судовому засіданні встановлено, що підтверджується матеріалами справа, що вказаними діями ОСОБА_2, ОСОБА_1 спричинена матеріальна та моральна шкода.

За наслідками отриманих травм ОСОБА_1 був наданий статус інваліда, а саме: з січня 2013 року по лютий 2015 року - 2 групи інвалідності, з лютого 2015 року по теперішній час - 3 групи інвалідності, що підтверджується відповідними довідкам МСЕК(а.с.8-12), а також призвело до неможливості виконувати ним трудові обов'язки так як на час дорожньо-транспортної пригоди ОСОБА_1 працював комплектувальником товарів у Товаристві з обмеженою відповідальністю «АГРОСАХІНВЕСТ-2002», що підтверджується довідкою вих. №01 від 10.01.2013 року(а.с.13), що призвело до необхідності здійснювати лікування за власні кошти.

Як вбачається із поданих чеків та рецептів, долучених до матеріалів справи, ОСОБА_1 поніс витрати на лікування в сумі в розмірі 70142,07 гривень.

Згідно довідки про доходи від 8 жовтня 2012 року(а.с.14), середньомісячна заробітна плата ОСОБА_1 за три останні місці до пригоди становила 1116,67 гривень.

Відповідно до ст. 1197 ЦК України, оскільки зазначений дохід потерпілого є меншим за п'ятикратний розмір мінімальної заробітної плати, то розмір втраченого доходу суд обчислює виходячи з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, тобто $5 \times 1102,00$ (мінімальна заробітна плата на день ДТП) = 5510,00 гривень.

В статусі інваліда 2 та 3 груп ОСОБА_1 перебуває з січня 2013 року по теперішній час, тобто 48 місяців, а тому суд вважає, що розмір шкоди, пов'язаної зі стійкою втратою працездатності буде становити 264480,00 гривень (5510,00 x 48 = 264480,00 грн.).

Відповідно до ст. 979 ЦК України за договором страхування одна сторона (страховик) зобов'язується в разі настання певної події (страхового випадку) виплатити другій стороні (страхувальникові) або іншій особі, визначеній у договорі, грошову суму (страхову виплату), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі та виконувати інші умови договору.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 988 Цивільного кодексу України страховик зобов'язаний у разі настання страхового випадку здійснити Страхову виплату у строк, встановлений договором.

Страхова виплата за договором майнового страхування і страхування відповідальності (страхове відшкодування) не може перевищувати розміру реальних збитків.

Згідно ст.990 ЦК України страховик здійснює страхову виплату відповідно до умов договору на підставі заяви страхувальника (його правонаступника) або іншої особи, визначеної договором, і страхового акта (аварійного сертифіката).

Згідно ст.1 Закону України «Про страхування» страхування-це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів громадян та юридичних осіб в разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страхування або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати громадянами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів.

Відповідно до ст.5 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів», об'єктом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є майнові інтереси пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

Згідно ст.9 даного Закону України страхова сума-грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку. Страхова виплата-грошова сума, яка виплачується страховиком відповідно до умов договору страхування при настанні страхового випадку.

Згідно Правил страхування страховика які є невід'ємною частиною договору страхування, страховий випадок - подія, передбачена договором страхування або законодавством, яка відбулась і з настанням якої виникає обов'язок страховика

здійснити виплату страхової суми (страхового відшкодування) страхувальнику, застрахованій особі, або іншій третій особі.

Відповідно до ст. 15.3 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» страхування відповідальності за шкоду заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб внаслідок експлуатації транспортного засобу, визначеного в договорі страхування, будь-якою особою, яка експлуатує його на законних підставах(договір 1 типу).

Відповідно до ст. 22 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», при настанні страхового випадку страховик відповідно до лімітів відповідальності страховика відшкодує у встановленому цим Законом порядку оцінену шкоду, яка була заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

Згідно п. 36.2. ст. 36 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» страховик (МТСБУ) протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, за наявності документів, зазначених у статті 35 цього Закону, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування зобов'язаний: у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими - прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування (регламентної виплати) та виплатити його.

Згідно п. 36.4. ст. 36 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» виплата страхового відшкодування (регламентна виплата) здійснюється безпосередньо потерпілому (іншій особі, яка має право на отримання відшкодування) або погодженим з ним особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна, сплатили страхове відшкодування за договором майнового страхування (крім регламентної виплати, передбаченої підпунктом "а" пункту 41.1 статті 41 цього Закону), лікування потерпілих та інші послуги, пов'язані з відшкодуванням збитків. Виплата страхового відшкодування (регламентна виплата) здійснюється шляхом безготівкового розрахунку.

Згідно ст.526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог-відповідно до звичаїв, ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Із полісу АВ/6186314 обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів(а.с.15)видно, що

відповідальність власника автомобіля НОМЕР_2 - ОСОБА_2, було застраховано в ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування». Строк дії даного Полісу охоплює період події даного ДТП. А тоому з метою отримання відшкодування, ОСОБА_1 звернувся до ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» з відповідною заявою та подав відповідні документи з метою отримати страхове відшкодування.

Як вбачається із виписки по картковому рахунку АТ «Ощадбанк» за період з 01.01.2017 року по 28.04.2017 року ОСОБА_1, що ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» частково виплатило страхове відшкодування у розмірі 36956,43 гривень.

Відповідно до ст.4 ЦПК України здійснюючи правосуддя, суд захищає права, свободи та інтереси фізичних осіб, права та інтереси юридичних осіб, державні та суспільні інтереси у спосіб, визначений законами України.

Відповідно до ч. 3 ст. 212 ЦПК України суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Таким чином, вирішуючи питання стягнення матеріальної шкоди, суд приходить до висновку, що з відповідача ПАТ «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» на користь позивача підлягає стягненню страхове відшкодування в розмірі 63043,57 гривень(100000 грн. - 36956,43 грн. = 63043,57 грн.), та з відповідача ОСОБА_2 на користь позивача підлягає стягненню витрати на лікування в розмірі 70142,07 гривень; збитки, пов'язані з постійною втратою працездатності в розмірі 164480,00 гривень(264480,00 грн. - 100000 грн. = 164480,00 грн.), оскільки відповідає фактичним обставинам, матеріалам справи, умовам договору і вимогам закону.

Згідно ст. 23 ЦК України особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав. Моральна шкода полягає: у фізичному болю та стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів її сім'ї чи близьких родичів; у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку із знищенням чи пошкодженням її майна. Моральна шкода відшкодовується грошми, іншим майном або в інший спосіб. Розмір грошового відшкодування моральної шкоди визначається судом залежно від характеру правопорушення, глибини фізичних та душевних страждань, погіршення здібностей потерпілого або позбавлення його можливості їх реалізації, ступеня вини особи, яка завдала моральної шкоди, якщо вина є підставою для відшкодування, а також з урахуванням інших обставин, які мають істотне значення. При визначенні розміру відшкодування враховуються вимоги розумності і справедливості.

Під моральною шкодою, згідно з п.3 Постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди», слід розуміти: втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Згідно із ст. 1167 ЦК України моральна шкода, завдана фізичній або юридичній особі неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується особою, яка її завдала, за наявності її вини, крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті, а саме: моральна шкода відшкодовується незалежно від вини фізичної або юридичної особи, яка її завдала, якщо шкоди завдано каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок дії джерела підвищеної небезпеки.

Як роз'яснив Пленум Верховного Суду України в постанові №4 від 31 березня 1995 року зі змінами «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» при заподіянні особі моральної шкоди обов'язок по її відшкодуванню покладається на винних осіб незалежно від того, чи була заподіяна потерпілому майнова шкода та чи відшкодована вона.

Судом встановлено, що позивачу дійсно було заподіяну моральна шкода, яка полягала в тому, що внаслідок вчинення злочину йому заподіяно тяжкі тілесні ушкодження, які небезпечні для життя в момент їх заподіяння у вигляді відкритого багато уламкового перелому обох кісток правої гомілки з розчавленням м'яких тканин, закритого багато уламкового перелому обидвох кісток лівої гомілки, обширних ран на животі, саден на голові, внаслідок чого тривалий час перебував на лікуванні і не міг належним чином себе обслуговувати, був порушений звичний розпорядок його життя, переніс сильний психоемоційний стрес, позбавлений повноцінного та звичного способу життя.

При призначенні розміру суд враховує характер та обсяг заподіяних фізичних та моральних страждань їх тривалість, можливість відновлення попереднього стану, ступінь вини та інші обставини справи, та на підставі всебічного, повного та об'єктивного дослідження обставин провадження, встановивши причинний зв'язок між скоєним злочином та шкодою, яка настала, а також характер та розмір шкоди, врахувавши душевні страждання позивача, який отримав тяжкі тілесні ушкодження, а також виходить з засад розумності, виваженості та справедливості.

Заявлений позивачем розмір 200000 гривень моральної шкоди, суд вважає завищеним, та приходиться до висновку про необхідність стягнення з відповідача ОСОБА_2 суму завданої позивачу моральної шкоди у розмірі 50000 гривень.

На підставі зазначеного, дослідивши матеріали справи, аналізуючи зібрані по справі докази в їх сукупності та співставленні, суд приходять до висновку, щодо необхідності задоволенні позовних вимог частково.

Згідно з ч.3 ст.88 ЦПК України, якщо позивача, на користь якого ухвалено рішення, звільнено від сплати судового збору, він стягується з відповідача в дохід держави пропорційно до задоволеної чи відхиленої частини вимог.

Відтак, вирішуючи питання стягнення судових витрат, суд приходять до висновку, що з відповідача ОСОБА_3 акціонерного товариства «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» слід стягнути на користь держави судовий збір у розмірі 640 грн. та з відповідача ОСОБА_2 слід стягнути на користь держави судовий збір у розмірі 2846,22 грн..

Керуючись ст.ст. 3,4, 10,27,31,57-60,84,88,169,209,212-215,224-226 ЦПК України, суд -

вирішив:

позов частково задовольнити.

Стягнути з ОСОБА_3 акціонерного товариства «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» (код ЄДРПОУ 21870998) на користь ОСОБА_1 страхове відшкодування у розмірі 63043,57 гривень

Стягнути з ОСОБА_3 акціонерного товариства «Страхова Компанія «ДІМ Страхування» (код ЄДРПОУ 21870998) судовий збір у розмірі 640,00 гривень в дохід держави.

Стягнути з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 витрати на лікування в розмірі 70142,07 гривень; збитки, пов'язані з постійною втратою працездатності в розмірі 164480,00 гривень та моральну шкоду в розмірі 50000,00 гривень, а всього разом 284622,07 гривень.

Стягнути з ОСОБА_2 судовий збір у розмірі 2846,22 гривень в дохід держави.

Заочне рішення може бути переглянуте Франківським районним судом м. Львова, за письмовою заявою відповідача, поданою протягом десяти днів з дня отримання копії рішення.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом десяти днів з дня його проголошення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Суддя Мартинишин М.О.

04.06.2019

4. Приклад судового рішення про поновлення на роботі:



Справа N 766/795/17
н/п 2/766/2224/18

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19.03.2018 року Суддя Херсонського міського суду Херсонської області Дорошинська В.Е., розглянувши у судовому засіданні в залі суду в м. Херсоні в порядку спрощеного позовного провадження цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш" про поновлення на роботі, стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач звернувся до суду із позовом до відповідача про поновлення на роботі, стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, мотивуючи тим, що 28.08.2016 року він був прийнятий на роботу у відділ внутрішнього контролю головним диспетчером на контрольно-пропускному пункті ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури", графік роботи доба через три доби, початок зміни о 7.30 год. 13.12.2016 року о 7.30 год. він прибув на заміну і близько 14.00 год. він звернувся з заявою до відділу кадрів заводу про звільнення його з займаної посади у зв'язку з невиплатою заробітної плати відповідачем за вересень-листопад 2016 року.

14.12.2016 року, прибувши на роботу для отримання наказу про звільнення, трудової книжки та розрахунку при звільненні, він не зміг пройти на завод, оскільки його не пропускав начальник відповідача ОСОБА_2 30.12.2016 року він отримав листом через пошту свою трудову книжку, в якій був запис, що згідно наказу N 164 від 13.12.2016 року він був звільнений за п. 3 ст. 40 КЗпП України, а не за ч. 3 ст. 38 КЗпП. Вважає наказ відповідача про звільнення з займаної посади за п. 3 ст. 40 КЗпП України необґрунтованим та незаконним.

Крім того, зазначив, що незаконне звільнення та негативне відношення відповідача призвело до моральних страждань і переживань. По даний час він знаходиться у стресовому стані, у зв'язку з чим оцінює моральну шкоду у розмірі 10000 грн.

У зв'язку з наведеним позивач просить визнати незаконним наказ ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 164 від 13.12.2016 року про звільнення ОСОБА_1 за п. 3 ст. 40 КЗпП; поновити

ОСОБА_1 на посаді головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури"; стягнути з ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" на користь ОСОБА_1 середній заробіток за час вимушеного прогулу з розрахунку середнього заробітку за час вимушеного прогулу з дати звільнення по дату постановлення судового рішення; стягнути з ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" на користь ОСОБА_1 завдану моральну шкоду у розмірі 10000 грн.; покласти на директора ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" як на посадову особу, винну у незаконному звільненні ОСОБА_1 обов'язок покрити шкоду заподіяну підприємству у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу та моральної шкоди.

Позивач звернувся до суду з заявою про збільшення позовних вимог, в якій просить поновити строк на оскарження наказу ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 157-а від 04.11.2016 року про об'явлення догани ОСОБА_1, яки пропущений з поважних причин; визнати незаконним наказ ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 157-а від 04.11.2016 року про об'явлення догани ОСОБА_1; визнати незаконним наказ ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 164 від 13.12.2016 року про звільнення ОСОБА_1 за п. 3 ст. 40 КЗпП; поновити ОСОБА_1 на посаді головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті ПАТ "Херсонський завод "Судмаш", який є правонаступником ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури"; стягнути з ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 середній заробіток за час вимушеного прогулу з розрахунку середнього заробітку за час вимушеного прогулу; стягнути з ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 завдану моральну шкоду у розмірі 10000 грн.; стягнути з ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 судові витрати; покласти на директора ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" як на посадову особу, винну у незаконному звільненні ОСОБА_1 обов'язок покрити шкоду заподіяну підприємству у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу та моральної шкоди. Крім того, відповідно до наданих письмових пояснень та викладеного в них розрахунку, вважає, що середній заробіток за час вимушеного прогулу складає 42994,93 грн. з 14.12.2016 року по 25.01.2018 року.

Ухвалою Херсонського міського суду Херсонської області від 19.01.2017 року по справі відкрито провадження та призначено справу до розгляду.

Ухвалою суду замінено первісного відповідача ОСОБА_3 підприємство "Херсонський завод суднового обладнання і арматури" на його

правонаступника Публічне акціонерне товариство "Херсонський завод "Судмаш".

Відповідно до ухвали Херсонського міського суду Херсонської області від 25.01.2018 року розгляд справи здійснюється в порядку спрощеного позовного провадження.

Відповідно до вимог ч. 5 ст. 279 ЦПК України сторони в судові засідання не викликалися, проте відповідачу було встановлено строк в п'ятнадцять днів з дня отримання ухвали про відкриття провадження на подачу відзиву на позовну заяву.

Представник відповідача надав суду відзив на позовну заяву, в якому заперечував проти задоволення позовних вимог, просив відмовити в задоволенні позову в повному обсязі з підстав викладених у відзиві.

Вивчивши матеріали справи, суд встановив, що відповідно до трудової книжки ОСОБА_1 з 28.08.2016 року був прийнятий на роботу до Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" до відділу внутрішнього контролю на посаду головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті, що також підтверджується наказом N 128 від 26.08.2016 року.

Наказом N 164 від 13.12.2016 року ОСОБА_1 звільнено з посади головного диспетчера на КПП з 13.12.2016 року за п. 3 ст. 40 КЗпП України.

13.12.2016 року ОСОБА_1 звернувся до ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" з заявою про звільнення його з 14.12.2016 року з займаної посади відповідно до ч. 3 ст. 38 КЗпП України у зв'язку з невиконанням заробітної плати за вересень, жовтень та листопад 2016 року.

Як вбачається зі службової записки від 04.11.2016 року складеної начальником відділу внутрішнього контролю ОСОБА_2, останній просив вжити заходів відносно головного диспетчера КПП ОСОБА_1 у зв'язку з неодноразовим невиконання своїх функціональних обов'язків.

Відповідно до наказу ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 157а від 04.11.2016 року у зв'язку з систематичним невиконання своїх функціональних обов'язків головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті ОСОБА_1 об'явлено догану.

ОСОБА_1 був ознайомлений з наказом про оголошення йому догани, однак від підпису про ознайомлення відмовився, про що було складено акт від 04.11.2016 року.

Згідно довідки про доходи, виданої ДП "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури", загальна сума доходу за період з 28.08.2016 року по 13.12.2016 року за винятком утримань становить 10478,56 грн.

Відповідно до ч. 1 ст. 81 ЦПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Згідно з ст. 43 Конституції України встановлено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. ОСОБА_3 створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб. Кожен має право на належні, безпечні і здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом. Громадянам гарантується захист від незаконного звільнення.

Відповідно до ст. 139 КЗпП України працівники зобов'язані працювати чесно і сумлінно, своєчасно і точно виконувати розпорядження власника або уповноваженого ним органу, дотримуватись трудової і технологічної дисципліни, вимог нормативних актів про охорону праці, дбайливо ставитися до майна власника, з яким укладено трудовий договір.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 147 КЗпП України за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: 1) догана; 2) звільнення.

Дисциплінарне стягнення застосовується власником або уповноваженим ним органом безпосередньо за виявленням проступку, але не пізніше одного місяця з дня його виявлення, не рахуючи часу звільнення працівника від роботи у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю або перебування його у відпустці.

Дисциплінарне стягнення не може бути накладене пізніше шести місяців з дня вчинення проступку (ст. 148 КЗпП України).

Статтею 149 КЗпП України визначено, що до застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений ним орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмові пояснення.

Відповідно до висновку Верховного Суду України по справі N 6-2801цс15 від 19.10.2016 року зазначено, що відповідно до статті 149 КЗпП України до застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений ним орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмові пояснення.

При обранні виду стягнення власник або уповноважений ним орган повинен враховувати ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяну ним шкоду, обставини, за яких вчинено проступок, і попередню роботу працівника.

Стягнення оголошується в наказі (розпорядженні) і повідомляється працівникові під розписку.

Дисциплінарний проступок визначається як винне невиконання чи неналежне виконання працівником своїх трудових обов'язків. Складовими дисциплінарного проступку є дії (бездіяльність) працівника; порушення або неналежне виконання покладених на працівника трудових обов'язків; вина працівника; наявність причинного зв'язку між діями (бездіяльністю) і порушенням або неналежним виконанням покладених на працівника трудових обов'язків.

Недоведеність хоча б одного з цих елементів виключає наявність дисциплінарного проступку.

Як вбачається з матеріалів справи, письмові пояснення щодо невиконання ОСОБА_1 своїх функціональних обов'язків головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті не відбиралися, систематичність невиконання обов'язків нічим не підтверджено. Про невиконання ОСОБА_1 своїх обов'язків начальником відділу внутрішнього контролю ОСОБА_2 було складено лише одну службову записку від 04.11.2016 року.

Суд вважає, що встановлені обставини є підставою для визнання незаконним наказу N 157-а від 04.11.2016 року про об'явлення догани ОСОБА_1, оскільки підставою притягнення працівника до дисциплінарної відповідальності є порушення трудової дисципліни, яка полягає у невиконанні або неналежному виконанні з вини працівника покладених на нього трудових обов'язків.

Відповідно до п. 3 ст. 40 КЗпП України трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом лише у випадках: систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного чи громадського стягнення.

Як роз'яснено в п. 22 постанови Пленуму Верховного Суду України N 9 від 06.11.92 року "Про практику розгляду судами трудових спорів" у справах про поновлення на роботі осіб, звільнених за порушення трудової дисципліни, судам необхідно з'ясувати, в чому конкретно проявилось порушення, що стало приводом до звільнення, чи могло воно бути підставою для розірвання трудового договору за пунктами 3, 4, 7, 8 ст. 40 п. 1 ст. 41 КЗпП, чи додержані власником або уповноваженим ним органом передбачені статтями 147 (1), 148, 149 КЗпП правила і порядок застосування дисциплінарних стягнень, зокрема, чи не закінчився встановлений для цього строк, чи застосовувалось вже за цей проступок дисциплінарне стягнення, чи враховувались при звільненні ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяна ним шкода, обставини, за яких вчинено проступок, і попередня робота працівника.

Пунктом 23 постанови Пленуму Верховного Суду України N 9 від 06.11.92 року "Про практику розгляду судами трудових спорів" передбачено, що за передбаченими п. 3 ст. 40 КЗпП підставами працівник може бути звільнений лише за проступок на роботі, вчинений після застосування до нього дисциплінарного або громадського стягнення за невиконання без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку.

У таких випадках враховуються ті заходи дисциплінарного стягнення, які встановлені чинним законодавством і не втратили юридичної сили за давністю або зняті достроково (ст. 151 КЗпП), і ті громадські стягнення, які застосовані до працівника за порушення трудової дисципліни у відповідності до положення або статуту, що визначає діяльність громадської організації, і з дня накладення яких до видання наказу про звільнення минуло не більше одного року.

Відповідач не зазначив жодних винних дій з боку позивача, які б надали підстави зробити висновки про невиконання ним своїх функціональних обов'язків головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті. Таким чином, звільнення позивача на підставі п. 3 ст. 40 КЗпП України є безпідставним.

У відповідності до ст. 235 КЗпП України встановлено, що у разі звільнення без законної підстави працівник повинен бути поновлений на попередній роботі органом, який розглядає трудовий спір. При винесенні рішення про поновлення на роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу. Рішення про поновлення на роботі незаконно звільненого або переведеного на іншу роботу працівника, прийняте органом, який розглядає трудовий спір, підлягає негайному виконанню.

Як вбачається з матеріалів справи, ОСОБА_3 підприємство "Херсонський завод суднового обладнання і арматури" ліквідоване, його правонаступником є Публічне акціонерне товариство "Херсонський завод "Судмаш".

Відповідно до ч. 1 ст. 104 ЦК України, юридична особа припиняє свою діяльність, передаючи все своє майно, права та обов'язки іншим юридичним особам - правонаступникам внаслідок реорганізації (через злиття, приєднання, поділ, перетворення) або ліквідації.

Згідно з ч. 2 ст. 104 ЦК України передбачено, що юридична особа є такою, що припинилася, з дня внесення до єдиного державного реєстру запису про її припинення.

Тобто, при реорганізації юридична особа припиняється, але її права та обов'язки в порядку правонаступництва переходять до нової (іншої) юридичної особи. При цьому, до правонаступника переходять обов'язки не тільки в частині майнових

прав, а й трудових відносин, в тому числі обов'язок щодо працевлаштування працівника (переведення працівника на іншу роботу).

Отже, законодавством встановлена можливість ліквідації державної установи (організації) з одночасним створенням іншої, яка буде виконувати повноваження (завдання) установи, що ліквідується, не виключає, а передбачає зобов'язання роботодавця (держави) по працевлаштуванню працівників ліквідованої установи.

Верховний Суд України в постановках від 04 березня 2014 року (N 21-8a14), від 27 травня 2014 року (N 21-108a14), від 28 жовтня 2014 року (N 21-484a14) сформулював правову позицію, згідно з якою ліквідація юридичної особи публічного права має місце у випадку, якщо в розпорядчому акті органу державної влади або органу місцевого самоврядування наведено обґрунтування доцільності відмови держави від виконання завдань та функцій такої особи. У разі ж покладення виконання завдань і функцій ліквідованого органу на інший орган мова йде фактично про його реорганізацію. Таким чином, встановлена законодавством можливість ліквідації державної установи (організації) з одночасним створенням іншої, яка буде виконувати повноваження (завдання) установи, що ліквідується, не виключає, а передбачає зобов'язання роботодавця (держави) по працевлаштуванню працівників ліквідованої установи.

Відповідно до ч. 3 та ч. 4 ст. 36 КЗпП зміна підпорядкованості підприємства, установи, організації не припиняє дії трудового договору. У разі зміни власника підприємства, а також у разі його реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення) дія трудового договору працівника продовжується. Припинення трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу можливе лише у разі скорочення чисельності або штату працівників (п. 1 ч. 1 статті 40).

Тому, вимоги щодо визнання наказу про звільнення з посади незаконним та поновлення на посаді головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" є обґрунтованими, та такими, що підлягають задоволенню.

Якщо заява про поновлення на роботі розглядається більше одного року, не з вини працівника, орган, який розглядає трудовий спір, виносить рішення про виплату середнього заробітку за весь час вимушеного прогулу.

Середньоденна заробітна плата позивача складає 112,93 грн. (4743,10 грн. (середньомісячна заробітна плата за останні два місяці перед звільненням (жовтень-листопад 2016 року): 42 робочих дні за два місяці (20 робочих днів у жовтні 2016 року + 22 робочих дні у листопаді 2016 року).

Судом визначено, що період затримки фактичного розрахунку по заробітній платі із позивачем, за час затримки розрахунку за період з 14.12.2016 року по

19.03.2018 року, складає 312 робочих днів (з 14.12.2016 року 13 днів, січень 2017 року 20 днів, лютий 2017 року 20 днів, березень 2017 року 22 дні, квітень 2017 року 19 днів, травень 2017 року 20 днів, червень 2017 року 20 днів, липень 2017 року 21 день, серпень 2017 року 22 дні, вересень 2017 року 21 день, жовтень 2017 року 21 день, листопад 2017 року 22 дні, грудень 2017 року 20 днів, січень 2018 року 21 день, лютий 2018 року 20 днів, з 01.03.2018 року по 19.03.2018 року 10 днів).

Таким чином, середній заробіток за час затримки розрахунку складає 35234,16 грн. (112,93 грн. X 312 робочих днів за час затримки розрахунку).

Сума середнього заробітку, який відповідач зобов'язаний сплатити на користь позивача становить 35234,16 грн. за 312 дні, а саме за період з 14.12.2016 року по 19.03.2018 року.

Крім того, позивачу внаслідок незаконного звільнення було завдано моральної шкоди, яка полягає в тому, що останній безпідставно був позбавлений права на отримання заробітку, внаслідок чого змушений був прикладати додаткові зусилля для організації свого життя та сім'ї. Також, постійні хвилювання про те, як матеріально забезпечити себе, тримало позивача в постійній нервовій та психологічній напрузі. Незаконне звільнення позивача призвело до того, що останній постійно думає, як та куди влаштуватись на роботу, оскільки звільнення відбулось раптово, більш того без будь-яких законних підстав, що спричинило йому значні моральні страждання.

За таких умов, у відповідності до ст. 237-1 КЗпП України, відшкодування власником або уповноваженим ним органом моральної шкоди працівнику провадиться у разі, якщо порушення його законних прав призвели до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Суд приходять до висновку, що внаслідок незаконного звільнення, позивачу було завдано значної моральної шкоди в розмірі 2000,00 грн.

Вимога позивача про покладення на директора ПАТ "Херсонський завод "Судмаш" як на посадову особу, винну у незаконному звільненні ОСОБА_1 обов'язку покрити шкоду заподіяну підприємству у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу та моральної шкоди не підлягає задоволенню у зв'язку з необґрунтованістю.

На підставі ст. 141 ЦПК України з відповідача в дохід держави слід стягнути судовий збір.

На підставі викладеного та керуючись ст. 43 Конституції України, ст. 40, ст. 235 КЗпП України, ст. 6-13, 81, 133, 141, 206, 258, 259, 263, 264, 265, 267, 279, 354 ЦПК України, суд, -

ВИРІШИВ:

Позов ОСОБА_1 до Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" про поновлення на роботі, стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу задовольнити частково.

Поновити ОСОБА_1 строк на оскарження наказу Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 157-а від 04.11.2016 року про об'явлення догани ОСОБА_1.

Визнати незаконним та скасувати наказ Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 157-а від 04.11.2016 року про об'явлення догани ОСОБА_1.

Визнати незаконним та скасувати наказ Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури" N 164 від 13.12.2016 року про звільнення ОСОБА_1 за п. 3 ст. 40 КЗпП.

Поновити ОСОБА_1 на посаді головного диспетчера на контрольно-пропускному пункті Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш", який є правонаступником Державного підприємства "Херсонський завод суднового обладнання та суднової арматури".

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 середній заробіток за час вимушеного прогулу в розмірі 35234,16 грн. за період з 14.12.2016 року по 19.03.2018 року.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 завдану моральну шкоду у розмірі 2000,00 грн.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш" на користь ОСОБА_1 судові витрати в розмірі 640,00 грн.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Херсонський завод "Судмаш" на користь держави судовий збір в розмірі 640,00 грн.

В решті вимог відмовити.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення. Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження на рішення суду якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Строк на апеляційне оскарження може бути також поновлений в разі пропуску з інших поважних причин, крім випадків, зазначених у частині другій статті 358 цього Кодексу.

Суддя: Дорошинська В.Е.

5. Приклад судового рішення про відібрання дитини:



Справа №515/115/19
Проведення №2/515/502/19

Татарбунарський районний суд Одеської області

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

11 червня 2019 року м. Татарбунари

Татарбунарський районний суд Одеської області у складі:

головуючого судді Сметаняка О.Я.,

за участю:

секретаря судового засідання Чумаченко Д.М.,

розглянувши у відкритому підготовчому судовому засіданні в приміщенні Татарбунарського районного суду Одеської області цивільну справу за позовом Татарбунарської районної державної адміністрації в інтересах малолітньої дитини - ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , до ОСОБА_2 про відібрання дитини від батька без позбавлення його батьківських прав та стягнення аліментів, -

ВСТАНОВИВ:

Татарбунарська районна державна адміністрація звернулася до суду із позовом в інтересах малолітньої дитини - ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 до відповідача ОСОБА_2 про відібрання дитини від батька без позбавлення його батьківських прав та стягнення аліментів.

Свої вимоги позивач обґрунтовує тим, що батьками малолітнього ОСОБА_1 є ОСОБА_3 , 1992 року народження, мати, яка рішенням Татарбунарського районного суду Одеської області від 27.01.2019 року позбавлена батьківських прав та ОСОБА_2 1997 року народження, батько.

Дитина до цього часу проживала з батьком, але фактично його утриманням та вихованням займалась прабабуся.

З відповідачем неодноразово проводилась профілактична роз'яснювальна робота щодо наслідків безвідповідального батьківства. Питання про виконання відповідачем своїх батьківських обов'язків розглядалось на засіданні координаційної ради у справах дітей райдержадміністрації 16.11.2018 року та на засіданні комісії з питань захисту прав дитини райдержадміністрації 11.01.2019

року, на якому було прийняте рішення про негайне відібрання дитини ОСОБА_1 від батьків зв'язку з загрозою життю та здоров'ю малолітньої дитини.

Тому 18.01.2019 року дитину було відібрано на підставі розпорядження голови Татарбунарської районної державної адміністрації та влаштовано до дитячого відділення КЗ «Татарбунарська центральна районна лікарня».

На підставі вищевикладеного позивач просить відібрати дитину ОСОБА_1 від батька ОСОБА_2 без позбавлення батьківських прав та стягнути з нього аліменти на утримання дитини.

Представник позивача у судові засідання не з'явився, надав до суду заяву про розгляд справи без їх участі, позов про відібрання дитини від батька без позбавлення його батьківських прав та стягнення аліментів підтримує в повному обсязі.

Відповідач у судові засідання не з'явився, надав до суду заяву про розгляд справи без його участі, позов про відібрання дитини від батька без позбавлення його батьківських прав та стягнення аліментів підтримує в повному обсязі, просив відібрати у нього дитину строком на один рік (а.с. 36,37)

У відповідності до ч. 2 ст. 247 ЦПК України фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалось, у зв'язку з неявкою в судові засідання всіх осіб, які беруть участь у справі.

За змістом положень п. 3 ч. 2 ст. 200 ЦПК України за результатами підготовчого провадження суд ухвалює рішення у випадку визнання позову відповідачем.

Суд, дослідивши матеріали справи, вважає, що позов підлягає задоволенню з наступних підстав.

Як вбачається з свідоцтва про народження серії НОМЕР_1, ОСОБА_1 народився ІНФОРМАЦІЯ_2, його батьками записані ОСОБА_2 та ОСОБА_3 (а.с. 3).

Як вбачається з Висновку Татарбунарської районної державної адміністрації Одеської області «Про доцільність відібрання малолітньої дитини ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1 від батька ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_3 без позбавлення його батьківських прав» визнано за доцільне відібрання дитини без позбавлення батьківських прав ОСОБА_2 з метою захисту прав малолітньої дитини (а.с. 4).

Згідно актів обстеження умов проживання від 03.09.2018 року, 02.11.2018 року та 08.01.2019 року, вбачається, що обстеживши побутові умови проживання сім'ї Половенко, комісія вважає, що батько ОСОБА_2 неналежним чином виконує свої обов'язки щодо фізичного стану дитини. Мати ОСОБА_3, з дитиною не проживає, рекомендовано обстеження дитини у лікарні, умови проживання дитини задовільні (а.с. 5, 6, 7) за дитиною доглядає прабабуся.

Відповідно до повідомлення КЗ «Татарбунарської центральної районної лікарні» від 13.12.2018 року № 2200 ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1 перебуває на обліку з приводу вродженої вади гідронефроз лівої нирки, гіплазія правої нирки з

ознаками порушення функції. На лікуванні з дитиною батько не залишився, послався на відсутність у нього грошей. За дитиною доглядає прабабуся ОСОБА_4 (а.с. 8).

Рішенням від 16.11.2018 року за № 9 розглянуто питання про виконання ОСОБА_2 своїх батьківських обов'язків, встановлено, що батько ухиляється від виконання своїх батьківських обов'язків, чим порушує права дитини на повноцінний розвиток (а.с. 9).

Згідно розпорядження від 15.01.2019 року № 05/А-2019 «Про негайне відібрання дитини», вирішено відібрати малолітню дитину ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1 від батьків; тимчасово влаштувати дитину ОСОБА_1 до КЗ «Татарбунарська центральна районна лікарня» (а.с. 10).

Відповідно до положень ч. 1 ст. 170 СК України суд може постановити рішення про відібрання дитини від батьків або одного з них, не позбавляючи їх батьківських прав, у випадках, передбачених пунктами 2-5 частини першої статті 164 цього Кодексу, а також в інших випадках, якщо залишення дитини у них є небезпечним для її життя, здоров'я і морального виховання. У цьому разі дитина передається другому з батьків, бабі, дідові, іншим родичам - за їх бажанням або органів опіки та піклування. Під час ухвалення рішення про відібрання дитини від батьків або одного з них без позбавлення їх батьківських прав суд бере до уваги інформацію про здійснення соціального супроводу сім'ї (особи) у разі здійснення такого супроводу.

Згідно із пунктами 2-5 частини першої ст. 164 СК України мати, батько можуть бути позбавлені судом батьківських прав, якщо вона, він: ухиляються від виконання своїх обов'язків по вихованню дитини; жорстоко поводяться з дитиною; є хронічними алкоголіками або наркоманами; вдаються до будь-яких видів експлуатації дитини, примушують її до жебракування та бродяжництва.

Пунктом 18 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 30.03.2007 року роз'яснено, що зважаючи на те, що позбавлення батьківських прав є крайнім заходом, суд може у виняткових випадках при доведеності винної поведінки когось із батьків або їх обох з урахуванням її характеру, особи батька і матері, а також інших конкретних обставин справи відмовити в задоволенні позову про позбавлення цих прав, попередивши відповідача про необхідність змінити ставлення до виховання дитини (дітей) і поклавши на органи опіки та піклування контроль за виконанням ним батьківських обов'язків. Ухвалюючи таке рішення, суд має право вирішити питання про відібрання дитини у відповідача і передати органам опіки та піклування (якщо цього потребують її інтереси), але не повинен визначити при цьому конкретний заклад.

Європейський суд з прав людини зазначив, що оцінка загальної пропорційності будь-якого вжитого заходу, що може спричинити розрив сімейних зв'язків,

вимагатиме від судів ретельної оцінки низки факторів та залежно від обставин відповідної справи вони можуть відрізнятися. Проте необхідно пам'ятати, що основні інтереси дитини є надзвичайно важливими. При визначенні основних інтересів дитини у кожному конкретному випадку необхідно враховувати дві умови: по-перше, у як найкращих інтересах дитини буде збереження її зв'язків із сім'єю, крім випадків, коли сім'я виявляється особливо непридатною або явно неблагополучною; по-друге, у як найкращих інтересах дитини буде забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є неблагополучним (Мамчур проти України, № 10383/09, § 100, ЄСПЛ, від 16 липня 2015 року).

З огляду на викладене суд зазначає, що основними підставами для відібрання дитини від батьків серед іншого є випадки, що охоплюють ситуації, коли залишення дитини у батьків є небезпечним для її життя, здоров'я і морального виховання. Така небезпека може впливати не лише із поведінки батьків (безвідповідальне ставлення до дитини та невжиття заходів щодо забезпечення лікування дитини у зв'язку із її тяжким станом здоров'я), а й із їх особистих негативних звичок. Для відібрання дитини від батьків достатня наявність ризику лише для життя, здоров'я або лише для морального виховання. Варто враховувати й ступінь небезпеки для кожної окремо взятої дитини, враховуючи її фізичний та психічний розвиток.

Згідно з положеннями ч. 2, 3 ст. 170 СК України, у виняткових випадках, при безпосередній загрозі для життя або здоров'я дитини, орган опіки та піклування або прокурор мають право постановити рішення про негайне відібрання дитини від батьків. У цьому разі орган опіки та піклування зобов'язаний негайно повідомити прокурора та у семиденний строк після постановлення рішення звернутися до суду з позовом про позбавлення батьків чи одного з них батьківських прав або про відібрання дитини від матері, батька без позбавлення їх батьківських прав. Якщо відпадуть причини, які перешкоджали належному вихованню дитини її батьками, суд за заявою батьків може постановити рішення про повернення їм дитини.

Відповідно до ст. 5 Закону України «Про організацію забезпечення соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування», правового статусу дитини, позбавленої батьківського піклування» за умови втрати дитиною батьківського піклування відповідна служба у справах дітей зобов'язана протягом двох місяців підготувати комплект документів, який підтверджує набуття дитиною статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування.

На підставі вищевикладеного, суд вважає, що невжиття відповідачем ОСОБА_2 заходів щодо лікування сина ОСОБА_5, який страждає тяжким захворюванням

з порушення функції лівої нирки та його безвідповідальне ставлення до дитини, створює ризик для життя та здоров'я малолітнього ОСОБА_5 , 2017 року народження, а тому суд приходить до висновку про відібрання дитини від ОСОБА_2 без позбавлення його батьківських прав та вважає, що повернення дитини батькові можливе лише за умови, якщо перестануть існувати всі обставини, які стали підставою для її відібрання.

Також суд дійшов висновку про попередження відповідача щодо зміни ставлення до дитини із покладанням на органи опіки та піклування контролю за виконанням ОСОБА_2 своїх батьківських обов'язків у відношенні сина ОСОБА_5 .

Частиною 4 ст. 12 Закону України «Про охорону дитинства» від 26.04.2001 року також передбачено, що позбавлення батьківських прав або відібрання дитини у батьків без позбавлення їх цих прав не звільняє батьків від обов'язку утримувати дітей.

Згідно ч. 4 ст. 170 СК України, при задоволенні позову про відібрання дитини від матері, батька без позбавлення їх батьківських прав суд вирішує питання про стягнення з них аліментів на дитину.

Відповідно ст. 182 СК України мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншою, ніж 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Згідно ст. 183 СК України частка заробітку (доходу) батьків, яка буде стягуватись як аліменти на дитину, визначається судом.

Відповідно до ст. 141 ЦПК України, стороні, на користь якої ухвалено рішення, суд присуджує з другої сторони понесені нею і документально підтверджені судові витрати.

На підставі п.п. 2-5 ч. 1 ст. 164, ч. 2 ст. 166, ч. 1, 2 ст. 170, 182, 183 Сімейного Кодексу України, керуючись ст. ст. 141, 200, 247, 263-265, 268 ЦПК України, суд,

-

ВИРІШИВ:

Позов Татарбунарської районної державної адміністрації діючої в інтересах малолітньої дитини - ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , до ОСОБА_2 про відібрання дитини від батька без позбавлення його батьківських прав та стягнення аліментів - задовольнити.

Відібрати у ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , малолітню дитину ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , без позбавлення його батьківських прав.

Передати малолітню дитину ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , Органу опіки та піклування Татарбунарської районної державної адміністрації Одеської області. Попередити ОСОБА_2 про необхідність змінити ставлення до виховання дитини ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 та покласти на Орган опіки та піклування

Татарбунарської районної державної адміністрації Одеської області контроль за виконанням ОСОБА_1 своїх батьківських обов'язків.

Стягувати з ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНОКПП НОМЕР_2 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , аліменти на користь його малолітньої дитини - сина ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , у розмірі 1/4 частки заробітку (доходу), але не менше ніж 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, щомісячно, на особовий рахунок дитини, починаючи з 24.01.2019 року та до досягнення дитиною повноліття.

Допустити негайне виконання рішення в частині стягнення у межах суми платежу за один місяць.

Стягнути з ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНОКПП НОМЕР_2 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 на користь держави судовий збір у розмірі 1536 гривень 80 копійок.

Роз'яснити ОСОБА_2 , що відповідно до положень ч. 3 ст. 170 СК України, якщо відпадуть причини, які перешкоджали належному вихованню дитини її батьками, суд за заявою батьків може постановити рішення про повернення їм дитини.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Рішення суду може бути оскаржене учасниками справи, а також особами, які не брали участь у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до апеляційного суду Одеської області або через Татарбунарський районний суд Одеської області протягом 30 (тридцяти) днів з дня складення повного судового рішення.

Відомості про учасників справи:

позивач Татарбунарська районна державна адміністрація Одеської області, код ЄДРПОУ 040572, адреса: 68100, Одеська область, місто Татарбунари, вулиця Горького, 1;

відповідач ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНОКПП НОМЕР_2 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 .

Повне судове рішення складено 11.06.2019 року.

Суддя О. Я. Сметаняк

6. Приклад судового рішення про розкриття банком інформації, що містить банківську таємницю:



Справа № 761/10850/19

Провадження № 2-о/761/202/2019

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

31 травня 2019 року Шевченківський районний суд м. Києва у складі:
головуючого судді - Фролової І.В.,
при секретарі - Токач М.С.,
за участі:

представників заявника - Дусановського С.К., Бялого Г.А., Чкопоіа Ліки,
представника ПАТ «Акціонерний комерційний
промислово-інвестиційний банк» - Гриба Ю.М.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Києві у порядку окремого
провадження в приміщенні суду цивільну справу за заявою Департамент
автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури
Грузії, заінтересовані особи: Товариство з обмеженою відповідальністю
«Шляхове будівництво «Альтком», Публічне акціонерне товариство
«Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» про розкриття
банком інформації, яка містить банківську таємницю, -

ВСТАНОВИВ:

Заявник Департамент автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури Грузії звернувся до суду з заявою в порядку окремого провадження, в якій просив розкрити інформацію, яка містить банківську таємницю щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «АЛЬТКОМ» (ідентифікаційний код 32794511, юридична адреса: 87525, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Бахчиванджи, 2), а саме: надати інформацію щодо фактичного зарахування авансового платежу на підставі Контракту № EWHG/CW/ICB-01 від 12 грудня 2013 року на рахунок Товариства з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «АЛЬТКОМ» № НОМЕР_1 , відкритий у Публічному акціонерному товаристві «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» (ідентифікаційний код 00039002, юридична адреса: 01001, м. Київ, провулок Шевченка, 12) на підставі наступних траншів: 24 грудня 2013 року - 1 035 052 (один мільйон тридцять п'ять тисяч

п'ятдесят два) Євро 26 центів; 27 грудня 2013 року - 7 590 383 (сім мільйонів п'ятсот дев'яносто тисяч триста вісімдесят три) Євро 21 цент; 27 грудня 2013 року - 7 090 851 (сім мільйонів дев'яносто тисяч вісімсот п'ятдесят один) Євро 41 цент; 31 грудня 2013 року -980 074 (дев'ятсот вісімдесят тисяч сімдесят чотири) Євро 17 центів; 31 грудня 2013 року - 158 984 (сто п'ятдесят вісім тисяч дев'ятсот вісімдесят чотири) Євро 03 центи; 08 січня 2014 року - 1 552 578 (один мільйон п'ятсот п'ятдесят дві тисячі п'ятсот сімдесят вісім) Євро 38 центів; 09 січня 2014 року - 1 483 837 (один мільйон чотиріста вісімдесят три тисячі вісімсот тридцять сім) Євро 27 центів.

Подану заяву мотивує тим, що 12 грудня 2013 року між Департаментом автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури Грузії та ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» укладено Контракт № EWHG/CW/ICB-01 на виконання робіт з будівництва ділянки дороги Самтредія - Гріголеті Лот 1 - км. 0+000-км.11+500. 05 грудня 2017 року, у зв'язку з неповерненням ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» авансового платежу відповідно до умов Контракту, заявник звернувся до Гаранта із вимогою щодо виконання Банківської гарантії на загальну суму 18 229 819,45 євро. 16 лютого 2018 листом №2 - 05/470 банк Бенефіціара повідомив Гаранта, що авансовий платіж був перерахований на кореспондентський рахунок ПАТ «Промінвестбанк», для подальшого перерахування на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1 . 16 жовтня 2018 року листом №2 -05/3573 банк Бенефіціара зазначив, що матиме змогу надати довідку з підтвердженням, що авансовий платіж був зарахований на визначений рахунок ТОВ «Альтком» у ПАТ «Промінвестбанк» лише після отримання достовірного підтвердження, що авансовий платіж було зараховано ПАТ «Промінвестбанк» на відповідний рахунок Альткому (із зазначенням сум та дат). В той же час, починаючи з грудня 2017 року і до теперішнього часу, заявник позбавлений можливості отримати грошове виконання за Банківською гарантією, оскільки не володіє інформацією щодо фактичного зарахування авансового платежу на рахунок Альткому № НОМЕР_1 , відкритий у ПАТ «Промінвестбанк», оскільки банк Заявника не має доступу до такої інформації, не дивлячись на той факт, що банком Бенефіціара було зроблено декілька спроб отримати таку інформацію, ПАТ «Промінвестбанк» не надав таку інформацію банку Бенефіціара . На підставі викладеного заявник звернувся із зазначеною заявою до суду.

В судовому засіданні представники заявника подану заяву підтримали та просили суд задовольнити її у повному обсязі.

Представник банку проти поданої заяви заперечував та просив суд відмовити у її задоволенні.

Суд, заслухавши пояснення представників заявника, представника банку, перевірявши матеріали справи доказами, вважає, що заява підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Судом встановлено, що 12 грудня 2013 року між Департаментом автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури Грузії та Товариством з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «Альтком» укладено Контракт № EWHG/CW/ICB-01 на виконання робіт з будівництва ділянки дороги Самтредія - Гріголеті Лот 1 - км. 0+000-км.11+500.

Відповідно до абзацу 1 п. 14.2 Контракту, замовник (заявник) повинен здійснити авансовий платіж, коли підрядник (ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком») надасть гарантію відповідно до цього підпункту.

Абзацом 4 п. 14.2 Контракту встановлено, що підрядник повинен забезпечити, що гарантія є дійсною та такою, що може бути виконаною в примусовому порядку, до погашення авансового платежу.

12 грудня 2013 року ПАТ «Акціонерний Комерційний Промислово-Інвестиційний банк», на виконання п. 14.2 Контракту, була видана банківська гарантія №GA/13/2106/SS за вимогою на забезпечення повернення авансового платежу за Контрактом зі змінами від 17 березня 2017 року. 17 березня 2017 року Гарантом було продовжено строк дії гарантії до 24 липня 2019 року включно.

Відповідно до умов Банківської гарантії, Гарант безвідклично зобов'язується виплатити Бенефіціару будь-яку суму або суми, що не перевищують 20 356 027 євро 70 центів після одержання Гарантом належної вимоги Бенефіціара, що підтверджується заявою Бенефіціара в самій вимозі або в окремому підписаному документі, що супроводжує або ідентифікує вимогу, що Принципал (ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком»): використав авансовий платіж на цілі, інші, ніж витрати на мобілізацію щодо Робіт; або не повернув авансовий платіж відповідно до умов Контракту, із зазначенням суми, яку Принципал (ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком») не повернув.

Відповідно до умов Банківської гарантії встановлено, що Вимога за цією гарантією може бути пред'явлена після надання Гаранту довідки з банку Бенефіціара, що підтверджує, що вищевказаний авансовий платіж був зарахований Принципалу (ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком») на його рахунок № НОМЕР_1 у ПАТ «Промінвестбанк».

На виконання положень п. 14.2 Контракту, заявником на кореспондентський рахунок ПАТ «Промінвестбанк» було перераховано авансовий платіж у розмірі 19 891 760 євро 73 центи, для подальшого перерахування на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1, відкритий у ПАТ «Промінвестбанк».

Перерахування авансового платежу відбувалось на підставі платіжних доручень наступними траншами: 24 грудня 2013 року - 1 035 052 Євро 26 центів; 27 грудня 2013 року - 7 59038 євро 21 центів; 27 грудня 2013 року - 7 090 851 євро 41 центів; 31 грудня 2013 року - 980 074 євро 17 центів; 31 грудня 2013 року - 158 984 євро 03 центів; 08 січня 2014 року - 1 552 578 євро 38 центів; 09 січня 2014 року - 1 483 837 євро 27 центів.

З огляду на наведені вище умови Банківської гарантії, її виконання залежить від наявності наступних умов: сума вимоги не повинна перевищувати 20 356 027євро 70 центів; Бенефіціар повинен надіслати вимогу із зазначенням, в чому полягають порушення зобов'язань ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком»; пред'явленню вимоги має передувати пред'явлення довідки з банку Бенефіціара з підтвердженням, що авансовий платіж був зарахований на визначений рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» у ПАТ «Промінвестбанк».

05 грудня 2017 року, у зв'язку з неповерненням ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» авансового платежу відповідно до умов Контракту, заявник звернувся до Гаранта із вимогою щодо виконання Банківської гарантії на загальну суму 18 229 819 євро 45 центів.

14 грудня 2017 року Гарант надіслав відповідь на вимогу, відповідно до якої відмовився виконати умови Банківської гарантії у зв'язку, поміж іншим, з відсутністю довідки з банку Бенефіціара з підтвердженням, що авансовий платіж був зарахований на визначений рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» у ПАТ «Промінвестбанк».

27 березня 2018 року заявником була отримана аналогічна відповідь на повторну вимогу від 15 березня 2018 року.

16 лютого 2018 року листом №2 - 05/470 банк Бенефіціара повідомив Гаранта, що авансовий платіж був перерахований на кореспондентський рахунок ПАТ «Промінвестбанк», для подальшого перерахування на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1 .

16 жовтня 2018 року листом №2 -05/3573 банк Бенефіціара зазначив, що матиме змогу надати довідку з підтвердженням, що авансовий платіж був зарахований на визначений рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» у ПАТ «Промінвестбанк» лише після отримання достовірного підтвердження, що авансовий платіж було зараховано ПАТ «Промінвестбанк» на відповідний рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» (із зазначенням сум та дат).

З огляду на зазначене, заявником були виконані всі вимоги та умови Контракту щодо авансового платежу, а також надіслано відповідні вимоги про виконання

Банківської гарантії, які відповідають формі, встановленій та погодженій сторонами у тексті Банківської гарантії.

В той же час, починаючи з грудня 2017 року і до теперішнього часу, заявник позбавлений можливості отримати грошове виконання за Банківською гарантією, оскільки не володіє інформацією щодо фактичного зарахування авансового платежу на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1 , відкритий у ПАТ «Промінвестбанк», оскільки банк Заявника не має доступу до такої інформації, не дивлячись на той факт, що банком Бенефіціара було зроблено декілька спроб отримати таку інформацію, ПАТ «Промінвестбанк» не надав таку інформацію банку Бенефіціара

Як було зазначено вище, надання такої інформації заявником є однією з обов'язкових підстав, наявність якої є необхідною для фактичного виконання Банківської гарантії.

11 лютого 2019 року заявник звернувся до ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» та ПАТ «Промінвестбанк» із запитом на отримання інформації щодо фактичного зарахування авансового платежу на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1 , відкритий у ПАТ «Промінвестбанк». Вказані запити були отримані адресатами 14.02.2019.

11 березня 2019 року заявник отримав відповідь ПАТ «Промінвестбанк» від 06.03.2019 на запит на отримання інформації щодо фактичного зарахування авансового платежу на рахунок ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» № НОМЕР_1 , відкритий у ПАТ «Промінвестбанк», відповідно до якої повідомив, що вказана інформація є банківською таємницею в розумінні ст. 60 Закону України «Про банки і банківську діяльність» та, відповідно, не може бути надана Заявнику.

Відповідь на аналогічний запит від ТОВ «Шляхове будівництво «Альтком» не надходила, хоча був встановлений 10-денний строк на надання такої інформації. Відповідно до п. 11 ч. 2 ст. 293 ЦПК України, суд розглядає в порядку окремого провадження справи про: розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб.

Згідно з ч. 1 ст. 60 Закону України «Про банки та банківську діяльність», інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним чи третім особам при наданні послуг банку, є банківською таємницею.

Статтею 62 Закону України «Про банки та банківську діяльність» визначений порядок розкриття банківської таємниці, відповідно до ч. 1 якої інформація щодо юридичних та фізичних осіб, яка містить банківську таємницю, розкривається

банками, зокрема: на письмову вимогу суду або за рішенням суду (п. 2 ч. 1 ст. 62 Закону).

З аналізу зазначеної правової норми вбачається, що на вимогу відповідних уповноважених державних органів банк вправі надати інформацію, яка містить банківську таємницю, у межах і обсягах, визначених цим та іншими законами, тобто банки надають обмежену законом інформацію.

Зазначені обмеження, у тому числі викладені в ч. 4 ст. 62 Закону, не стосуються випадків надання банком інформації, яка є банківською таємницею, за дозволом клієнта чи за рішенням (вимогою) суду.

Такий висновок узгоджується з п. 3.5 Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 14 липня 2006 року № 267 та главою 12 ЦПК України, що містить вимоги до захисту, зберігання, використання та розкриття інформації, яка містить банківську таємницю (п. 5 ч. 1 ст. 348, п. 4 ч. 1 ст. 350 ЦПК України).

Як роз'яснив Пленум Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ у п.1 постанови від 30 вересня 2011 року № 10 «Про судову практику в цивільних справах про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб», Правовий режим банківської таємниці визначається, зокрема, статтями 1058, 1076 Цивільного кодексу України (435-15) (далі - ЦК), статтями 60 - 62 Закону України від 7 грудня 2000 року N 2121-III (2121-14) "Про банки і банківську діяльність" (далі - Закон N 2121-III). Оскільки розкриття банківської таємниці може здійснюватись безпосередньо банками або на підставі рішення суду та виключно на підставах і у порядку, передбаченими законом, суд повинен розмежовувати ці підстави, кола суб'єктів, уповноважених на отримання відповідної інформації та її обсягу, у зв'язку із цим при розгляді справи слід ураховувати положення Податкового кодексу України (2755-17) (далі - ПКУ) та спеціальних законів, зокрема: від 20 травня 1999 року N 679-XIV (679-14) "Про Національний банк України", від 4 грудня 1990 року N 509-XII (509-12) "Про державну податкову службу в Україні", від 20 грудня 1990 року N 565-XII (565-12) "Про міліцію", від 5 листопада 1991 року N 1789-XII (1789-12) "Про прокуратуру", від 25 березня 1992 року N 2229-XII (2229-12) "Про Службу безпеки України", від 26 листопада 1993 року N 3659-XII (3659-12) "Про Антимонопольний комітет України", від 30 червня 1993 року N 3341-XII (3341-12) "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю",

від 21 квітня 1999 року N 606-XIV (606-14) "Про виконавче провадження" та інших.

Відповідно до ч. 1 ст. 1076 Цивільного кодексу України, відомості про операції та рахунки можуть бути надані тільки самим клієнтам або їхнім представникам. Іншим особам, у тому числі органам державної влади, їхнім посадовим і службовим особам, такі відомості можуть бути надані виключно у випадках та в порядку, встановлених законом про банки і банківську діяльність.

Пунктами 4, 5 ст. 348 ЦПК України встановлено, що заява про розкриття банківської таємниці має містити, поміж іншого, обґрунтування необхідності та обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що містить банківську таємницю, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, або прав та інтересів, які порушено; обсяги (межі розкриття) інформації, яка містить банківську таємницю, щодо особи та мету її використання.

Враховуючи викладене, розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, а саме - інформації щодо фактичного зарахування авансового платежу за Контрактом, стосується прав та інтересів заявника щодо належного виконання Гарантом взятих на себе зобов'язань за Банківською гарантією, при цьому у досудовому порядку отримати таку інформація не виявилось за можливе, суд вважає, що заява підлягає задоволенню у повному обсязі.

Керуючись ст. ст. ст.ст. 76, 81, 229, 259, 259, 263, 264, 273, 293, 294, 347-353 ЦПК України; ст.ст. 60, 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність», ст. 1076 ЦК України, суд,

ВИРІШИВ:

Заяву Департамент автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури Грузії, заінтересовані особи: Товариство з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «Альтком», Публічне акціонерне товариство «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк» про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю - задовольнити у повному обсязі.

Розкрити інформацію, яка містить банківську таємницю щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «АЛЬТКОМ» (ідентифікаційний код 32794511, юридична адреса: 87525, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Бахчиванджи, 2), а саме: надати інформацію щодо фактичного зарахування авансового платежу на підставі Контракту № EWHG/CW/ICB-01 від 12 грудня 2013 року на рахунок Товариства з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «АЛЬТКОМ» № НОМЕР_1 , відкритий у Публічному акціонерному товаристві «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний

банк» (ідентифікаційний код 00039002, юридична адреса: 01001, м. Київ, провулок Шевченка, 12) на підставі наступних траншів:

- 24 грудня 2013 року - 1 035 052 (один мільйон тридцять п'ять тисяч п'ятдесят два) Євро 26 центів;
- 27 грудня 2013 року - 7 590 383 (сім мільйонів п'ятсот дев'яносто тисяч триста вісімдесят три) Євро 21 цент;
- 27 грудня 2013 року - 7 090 851 (сім мільйонів дев'яносто тисяч вісімсот п'ятдесят один) Євро 41 цент;
- 31 грудня 2013 року - 980 074 (дев'ятсот вісімдесят тисяч сімдесят чотири) Євро 17 центів;
- 31 грудня 2013 року - 158 984 (сто п'ятдесят вісім тисяч дев'ятсот вісімдесят чотири) Євро 03 центи;
- 08 січня 2014 року - 1 552 578 (один мільйон п'ятсот п'ятдесят дві тисячі п'ятсот сімдесят вісім) Євро 38 центів;
- 09 січня 2014 року - 1 483 837 (один мільйон чотириста вісімдесят три тисячі вісімсот тридцять сім) Євро 27 центів.

Рішення суду підлягає негайному виконанню.

Рішення може бути оскаржене до Київського апеляційного суду шляхом подачі апеляційної скарги до або через Шевченківський районний суд м. Києва протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо у судовому засіданні було проголошено лише вступну і резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, цей строк обчислюється з дня складання повного тексту судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Оскарження рішення не зупиняє його виконання.

Реквізити учасників справи:

Департамент автомобільних доріг Міністерства регіонального розвитку та інфраструктури Грузії, місцезнаходження: 0160, Грузія, м. Тбілісі, пр-т Казбегі, буд. 12,

Товариство з обмеженою відповідальністю «Шляхове будівництво «Альтком», адреса місцезнаходження - 87525, Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Бахчиванджи, буд. 2, код ЄДРПОУ - 32794511,

Публічне акціонерне товариство «Акціонерний комерційний промислово-інвестиційний банк», адреса місцезнаходження - 01001, м. Київ, пров. Шевченка, буд. 12, код ЄДРПОУ - 00039002.

Повний текст рішення складений 07 червня 2019 року.

Суддя: Фролова І. В.

7. Приклад судового рішення про примусову госпіталізацію:



16.01.2019 Справа № 756/138/19

Номер справи 756/138/19

Номер провадження 2-о/756/109/19

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

16 січня 2019 року Оболонський районний суд м. Києва в складі:

головуючого судді Луценко О.М.,

присяжних: Базильчук Н.В., Семенчук С.Ф.

за участі секретаря Румянцевій Т.В.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві в залі суду цивільну справу за заявою Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1, заінтересована особа: ОСОБА_4 про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу, -

ВСТАНОВИВ:

Заявник Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1 звернулася до суду з заявою, заінтересована особа - ОСОБА_4, про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу.

Свої вимоги заявник обґрунтовував тим, що ОСОБА_4 хворий на заразну форму туберкульозу та становить загрозу розповсюдження цієї хвороби.

Заявник зазначив, що ОСОБА_4 необхідно отримати стаціонарне лікування від туберкульозу, проте він відмовляється від його проходження.

Оскільки ОСОБА_4 ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу, заявник просив суд ухвалити рішення, яким примусово госпіталізувати ОСОБА_4 до Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1 на строк три місяці, починаючи з дня фактичної госпіталізації.

До судового засідання представник заявника надав клопотання про розгляд заяви без участі їх представника, оскільки підтримав заявлені вимоги.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 345 ЦПК України заінтересована особа ОСОБА_4 в судове засідання не викликався, адже за даними протитуберкульозного закладу, він становить загрозу розповсюдження туберкульозу.

Суд, дослідивши матеріали справи, зібрані у справі докази, приходять до висновку, що заява підлягає задоволенню з таких підстав.

Пунктом 12 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» визначено, що туберкульоз - це соціально небезпечна інфекційна хвороба, що викликається мікобактеріями туберкульозу.

Пунктом 13 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» встановлено, що хворий на заразну форму туберкульозу - хворий на туберкульоз, у мокротинні якого виявляються мікобактерії туберкульозу, який є джерелом інфекції для осіб, які з ним контактують

З матеріалів справи вбачається, що ОСОБА_4 хворий на заразну форму туберкульозу та перебуває на обліку в Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1.

Згідно ч. 3 ст. 20 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» на хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу покладено обов'язки дотримуватися призначеного їм відповідно до стандарту медичної допомоги режиму лікування; дотримуватися правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування; проходити у встановлені строки обов'язкові медичні огляди та обстеження на туберкульоз, визначені відповідними галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я; дотримуватися вимог протиепідемічного режиму.

За приписами ч. 1 ст. 11 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» у разі якщо хворі на заразні форми туберкульозу, у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до протитуберкульозних закладів, що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих.

Згідно з висновком центральної лікарсько-консультативної комісії від 31.10.2018 р. № 986 ОСОБА_4 підлягає примусовій госпіталізації до протитуберкульозного закладу на строк три місяці.

Зважаючи на те, що ОСОБА_4 порушує протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу, ОСОБА_4 підлягає примусовій госпіталізації до протитуберкульозного закладу - Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1.

За положеннями п. 3 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців.

Таким чином, суд приходить до висновку про необхідність задовольнити заяву Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1, примусово госпіталізувати ОСОБА_4 до Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1 на строк три місяці, починаючи з дня фактичної госпіталізації.

Відповідно до норми п. 7 ч. 1 ст. 430, ч. 2 ст. 346 ЦПК України суд допускає негайне виконання рішення.

На підставі ст.ст. 1, 11, 20, 25 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз», керуючись ст.ст. 4, 5, 258, 263-265, 345-346, 430 ЦПК України, суд,

-

ВИРІШИВ:

Заяву Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1, заінтересована особа: ОСОБА_4 про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу - задовольнити.

Примусово госпіталізувати ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1 (адреса проживання: АДРЕСА_1) до Київського міського протитуберкульозного диспансеру №1 (адреса: м. Київ, Автозаводська 68) на строк три місяці, починаючи з дня фактичної госпіталізації.

Рішення суду підлягає негайному виконанню.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Суддя: О.М. Луценко

8. Приклад судового рішення про встановлення факту народження:



Справа № 760/14825/19
2-о-252/19

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

22 травня 2019 року м. Київ

Солом'янський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді Українця В.В.

при секретарі Трофимчук К.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за заявою ОСОБА_1, заінтересована особа Солом'янський районний у місті Києві відділ державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у м. Києві про встановлення факту, що має юридичне значення,

В С Т А Н О В И В:

ОСОБА_1 звернувся в суд з заявою, в якій просить встановити факт, що має юридичне значення, а саме: факт народження його дитини чоловічої статі.

Свої вимоги мотивує тим, що він є батьком ОСОБА_2, який народився ІНФОРМАЦІЯ_1 у м. Сімферополі, Автономної Республіки Крим у громадянки України ОСОБА_3 Отримати документ, що посвідчує факт народження дитини у Відділі реєстрації актів цивільного стану неможливо, оскільки народження відбулося на тимчасово окупованій території України, де не видають медичний документ, що може бути прийнятий відділом РАЦС.

Звернення в суд з заявою про встановлення факту, що має юридичне значення необхідне для отримання свідоцтва про народження.

Заявник у судовому засіданні не з'явився. Подав заяву про розгляд справи без його участі.

Заінтересована особа у судовому засіданні не з'явилась, про час та місце розгляду справи повідомлялась.

Дослідивши матеріали справи, проаналізувавши надані докази, суд приходять до наступного.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 315 ЦПК України суд розглядає справи про встановлення факту народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження.

Згідно з ч. 2 ст. 317 ЦПК України визначено, що справи про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України, визначеній Верховною Радою України, розглядаються невідкладно з моменту надходження відповідної заяви до суду.

Відповідно ч. 1 ст. 317 ЦПК України заява про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України, визначеній Верховною Радою України, може бути подана батьками, родичами, їхніми представниками або іншими законними представниками дитини до будь-якого суду за межами такої території України незалежно від місця проживання заявника.

Судом встановлено, що у м. Сімферополі, Автономної Республіки Крим 09 березня 2019 року у ОСОБА_3 та ОСОБА_1 народилась дитина ОСОБА_2 (а.с. 4).

Відповідно до частин 2, 3 ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків.

Звернення в суд з заявою про встановлення факту, що має юридичне значення необхідне заявнику для отримання свідоцтва про народження дитини.

13 квітня 2019 року Солом'янським районним у місті Києві відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у м. Києві відмовлено заявнику в проведенні державної реєстрації народження дитини, оскільки на підтвердження факту народження дитини надано документ, виданий на території, де органи державної влади України тимчасово не здійснюють свої повноваження (а.с. 3).

Заявник надав суду на підтвердження факту народження дитини медичне свідоцтво про народження від 09 березня 2019 року Серія НОМЕР_1 (а.с. 5-6).

З огляду на наведене, суд приходить до висновку про можливість встановлення факту народження дитини чоловічої статі, ІНФОРМАЦІЯ_1 у м. Сімферополі, Автономної Республіки Крим.

У частині 4 ст. 317 ЦПК України передбачено, що ухвалене судом рішення у справах про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України, визначеній Верховною Радою України, підлягає негайному виконанню.

Аналогічні положення містяться і в п. 8 ч. 1 ст. 430 ЦПК України.

Керуючись статтями 2, 13, 76-81, 259, 263-265, 268, 272, 273, 315-319, 430 ЦПК України, суд, -

в и р і ш и в:

Заяву ОСОБА_1 (проживає за адресою: АДРЕСА_1 , РНОКПП НОМЕР_2), заінтересована особа Солом'янський районний у місті Києві відділ державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у м. Києві (місцезнаходження: м. Київ, бул. Вацлава Гавела, 1/28, код ЄДРПОУ 26087820) про встановлення факту, що має юридичне значення задовольнити.

Встановити факт народження ІНФОРМАЦІЯ_1 дитини чоловічої статі, місце народження: м. Сімферополь, Автономна Республіка Крим, батьками якої є ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , громадянка України, та ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , громадянин України.

Допустити негайне виконання рішення.

Рішення може бути оскаржено до Київського апеляційного суду через суд першої інстанції шляхом подання апеляційної скарги протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення. Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Суддя: Українець В. В.

9. Приклад судового рішення про визнання спадщини відумерлою:



Справа № 186/1768/19
Провадження №2-о/0186/6/20

**РІШЕННЯ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

03 березня 2020 року м. Першотравенськ

Першотравенський міський суд Дніпропетровської області в складі:
головуючої судді Кривошеї С.С.

при секретарі Кравченко А.Г.

розглянувши у відкритому судовому засіданні цивільну справу за заявою Першотравенської міської ради Дніпропетровської області, заінтересована особа ОСОБА_1 про визнання спадщини відумерлою.

ВСТАНОВИВ:

Першотравенська міська рада Дніпропетровської області звернулась до Першотравенського міського суду Дніпропетровської області із заявою, заінтересована особа ОСОБА_1 про визнання спадщини відумерлою.

З урахуванням уточнених 13 грудня 2019 року вимог просить суд визнати відумерлою спадщину, яка відкрилася після смерті ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , яка померла ІНФОРМАЦІЯ_2 , у вигляді квартири АДРЕСА_1 , яка належить померлій на праві приватної власності та передати її територіальній громаді міста Першотравенська Дніпропетровської області.

В обґрунтування заяви зазначає, що після смерті ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , яка померла ІНФОРМАЦІЯ_2 , залишилася спадщина у вигляді квартири АДРЕСА_1 .

Вказана квартира, згідно довідки КП «Павлоградське міжміське бюро технічної інвентаризації» №413/108 від 23 квітня 2019, належить на праві приватної власності померлій.

Залишену після смерті ОСОБА_2 спадщину у встановлений законодавством строк ніхто не прийняв, спадкоємців за законом та заповітом у померлої немає, а тому квартира АДРЕСА_1 , має бути визначена в судовому порядку відумерлою спадщиною.

Перед смертю ОСОБА_2 , згідно довідки №6203 від 13 грудня 2018 року була зареєстрована за адресою: АДРЕСА_1 , а тому місцем відкриття спадщини є місто Першотравенськ, Дніпропетровської області.

Таким чином, спадщина відкрилась ІНФОРМАЦІЯ_2 (в день смерті ОСОБА_2), тобто вже 02 лютого 2010 року сплив один рік, що є передумовою для звернення Першотравенської міської ради до суду із заявою про визнання спадщини відумерлою.

Представник заявника у судові засідання надала заяву про розгляд справи в її відсутність, заявлені вимоги підтримала у повному обсязі та прохала їх задовільнити.

Заінтересована особа ОСОБА_1 у судові засідання не з'явилась, про час та місце розгляду справи повідомлена належним чином.

Вивчивши матеріали справи, суд вважає, що заява підлягає задоволенню з наступних підстав.

Згідно повного витягу з Державного реєстру актів цивільного стану громадян щодо актового запису про смерть № 00024490841 від 08 листопада 2019 року ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , померла ІНФОРМАЦІЯ_3 у місті Першотравенську, Дніпропетровської області, актовий запис про смерть №50 від 02 лютого 2009 року.

Відповідно до довідки №6203 про склад сім'ї або зареєстрованих у житловому приміщенні/будинку осіб від 13 грудня 2018 року, у квартирі АДРЕСА_1 , була зареєстрована ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , як власник, більше зареєстрованих осіб у спірній квартирі не має.

Згідно акту №600 від 05 грудня 2019 року, який виданий Приватним підприємством «Комунальщик-3», у квартирі АДРЕСА_1 , станом на 05 грудня 2019 року ніхто не проживає.

Відповідно до взаєморозрахунку по абоненту АДРЕСА_2 , ОСОБА_2 , заборгованість по сплаті за спожиті комунальні послуги за період з 01 січня 2015 року по 01 січня 2019 року становить 14709,65 грн., з яких: 14646,28 грн. заборгованість за опалення; 13,33 грн. заборгованість за водопостачання; 50,04 грн. заборгованість за збір та вивіз твердих побутових відходів.

Згідно довідки Комунального підприємства «Павлоградське міжміське бюро технічної інвентаризації» №413/108, право власності на квартиру АДРЕСА_1 , зареєстровано за ОСОБА_2 , станом на 19 березня 1997 року, на підставі договору міні, зареєстрованого 19 березня 1997 року Павлоградською товарною біржею за р/н 3/8-НДП. Дані про реєстрацію права власності надані станом на 31 грудня 2012 року.

Інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо об'єкта нерухомого майна №202720029 від 03 березня 2020 року підтверджується, що відомості про право власності на спірну квартиру у Державному реєстрі речових прав та прав власності на нерухоме майно відсутні.

Згідно Інформаційної довідки зі Спадкового реєстру (спадкові справи та видані на їх підставі свідоцтва про право на спадщину) № 58239963 від 08 листопада 2019 року та Інформаційної довідки зі Спадкового реєстру (заповіти/спадкові договори) № 58239983 від 08 листопада 2019 року спадкова справа та видане на її підставі свідоцтво про право на спадщину щодо майна померлої ОСОБА_2 відсутні. Крім того, відсутні дані про складання за життя заповітів вказаною особою.

Відповідно до вимог ч.2 ст.1220ЦК України часом відкриття спадщини є день смерті особи, або день, з якого вона оголошується померлою (ч.3 ст.46 цього Кодексу).

Від дня смерті ОСОБА_2 минуло більше 11 років, але до теперішнього часу відомості про спадкоємців за заповітом і за законом відсутні, за переоформленням вказаної спадщини ніхто не звертався.

Відповідно до ст.1220ЦК України спадщина відкривається внаслідок смерті особи, часом відкриття спадщини є день смерті особи.

Згідно ст.1269ЦК України спадкоємець, який бажає прийняти спадщину, але на час відкриття спадщини не проживав постійно із спадкодавцем, має подати до нотаріальної контори заяву про прийняття спадщини.

Статтею 1270ЦК України передбачено, що прийняття спадщини встановлено строк у шість місяців, який починається з часу відкриття спадщини.

Відповідно до ст.1272ЦК України якщо спадкоємець протягом строку, встановленого для прийняття спадщини, не подав заяву про прийняття спадщини, він вважається таким, що не прийняв її.

Згідно вимог ч.1-3 ст.1277ЦК України у разі відсутності спадкоємців за заповітом і за законом, усунення їх від права на спадкування, неприйняття ними спадщини, а також відмови від її прийняття суд визнає спадщину відумерлою за заявою відповідного органу місцевого самоврядування за місцем відкриття спадщини. Заява про визнання спадщини відумерлою подається після спливу одного року з часу відкриття спадщини. Спадщина, визнана судом відумерлою, переходить у власність територіальної громади за місцем відкриття спадщини.

У заяві про визнання спадщини відумерлою не можуть ставитись вимоги позовного характеру, зокрема, вимоги про передачу спадкового майна у власність територіальної громади. Суди повинні враховувати, що відповідно до ч.1 ст.1277 ЦК суд лише визнає спадщину відумерлою за заявою відповідного органу місцевого самоврядування у передбачених законом випадках. (Лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 16 травня 2013 року № 24-753/0/4-13 "Про судову практику розгляду цивільних справ про спадкування").

Наведені обставини дають суду підстави стверджувати, що спадщина після смерті ОСОБА_2 ніким із спадкоємців не прийнята.

Зважаючи на те, що після смерті ОСОБА_2 залишилось спадкове майно, яке у встановлений законом строк ніким не було прийнято, суд вважає, що заявлені вимоги про визнання спадщини відумерлою та передачу її територіальній громаді відповідно до закону підлягають задоволенню.

Відповідно до п.6 ч.1 ст.264 ЦПК України під час ухвалення рішення суд вирішує питання як слід розподілити між сторонами судові витрати.

Судові витрати слід віднести за рахунок держави, оскільки заявник звільнений від сплати судового збору, згідно ч.1 ст.5 Закону України «Про судовий збір».

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.268-273, 293, 294, 334-338 ЦПК України, ст.1277 ЦК України,- суд

ВИРІШИВ:

Заяву Першотравенської міської ради Дніпропетровської області, заінтересована особа ОСОБА_1 про визнання спадщини відумерлою задовольнити.

Визнати відумерлою спадщиною квартиру АДРЕСА_1 , яка належала на праві приватної власності ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , померлій ІНФОРМАЦІЯ_3 у місті Першотравенську, Дніпропетровської області, актовий запис про смерть №50 від 02 лютого 2009 року.

Передати квартиру АДРЕСА_1 , як відумерлу спадщину у комунальну власність територіальної громади міста Першотравенська, Дніпропетровської області, в особі Першотравенської міської ради Дніпропетровської області.

Судові витрати віднести за рахунок держави.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Якщо справу розглянуто за заявою осіб, визначених частиною другою статті 4 ЦПК України, рішення суду, що набрало законної сили, є обов'язковим для особи, в інтересах якої було розпочато справу.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Дніпровського апеляційного суду через Першотравенський міський суд Дніпропетровської області, а з дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи безпосередньо до Дніпровського апеляційного суду.

Суддя: С.С. Кривошея

10. Приклад судового рішення про стягнення заборгованості за кредитним договором:



Справа №200/7171/18

Провадження №2/200/2584/18

Р І Ш Е Н Н Я І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

28 листопада 2018 року суддя Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська Єлісеєва Т.Ю. розглянувши в порядку спрощеного провадження справу за позовом Публічного акціонерного товариства

«Державний експортно-імпорتنний банк України» до ОСОБА_1, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю «Ніко Тел Зв'язок», про стягнення заборгованості за кредитним договором, -

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся в суд з вказаним позовом. В позові посилається на те, що 02.06.2017 року між позивачем та ТОВ «Ніко Тел Зв'язок» укладено кредитний договір на суму лімітного кредиту 300 000 грн. з терміном погашення 01.06.2018 року. В забезпечення виконання зобов'язань позичальника за кредитним договором з ОСОБА_1 було укладено договір поруки, відповідно умов якого відповідач є солідарним боржником разом з позичальником. Станом на 22.03.2018 року заборгованість відповідача перед позивачем складає 432130,99 грн. У зв'язку з істотним порушенням умов кредитного договору відповідачем та непогашенням в добровільному порядку заборгованості, позивач просить стягнути з відповідача заборгованість в розмірі 432130,99 грн та судовий збір.

Ухвалою Бабушкінського районного суду м. Дніпропетровська від 15.08.2018 року позов прийнято до розгляду та відкрито провадження в порядку спрощеного провадження.

Відповідачеві було запропоновано надати відзив на позов, але від нього відзиву на позов не надано, до суду повернувся поштовий конверт з відміткою «За закінченням строку зберігання».

Третій особі запропоновано надати пояснення щодо позову, але від нього пояснень на позов не надано, до суду повернувся поштовий конверт з відміткою «За закінченням строку зберігання».

Відповідно до ч.5 ст.279 ЦПК України суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження за наявними у справі матеріалами.

Дослідивши матеріали справи, суд приходить до висновку, що позов підлягає задоволенню.

Відповідно до ст. 526, 530 ЦК України зобов'язання мають виконуватися належним чином відповідно до умов договору та в встановлені строки.

Судом встановлено, що 02.06.2017 року між АТ «Державний експортно-імпорتنний банк України», правонаступником якого є позивач, та ТОВ «Ніко Тел Зв'язок» був укладений Кредитний договір №50717V1, згідно умов якого Банк надав Позичальнику Овердрафт в розмірі 300 000,00 грн зі сплатою 19,0% річних з кінцевим терміном повернення 01.06.2018 року.

Позивач виконав свої зобов'язання за кредитним договором, видавши кошти ТОВ «Ніко Тел Зв'язок» в розмірі 300 000,00 грн.

З метою забезпечення виконання зобов'язань ТОВ «Ніко Тел Зв'язок» перед позивачем за кредитним договором між Банком та ОСОБА_1 було укладено Договір поруки №20717P1 від 02.06.2017, згідно до умов якого, поручитель має основне

зобов'язання перед кредитором - солідарно відповідати за своєчасне та повне виконання позивальником зобов'язань за кредитним договором.

Згідно зі ст.554 ЦК України у разі порушення боржником зобов'язання, забезпеченого порукою, боржник та поручитель відповідають перед кредитором як солідарні боржники.

ТОВ «Ніко Тел. Зв'язок» порушує строки повернення заборгованості за кредитом, порушує строки сплати нарахованих відсотків, що підтверджується розрахунком заборгованості. Порушення ТОВ «Ніко Тел. Зв'язок» строків повернення кредиту за договором та відсотків за його користування є істотним порушенням договору. Тому строком на 22.03.2018 року заборгованість відповідача перед банком становить 432 130,99 грн.

Відповідно до ч.2 ст.625 ЦК України, боржник який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Судом встановлено істотне порушення договору з боку відповідача, тому суд вважає за необхідне стягнути з ОСОБА_1 на користь позивача заборгованість за кредитним договором №50717V1 від 02.06.2017 року в розмірі складає 432 130 грн 99 коп., з яких: прострочена заборгованість за кредитом - 287 193,38 грн; пеня за основним боргом - 19 674,76 грн; строкові проценти за кредитом - 3 486,20 грн; прострочені проценти за кредитом - 23 330,64 грн; пеня за проценти - 591,39 грн; строкова комісія за управління - 300 грн; прострочена комісія за управління - 900 грн; пеня за комісію за управління - 41,91 грн; заборгованість за штрафними санкціями - 36 910,00 грн; 3% річних - 10 241,50 грн; індекс інфляції - 49 461,21 грн.

Крім цього на підставі п.1 ч.2 ст. 141 ЦПК України, суд вважає за необхідне стягнути з відповідача на користь позивача оплачений ним при подачі позову судовий збір у розмірі 6481 грн 96 коп.

На підстав вищевикладеного, керуючись ст.ст.265, 354, 355 ЦПК України, суд,-

В И Р І Ш И В:

Позовні вимоги Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» до ОСОБА_1, третя особа Товариство з обмеженою відповідальністю «Ніко Тел. Зв'язок», про стягнення заборгованості за кредитним договором - задовольнити.

Стягнути з ОСОБА_1 (РНОКПП НОМЕР_1, АДРЕСА_1) на користь Публічного акціонерного товариства «Державний експортно-імпорتنний банк України» (ЄДРПОУ 19358796, 49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 26)

заборгованість по кредитному договору 50717V1 від 02.06.2017 року в розмірі 432 130 грн 99 коп., з яких: прострочена заборгованість за кредитом - 287 193,38 грн; пеня за основним боргом - 19 674,76 грн; строкові проценти за кредитом – 3 486,20 грн; прострочені проценти за кредитом - 23 330,64 грн; пеня за проценти - 591,39 грн; строкова комісія за управління - 300 грн; прострочена комісія за управління - 900 грн; пеня за комісію за управління - 41,91 грн; заборгованість за штрафними санкціями - 36 910,00 грн; 3% річних - 10 241,50 грн; індекс інфляції - 49 461,21 грн та судовий збір у розмірі 6481 грн 96 коп., а всього 438 612, 95 грн.

Рішення може бути оскаржено сторонами шляхом подачі апеляційної скарги безпосередньо до Апеляційного суду Дніпропетровської області або через Бабушкінський районний суд м. Дніпропетровська протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому рішення суду не було вручене у день його проголошення або складання, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Суддя

Єлісеєва Т.Ю.

11. Приклад рішення про стягнення заборгованості:



Справа № 202/24446/13-ц
Провадження № 2/202/514/2020

Р І Ш Е Н Н Я

Іменем України

(вступна та резолютивна частини)

05 березня 2020 року Індустріальний районний суд м. Дніпропетровська у складі: головуючого судді - Слюсар Л.П., за участю секретаря - Дмитрієва Р.С., представника відповідача - ОСОБА_1 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Дніпро цивільну справу за позовною заявою Акціонерного товариства Комерційний банк «Приватбанк» до Публічного акціонерного товариства «Акцент-Банк», ОСОБА_2 про стягнення заборгованості, -

ВСТАНОВИВ:

Керуючись: ч.6 ст.268 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Позовні вимоги Акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» (01001, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 1Д, код ЄДРПОУ: 14360570) до Публічного акціонерного товариства «Акцент-Банк» (49074 м. Дніпро, вул. Батумська, буд. 11, ЄДРПОУ 14360080), ОСОБА_2 (63361, Харківська область, Красноградський район, с. Кобзівка, РНОКПП НОМЕР_1) про стягнення заборгованості - задовольнити частково.

Стягнути з ОСОБА_2 (63361, Харківська область, Красноградський район, с. Кобзівка, РНОКПП НОМЕР_1) на користь Акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» (01001, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 1Д, код ЄДРПОУ: 14360570) заборгованість за кредитним договором № від 06 серпня 2008 року, яка станом на 10 квітня 2013 року склала 6873,44 грн., яка складається з заборгованості за кредитом.

Стягнути з ОСОБА_2 (63361, Харківська область, Красноградський район, с. Кобзівка, РНОКПП НОМЕР_1) на користь Акціонерного товариства комерційний банк «ПриватБанк» (01001, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 1Д, код ЄДРПОУ: 14360570) судові витрати в розмірі 68,73 грн.

В задоволенні іншої частини позовних вимог - відмовити.

Рішення може бути оскаржено в апеляційному порядку через суд першої інстанції шляхом подачі протягом тридцяти днів з дня проголошення рішення апеляційної скарги.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частину судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Повний текст буде складено 10 березня 2020 року.

Суддя: Л.П. Слюсар

= СУДОВІ НАКАЗИ =

1. Приклад судового наказу про стягнення аліментів на утримання дитини:



Справа № 202/1410/20
Провадження № 2-н/202/42/2020

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ РАЙОННИЙ СУД м. ДНІПРОПЕТРОВСЬКА СУДОВИЙ НАКАЗ

17.03.20 року

м. Дніпро

Суддя Індустріального районного суду м. Дніпропетровська Кухтін Г.О., розглянувши заяву ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення аліментів на утримання дитини з ОСОБА_2, керуючись ст. ст. 180-184, 191 СК України, ст. ст. 160, 161, 163, 167, 168 ЦПК України, -

НАКАЗУЮ:

Стягнути з ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, РНОКПП: НОМЕР_1, на користь ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_2, зареєстрованої за адресою: АДРЕСА_2, РНОКПП: НОМЕР_2, аліменти на утримання неповнолітнього сина - ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_3, у розмірі однієї чверті заробітку (доходу) ОСОБА_2, але не менше ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, і не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку, щомісяця до досягнення дитиною повноліття, починаючи стягнення з 03 березня 2020 року.

Стягнути з ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1, РНОКПП: НОМЕР_1, на користь держави судовий збір в розмірі 210,20 грн.

Допустити негайне виконання судового наказу про стягнення аліментів у межах суми платежу за один місяць.

Згідно п. 7 ч. 1 ст. 168 ЦПК України під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Згідно ч. 1 ст. 170 ЦПК України судовий наказ про стягнення аліментів не підлягає скасуванню.

Відповідно до ч. 8 ст. 170 ЦПК України у разі видачі судового наказу відповідно до пунктів 4 і 5 частини першої статті 161 цього Кодексу судовий наказ може бути переглянуто за нововиявленими обставинами у порядку, встановленому главою 3 розділу V цього Кодексу.

Суддя

Г.О. Кухтін

2. Приклад судового наказу про видачу судового наказу про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої доньки:



Справа № 580/2107/18
Номер провадження 2-н/580/46/18

С У Д О В И Й Н А К А З

12 жовтня 2018 року м. Лебедин

Суддя Лебединського районного суду Сумської області Бакланов Р. В. розглянувши заяву ОСОБА_1, зареєстрованої - АДРЕСА_1 про видачу судового наказу про стягнення аліментів з ОСОБА_2, зареєстрованого - АДРЕСА_2 проживаючого - АДРЕСА_3 на утримання неповнолітньої доньки - ОСОБА_3,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 звернулася до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення з ОСОБА_4, аліменти на утримання доньки - ОСОБА_3 ІНФОРМАЦІЯ_1 у розмірі однієї чверті заробітку (доходу) платника аліментів, але не менше ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку щомісячно, до досягнення дитиною повноліття.

Згідно ч. 2 ст. 185 Сімейного кодексу України, розмір аліментів має бути необхідним та достатнім ля забезпечення гармонійного розвитку дитини. Мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Статтею 183 ч.5 СК України встановлено, що той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожную дитину.

Аналогічні вимоги закріплені і процесуальним законом, так п.4 ч. 1 ст.161 ЦПК України визначено, що судовий наказ може бути видано, у разі якщо:

- заявлено вимогу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожную дитину, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб;

- заявлено вимогу про стягнення аліментів у твердій грошовій сумі в розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб.

Відповідно до ч.1 ст.191 Сімейного кодексу України, аліменти на дитину присуджуються за рішенням суду від дня пред'явлення позову, а в разі подання заяви про видачу судового наказу - із дня подання такої заяви.

Згідно ст.168 ч.1 п.7 ЦПК України, суддя повідомляє, що під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Відповідно до ст.ст.141, 164 ЦПК України, Закону України «Про судовий збір», з боржника на користь держави підлягає стягненню судовий збір в розмірі 352,40 гривень.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст.19,160-164,167-169 ЦПК України, ст.ст.180-184 СК України, -

НАКАЗУЮ:

Стягнути з ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2, уродженця с. Боровенька Лебединського району Сумської області, зареєстрованого - АДРЕСА_2 проживаючого - АДРЕСА_3 на користь ОСОБА_1 ІНФОРМАЦІЯ_4, проживаючої - АДРЕСА_1 аліменти на утримання неповнолітньої доньки - ОСОБА_3 ІНФОРМАЦІЯ_1 року народження у розмірі однієї чверті заробітку (доходу) платника аліментів, але не менше ніж 50 відсотків прожиткового

мінімуму для дитини відповідного віку щомісячно, до досягнення дитиною повноліття починаючи з 21 вересня 2018 року.

Стягнути з ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2, уродженця с. Боровенька Лебединського району Сумської області, зареєстрованого - АДРЕСА_2 проживаючого - АДРЕСА_3 на користь держави судовий збір - отримувач коштів ГУК у м. Києві/м.Київ/22030106; код за ЄДРПОУ 37993783; банк отримувача - казначейство України; код банку отримувача 899998; рахунок отримувача 31211256026001, код класифікації доходів бюджету 22030106 судовий збір в розмірі 352, 40 грн.

Надіслати боржникові копію судового наказу та копію заяви стягувача з копіями доданих до неї документів.

Судовий наказ підлягає негайному виконанню.

Суддя: Р.В. Бакланов

3. Приклад судового наказу про стягнення заборгованості:



Справа № 202/806/20

Провадження № 2-н/202/30/2020

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ РАЙОННИЙ СУД м. ДНІПРОПЕТРОВСЬКА СУДОВИЙ НАКАЗ

03.03.20 року

м. Дніпро

Суддя Індустріального районного суду м. Дніпропетровська Кухтін Г.О., розглянувши заяву Товариства з обмеженою відповідальністю «Дніпропетровськгаз збут» про видачу судового наказу про стягнення із ОСОБА_1 заборгованості за спожитий природний газ, відповідно ст. ст. 509, 526, 527, 530 ЦК України, ст. ст. 160-161, 167-168 ЦПК України, -

НАКАЗУЮ:

Стягнути з ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП: НОМЕР_1 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Дніпропетровськгаз збут» (49000, м. Дніпро, вул. Шевченка, буд. 2, код ЄДРПОУ: 39572642, р/р НОМЕР_2 Філія ДООУ АТ «Ощадбанк» м. Дніпро, МФО 305482) заборгованість за спожитий природний газ у розмірі 4 512,66 грн.

Стягнути з ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , РНОКПП: НОМЕР_1 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 , на користь Товариства з обмеженою

відповідальністю «Дніпропетровськгаз збут» (49000, м. Дніпро, вул. Шевченка, буд. 2, код ЄДРПОУ: 39572642, р/р НОМЕР_3 Філія ДООУ АТ «Ошадбанк» м. Дніпро, МФО 305482) 3 % річних у розмірі 118,20 грн., інфляційні втрати у розмірі 111,25 грн., та судовий збір у розмірі 210,20 грн.

Судовий наказ після набрання ним законної сили видати стягувачу.

Згідно п. 7 ч. 1 ст. 168 ЦПК України під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Згідно із ч. 1 ст. 170 ЦПК України боржник має право протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення копії судового наказу та доданих до неї документів подати заяву про його скасування до суду, який його видав. Заява про скасування судового наказу може також бути подана органами та особами, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб.

Згідно із ч. 2 цієї статті заява про скасування судового наказу подається в суд у письмовій формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 171 ЦПК України заява боржника про скасування судового наказу, подана після закінчення строку, встановленого частиною першою статті 170 цього Кодексу, повертається, якщо суд за заявою особи, яка її подала, не знайде підстав для поновлення строку для подання цієї заяви.

Згідно із ч. 1 ст. 172 ЦПК України у разі ненадходження до суду заяви від боржника про скасування судового наказу протягом п'яти днів після закінчення строку на її подання судовий наказ набирає законної сили.

Судовий наказ може бути пред'явлений до виконання протягом трьох років.

Суддя

Г.О. Кухтін

4. Приклад судового наказу про стягнення заборгованості за спожиті послуги теплопостачання:



Справа №487/3697/19

Провадження №2-н/487/378/19

**СУДОВИЙ НАКАЗ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

31.05.2019 року Суддя Заводського районного суду м. Миколаєва, **Щербина С.В.** розглянувши заяву Обласного комунального підприємства

"Миколаївоблтеплоенерго" про видачу судового наказу про стягнення з ОСОБА_1 заборгованості за спожиті послуги теплопостачання,-

В С Т А Н О В И В:

15.05.2019 року Обласне комунальне підприємство "Миколаївоблтеплоенерго" звернулося до суду із заявою про видачу судового наказу, в якій просять стягнути з ОСОБА_1 суму боргу за спожиту теплову енергію за період з 01.01.2016 року по 01.03.2019 рік у розмірі 16643,23 грн., так як боржник порушив вимоги ст.526 ЦК України, оскільки не виконав належним чином зобов'язання відповідно до умов договору.

Крім того, ОКП "Миколаївоблтеплоенерго", відповідно до положень ст..625 ЦК України, просить стягнути з ОСОБА_1 індексацію суми боргу в розмірі 2144,93 грн., три проценти річних в сумі 635,41 грн., а всього 19423,57 грн. та витрати по сплаті судового збору у розмірі 192,10 грн.

Керуючись положеннями ст.ст.160, ч. 3 ст.161, 162,163, 167 ЦПК України, -

Н А К А З У Ю:

Стягнути з ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , ІНН НОМЕР_1 , зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1) на користь Обласного комунального підприємства "Миколаївоблтеплоенерго" (місце знаходження м. Миколаїв, вул. Миколаївська 5-а, р/р НОМЕР_2 , МОУ "Державний ощадний банк України" в м.Миколаєві, МФО 326461, ЄДРПОУ 31319242) заборгованість за спожиту теплову енергію з урахуванням індексу інфляції і трьох процентів річних у розмірі 19423,57 грн.

Стягнути з ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , ІНН НОМЕР_1 , зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1) на користь Обласного комунального підприємства "Миколаївоблтеплоенерго" (місце знаходження м. Миколаїв, вул. Миколаївська 5-а, р/р НОМЕР_2 , МОУ "Державний ощадний банк України" в м.Миколаєві, МФО 326461, ЄДРПОУ 31319242) 192,10 грн. судового збору.

Під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Роз'яснити боржнику його право, відповідно до ст. 170 ЦПК України, протягом п'ятнадцяти днів з дня вручення копії судового наказу та доданих до нього документів подати заяву про його скасування до суду, який його видав, крім випадків видачі судового наказу відповідно до пунктів 4, 5 частини першої статті 161 ЦПК України.

Заява про скасування судового наказу може також бути подана органами та особами, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб.

Судовий наказ після набрання ним законної сили видати стягувачу.

Суддя : С.В.Щербина

5. Приклад судового наказу про стягнення аліментів на утримання неповнолітньої дитини.



Справа № 399/30/19

Провадження № 2-н/399/28/19

СУДОВИЙ НАКАЗ

Іменем України

04 листопада 2019 року селище Онуфріївка

Суддя Онуфріївського районного суду Кіровоградської області Лях М.М., розглянувши заяву ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення з ОСОБА_2 аліментів на утримання неповнолітньої дитини.

Відповідно до ст. 180 СК України батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повноліття.

Частиною 3 статті 181 СК України передбачено, що за рішенням суду кошти на утримання дитини (аліменти) присуджуються у частці від доходу її матері, батька або у твердій грошовій сумі за вибором того з батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина. Згідно ч. 2 ст. 182 СК України, розмір аліментів має бути необхідним та достатнім для забезпечення гармонійного розвитку дитини. Мінімальний гарантований розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Мінімальний рекомендований розмір аліментів на одну дитину становить розмір прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку і може бути присуджений судом у разі достатності заробітку (доходу) платника аліментів. Відповідно до ч.3 ст. 183 СК України, якщо після досягнення повноліття найстаршою дитиною ніхто з батьків не звернувся до суду з позовом про визначення розміру аліментів на інших дітей, аліменти стягуються за вирахуванням тієї рівної частки, що припадала на дитину, яка досягла повноліття. Частиною 5 статті 183 СК України передбачено, що той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину. Згідно ч.3 ст. 184 СК України, той із

батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку. Відповідно до п.4 ч.1 ст. 161 ЦПК України судовий наказ може бути видано якщо заявлено вимогу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб.

Згідно з ч. 1 ст. 191 СК України, аліменти на дитину присуджуються за рішенням суду від дня пред'явлення позову, а в разі подання заяви про видачу судового наказу - із дня подання такої заяви.

Відповідно до п. 1 ч.1 ст. 430 ЦПК України, суд допускає негайне виконання рішень у справах про стягнення аліментів - у межах суми платежу за один місяць. Керуючись ст.ст. 141, 161, 167, 170, 430 ЦПК України –

наказую:

Стягнути з ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця смт Павлиш Онуфріївського району, Кіровоградської області, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 на користь ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , уродженки села Василівка Онуфріївського району, Кіровоградської області, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_2 , зареєстрованої за адресою: АДРЕСА_2 аліменти на утримання неповнолітньої ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_3 в розмірі 1/4 частини заробітку (доходу) щомісячно, але не менше 50 % прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, починаючи стягнення з 15.01.2019 року і до досягнення дитиною повноліття.

Стягнути з ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця смт Павлиш Онуфріївського району, Кіровоградської області, реєстраційний номер облікової картки платника податків НОМЕР_1 , зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1 судовий збір в розмірі 192 (сто дев'яносто дві) грн. 10 коп. на користь держави в особі УК в Онуфріївському районі/Онуфріївський район/22030101 на розрахунковий рахунок UA838999980000031217206011361, код отримувача (код за ЄДРПОУ) 37824388, банк отримувача - Казначейство України (ЕАП), код банку отримувача (МФО) 899998, код класифікації доходів бюджету 22030101.

Судовий наказ в частині стягнення аліментів в сумі платежу за один місяць підлягає негайному виконанню.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст.161 ЦПК України, суддя повідомляє, що під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Відповідно до ч. 3 ст.167 ЦПК України, судовий наказ оскарженню в апеляційному порядку не підлягає.

Згідно ч.7 ст. 170 ЦПК України у разі видачі судового наказу відповідно до пункту 4 частини першої статті 161 цього Кодексу боржник має право звернутися до суду з позовом про зменшення розміру аліментів. Відповідно до ч. 8 ст.170 ЦПК України, у разі видачі судового наказу відповідно до пунктів 4 і 5 частини 1 статті 161 цього Кодексу, судовий наказ може бути переглянуто за нововиявленими обставинами у порядку, встановленому главою 3 розділу V цього Кодексу.

Судовий наказ скасуванню не підлягає та набирає законної сили з моменту винесення.

Суддя: Марина Миколаївна Лях

6. Приклад судового наказу про зобов'язання утримувати дитину до досягнення нею повноліття:



Зіньківський районний суд Полтавської області
СУДОВИЙ НАКАЗ

Номер провадження 2-н/530/3/19

Справа № 530/1934/18

03.01.2019 року м.Зіньків

Суддя Зіньківського районного суду Полтавської області Дем'янченко С.М., розглянувши заяву ОСОБА_1 про видачу судового наказу про стягнення з ОСОБА_2 аліментів на неповнолітню дитину встановив, що ОСОБА_1 та ОСОБА_2 є батьками ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1.

Відповідно до ст. 180 СК України батьки зобов'язані утримувати дитину до досягнення нею повноліття.

Відповідно до ч. 3 ст. 181 СК України за рішенням суду кошти на утримання дитини (аліменти) присуджуються у частці від доходу її матері,

батька або у твердій грошовій сумі за вибором того з батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина.

Відповідно до ч. 2 ст. 182 СК України, розмір аліментів має бути необхідним та достатнім для забезпечення гармонійного розвитку дитини. Мінімальний розмір аліментів на одну дитину не може бути меншим, ніж 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

Відповідно до ч. 5 ст. 183 СК України той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожную дитину.

Згідно із ч. 3 ст. 184 СК України той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку.

П. 4 та п. 5 ч. 1 ст. 161 ЦПК України передбачено, що судовий наказ може бути видано, якщо заявлено вимогу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину - однієї чверті, на двох дітей - однієї третини, на трьох і більше дітей - половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожную дитину, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб; заявлено вимогу про стягнення аліментів на дитину у твердій грошовій сумі в розмірі 50 відсотків прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку, якщо ця вимога не пов'язана із встановленням чи оспорюванням батьківства (материнства) та необхідністю залучення інших заінтересованих осіб.

Заявник заявила вимогу про стягнення аліментів з батька дитини ОСОБА_2 в розмірі ? частини всіх видів заробітку (доходу) ,але не менше 50% прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку.

Відповідно до ст. 430 ЦПК України допустити негайне виконання наказу у межах сплати платежу за один місяць.

Відповідно до п.7 ч.1 ст.168 ЦПК України суд повідомляє про те, що під час розгляду вимог у порядку наказного провадження та видачі даного судового наказу суд не розглядає обґрунтованість заявлених стягувачем вимог по суті.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст.180-184, 191 СК України, п.4 ч.1 ст.161, 167, 168, 170 ЦПК України,-

н а к а з у ю:

1.Стягнути з ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2, жителя АДРЕСА_2 зареєстрованого за адресою АДРЕСА_3 ідентифікаційний номер НОМЕР_1 на користь ОСОБА_1 ІНФОРМАЦІЯ_5, жительки АДРЕСА_1, зареєстроване місце проживання: АДРЕСА_2, ідентифікаційний номер НОМЕР_2 аліменти на утримання неповнолітнього сина ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_1 у розмірі ? частини всіх видів заробітку (доходу) ,але не менше 50% прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку, щомісячно, починаючи з 17 грудня 2018 року і до досягнення дитиною повноліття.

2.Стягнути з ОСОБА_2 ІНФОРМАЦІЯ_2, жителя АДРЕСА_2 , зареєстрованого за адресою АДРЕСА_3, ідентифікаційний номер НОМЕР_1 на користь держави судовий збір в розмірі 176 (сто сімдесят шість) грн. 20 коп. Платіжні реквізити для сплати судового збору:

3. Судовий наказ в частині стягнення аліментів у межах суми платежу за один місяць підлягає негайному виконанню.

4. Судовий наказ після набрання ним законної сили видати стягувачу.

Суддя : С.М.Дем'янченко

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Конституція України та кодекси України

1. Конституція України: Закон України від 28.06.96 № 254: Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Бюджетний кодекс України: Закон України від 18.07.2010 № 2456-VI: Відомості Верховної Ради України. 2010. № 50-51. Ст. 572.
3. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV: Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18. Ст. 144.
4. Кодекс адміністративного судочинства України: Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV: Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35. Ст. 446.
5. Кодекс законів про працю України: Закон України від 10.12.1971 № 322-VIII: Відомості Верховної Ради УРСР. 1971. Додаток до № 50.
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 07.12.1984 № 8073-X: Відомості Верховної Ради УРСР. 1984. № 51. Ст. 1122.
7. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131.
8. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 9-10. Ст. 88.
9. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 № 1129-IV: Відомості Верховної Ради України. 2004. № 3. Ст. 21.
10. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 № 4495-VI: Відомості Верховної Ради України. 2012. № 44-45; № 46-47; № 48. Ст. 552.
11. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI: Відомості Верховної Ради України. 2011. № 13, № 13-14, № 15-16, № 17. Ст. 112.
12. Сімейний кодекс України: Закон України від 10.01.2002 № 2947-III: Відомості Верховної Ради України. 2002. № 21. Ст. 135.
13. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV: Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40. Ст. 356.
14. Цивільно-процесуальний кодекс України від 23.06.2005 № 2709-VI: Відомості Верховної Ради України. 2004. № 40-41, 42. Ст. 492.

Закони України

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282.

2. Про акціонерні товариства: Закон України від 17.09.2008 № 514-VI: Відомості Верховної Ради України. 2008. № 50, № 50-51. Ст. 384.
3. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5. Ст. 30.
4. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06.2011 № 3460-VI: Відомості Верховної Ради України. 2011. № 51. Ст. 577.
5. Про благодійну діяльність та благодійні організації: Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 25. Ст. 252.
6. Про виконавче провадження: Закон України від 02.06.2016 № 1404-VIII: Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. Ст. 542.
7. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 1. Ст. 1.
8. Про громадянство України: Закон України від 18.01.2001 № 2235-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.
9. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23.12.1993 № 3781-XII: Відомості Верховної Ради України. 1994. № 11. Ст. 50.
10. Про державні лотереї в Україні: Закон України від 06.09.2012 № 5204-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 31. Ст. 369.
11. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV: Відомості Верховної Ради України. 2003. –№ 31. Ст. 263.
12. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII: Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43.
13. Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII: Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608.
14. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI / Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314
15. Про електронний цифровий підпис: Закон України від 22.05.2003 № 852-IV / Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 276.
16. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 № 851-IV: Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.
17. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 № 5492-VI: Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.
18. Про заборону грального бізнесу в Україні: Закон України від 15.05.2009 № 1334-VI: Відомості Верховної Ради України. 2009. № 38. Ст. 536.
19. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII: Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056.

20. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.07.1994 № 80-94-ВР: Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286.
21. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 № 2297-VI: Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.
22. Про імміграцію: Закон України від 07.06.2001 № 2491-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 41. Ст. 197.
23. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII: Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650.
24. Про кредитні спілки: Закон України від 20.12.2001 № 2908-III: Відомості Верховної Ради України. 2002. № 15. Ст. 101.
25. Про ліцензування видів господарської діяльності: Закон України від 02.03.2015 № 222- VIII: Відомості Верховної Ради України. 2015. № 23. Ст. 158.
26. Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори: Закон України від 15.02.1995 № 60-95-ВР: Відомості Верховної Ради України. 1995. № 10. Ст. 60.
27. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698- VII: Відомості Верховної Ради України. 2014. № 47. Ст. 2051.
28. Про Національний банк України: Закон України від 20.05.1999 № 679-XIV: Відомості Верховної Ради України. 1999. № 29. Ст. 238.
29. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII: Офіційний вісник України. 2018. № 55. Ст. 1903.
30. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII: Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41. Ст. 379.
31. Про недержавне пенсійне забезпечення: Закон України від 09.07.2003 № 1057-IV: Відомості Верховної Ради України. 2003. № 47. Ст. 372.
32. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 № 3425-XII: Відомості Верховної Ради України. 1993. № 39. Ст. 383.
33. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII: Відомості Верховної Ради України. 2017. № 38-39. Ст. 380.
34. Про очищення влади: Закон України від 16.09.2014 № 1682-VII: Відомості Верховної Ради України. 2014. № 44. Ст. 2041.
35. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України від 05.04.2001 № 2346-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 29. Ст. 137.
36. Про поштовий зв'язок: Закон України від 04.10.2001 № 2759-III: Офіційний вісник України. 2001. № 43. Ст. 1918.
37. Про політичні партії в Україні: Закон України від 05.04.2001 № 2365-III: Відомості Верховної Ради України. 2001. № 23. Ст. 118.
38. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII: Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12.

39. Про санкції: Закон України від 14.08.2014 № 1644-VII: Відомості Верховної Ради України. 2014. № 40. Ст. 2018.
40. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII: Відомості Верховної Ради України. 1992. № 27. Ст. 382.
41. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 № 86-96-ВР: Відомості Верховної Ради України. 1996. № 18. Ст. 78.
42. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII: Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545.
43. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 № 3166-VI: Відомості Верховної Ради України. 2011. № 38. Ст. 385.
44. Про цінні папери та фондовий ринок: Закон України від 23.02.2006 № 3480-IV: Відомості Верховної Ради України. 2006. № 31. Ст. 268.

Постанови Кабінету Міністрів України

1. Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів: затверджено постановою Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів)» від 07.12.2016 № 913: *Офіційний вісник України*. 2016. № 98. Ст. 3192.
2. Положення про Міністерство внутрішніх справ України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» від 28.10.2015 № 878: *Офіційний вісник України*. 2015. № 89. Ст. 2972.
3. Положення про Міністерство інфраструктури України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство інфраструктури України» від 30.06.2015 № 460: *Офіційний вісник України*. 2015. № 54. Ст. 1755.
4. Положення про Міністерство юстиції України: затверджено постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України» від 02.07.2014 № 228: *Офіційний вісник України*. 2014. № 54. Ст. 1455.

Допоміжна наукова та інформаційна література

1. Цивільний процес України : Навчальний посібник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів І. О. Ізарова, Р. Ю. Ханік-Посполітак. Київ: ВД Дакор. 2018. с. 276.

2. Курс цивільного процесу : підручник В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін. ; за ред. В. В. Комарова. Харків: Право. 2011. с. 1352.
3. Цивільне процесуальне право: підручник І.С. Ярошенко, І.О. Ізарова, О.М. Єфімов та ін.; за заг. ред. І.С. Ярошенко. Київ: КНЕУ. 2014. с. 519.
4. Захватаев В.Н. Коментарии к мировой практике международного коммерческого арбитража. Книга 2. Київ: Алерта, 2015. с. 810.
5. Захватаев В.Н. Арбитражно-правовые системы стран мира: том I. В.Н. Захватаев Київ: Алерта, 2017. 1066 с.
6. Андронов І.В. Судові рішення в цивільному процесі України: проблеми термінології: Актуальні проблеми держави і права. Вип. 66. 2012.
7. Актуальні проблеми виконавчого провадження : Навч. посібник під ред. д.ю.н. І.В. Спасибо-Фатеевої. К.: Центр комерційного права. 2009.
8. Аветисян Р.Н., Кройтор В.А.: 100 образцов заявлений в суд по семейным делам. Научно-практическое пособие: Серия «Практика и закон». Харьков: Юр. свит, 2005.
9. Аветисян Р.Н., Кройтор В.А. Зразки позовних заяв за сімейними справам. Науково-практичний посібник. Серія «Практика і закон». Харків: Юр свит, 2006.
10. Вільчик Т. Адвокатура та громадянське суспільство у правовій державі: Право України. 2014. № 11. с. 243-250.
11. Глущенко С. Концептуальні нариси єдиної судової юрисдикції: Право України. 2014. № 11. 219-232 с.
12. Завальнюк В.В. Правосуддя в Україні: антропологічний вимір: Актуальні проблеми держави і права. 2012. Вип. 64. с. 16.
13. Костенко М.А. Рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом як міжнародний стандарт прав людини: Право і суспільство. 2014. № 4. с. 20-26.
14. Кройтор В.А. Защита прав и интересов в суде: Научно-практическое пособие: 4-е издание. Харьков: Эспада. 2003.
15. В. В. Комаров, В. А. Бигун, В. В. Баранкова та ін.: Курс цивільного процесу: підручник. Харків. 2011. с. 1352.
16. Цивільний процес України: академічний курс: Підручн. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. за заг. ред. С. Я. Фурси. КНТ. 2009. с. 848.
17. Островська Л.А. Деякі аспекти представництва прокурором прокурором інтересів громадянина в суді: Актуальні проблеми держави і права. 2015. Вип. 65. с.451-456.
18. Практика судів України в цивільних справах: Бюл. законодавства і юрид. практики України. 1995. № 3.
19. Позовне провадження: монографія за ред. В. В. Комарова. Харків. 2011. с. 552.
20. Проблеми теорії та практики цивільного судочинства: За загальною ред. В.В. Комарова. Харків. 2008.

21. Соколянський Д.В., Мiroва угода сторін у цивільному судочинстві України: постановка проблеми: Актуальні проблеми держави і права. 2016. Вип. 66. с. 348-353
22. Фурса С.Я., Цюра Т.В. Докази і доказування у цивільному процесі: Науково-практичний посібник. (Серія: Процесуальні науки). Київ: Видавець Фурса С.Я. КНТ. 2005.
23. Цивільний процес: навч. посібник за заг. ред. Кройтора В.А. Харк. нац. ун-т внутр. справ. Вид-во Харк. нац. ун-т внутр. Справ. 2009. 266 с.
24. А. В. Андрушко, Ю. В. Білоусов, Р. О. Стефанчук, О. І. Угриновська: Цивільний процес: Навчальний посібник за ред. Ю. В. Білоусова. К. Прецедент. 2005.
25. Цивільний процес України: Проблеми і перспективи: Науково-практичний посібник. Київ: Видавець Фурса С. Я. КНТ. 2007.
26. Цивільний процесуальний кодекс України: Науково-практичний коментар: У 2 т. За загальною редакцією С. Я. Фурси. КНТ. 2007.
27. Штефан М.Й. Цивільне процесуальне право України: Академічний курс: Підручн. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. Концерн. 2005.
28. Штефан О.О. Позовне провадження у справах з авторських і суміжних правовідносин у цивільному судочинстві України. Київ. 2003. с. 236.
29. Ясинок М. М., Кройтор В. А. Принципи усності, безпосередності та безперервності в цивільному судочинстві: Монографія. Харків. Еспада. 2007. с. 152.
30. Андрушко А. В. Принцип диспозитивності цивільного процесуального права України: Автореф. дис. канд. юрид. наук: Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ. 2002. с. 20.
31. Андрійцьо В.Д. Теоретичні проблеми доказування в цивільному судочинстві України: монографія. Ужгород: ТОВ «ІВА», 2014.
32. Васильєва – Шаламова Ж.В. Судова експертиза в цивільному процесі: автореф. дис. Київ, 2009.
33. Сакара Н. Ю. Проблема доступності правосуддя у цивільних справах: Автореф; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. Харків. 2006. с. 20.
34. Кашперська Т. Ц. Окреме провадження у справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення для охорони сімейних прав та інтересів: автореф. Дис. Київ, 2016. с. 22.
35. Кіреєва Н.О. Додаткове рішення в цивільному процесі як гарантія законного, обґрунтованого та справедливого судового рішення Матеріали науково-практичної конференції, присвяченої 50-річчю заснування кафедри цивільного процесу: Цивільний процес на зламі століть. Національний

- юридичний університет імені Я. Мудрого. Харків. 20–21 жовтня. 2016. с. 106–109.
36. Комаров В.В. Цивільне процесуальне законодавство у динаміці розвитку та практиці Верховного суду України. Монографія. Харків: Право, 2012. с. 624.
 37. Крушельницька Г.Л. Проблеми застосування інституту повороту виконання судового рішення в цивільних справах. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2017. с. 49–54.
 38. Пільков К.М. Теорія і практика доказування у міжнародному комерційному арбітражі. Монографія. Київ: Освіта України, 2016. с. 240.
 39. Ткачук О. С. Проблеми реалізації судової влади у цивільному судочинстві: монографія. Харків: Право, 2016. с. 600.
 40. Ткачук О. С. Реалізація судової влади у цивільному судочинстві України: структурно-функціональний аспект. Автореферат дисертації доктора юридичних наук, Харків, 2016.
 41. Чурпіта Г. В. Захист сімейних прав та інтересів у порядку непозовного цивільного судочинства: моногр. Київ: Алерта, 2016. с. 434.
 42. Фартушок В.Б. Тягар доказування в цивільному судочинстві: порівняльно – правове дослідження: автореф. Дис. Київ, 2016.
 43. Васирина Н. В. Особливості позасудової форми захисту права власності: Актуальні питання публічного та приватного права. 2013. № 3 (03). с. 30-33.
 44. Васирина Н.В. Зміст цивільно-процесуального регулювання: Підприємство, господарство і право. 2017. 10. с. 16-21.
 45. Васирина Н.В. Процесуальний договір як показник модернізації правової системи України : Development and modernization of the legal systems of Eastern Europe: experience of Poland and prospects of Ukraine: Collective monograph. Vol. 3. Lublin: Izdevnieciba «Baltija Publishing», 2017. с. 2–17.
 46. Васирина Н.В. Судове примирення сторін: новела цивільного процесуального законодавства України: *Право України*. 2017. № 8. С. 27–32.
 47. Васирина Н.В. Процесуальний договір як показник модернізації правової системи України: Development and modernization of the legal systems of Eastern Europe: experience of Poland and prospects of Ukraine: Collective monograph. Vol. 3. Lublin: Izdevnieciba «Baltija Publishing», 2017. с. 2–17.
 48. Васирина Н.В. Мирова угода в рамках процедури примирення цивільного судочинства: Збірник наукових праць Міжнародна науково-практична конференція «Україна на шляху до Європи: реформа цивільного процесуального законодавства». Київ. *ВД Дакор* 2017. с.12.
 49. Ізарова І. О. Спільні стандарти цивільного процесу в ЄС: загальна характеристика та перспективи реалізації. *Наукові записки НаУКМА*. 2018. Т. 194. с. 56–60.

50. Захарова О. С. Завдання цивільного судочинства. Деякі теоретичні проблеми. *Адвокат. No 11. 2009.* с. 10–13.
51. Грабовська О. О. Змагальна модель цивільного судочинства: поняття та природа: *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2012.* No 90. с. 54–58.
52. Ізарова І. О. Проблеми реалізації принципу публічності під час ухвалення рішення суду в цивільному судочинстві: *Право і суспільство. 2014.* No 2. с. 61–66.
53. Кіреєва Н.О. Строк апеляційного оскарження судових рішень: проблемні питання: Теоретичні та практичні проблеми держави і права України та країн Європейського Союзу: збірник наукових праць, присвячений пам'яті професора В.П. Пастухова. Київ: ДП «Прінт-Сервіс». 2017. с. 312-315.
54. Лейба Є.В. Поняття та сутність інституту відновлення втраченого судового провадження цивільного процесу: *Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2015.* Вип. 34. с. 93–94.
55. Куцик К. В. Заходи процесуального примусу, які застосовуються до порушників порядку в залі судового засідання: *Підприємництво, господарство і право. 2017.* No 4. с. 19–23.
56. Куцик К. В. Визначення поняття «неповага до суду» Українська мова в юриспруденції : стан, проблеми, перспективи : матеріали XII Всеукр. наук.-практ. конф. *Нац.акад. внутр. справ. Київ, 2016.* Ч.1. с. 157–161.
57. Коротенко Т.Ф. Вручення судових та позасудових документів відповідачу, який знаходиться за кордоном, у цивільному процесі України: Юридичні факти в системі правового регулювання : збірник наукових праць: матеріали VI міжнар. наук.-практ. конф. Київ: ВД «Дакор», 2015. с. 280–287.
58. Резнік Г.О. Відновлення втраченого судового провадження у цивільних, господарських та адміністративних справах: *Приватне право та підприємництво. 2015.* Вип.14. с. 85-89.
59. Селівон М.Ю. Майбутнє арбітражу в Україні в контексті реформи процесуального законодавства. *Селівон Право України. 2017.* № 8. с. 109-121.
60. Фурса С.Я., Фурса Є.І. Тенденции реформирования органов принудительного исполнения и исполнительного производства в Украине: актуальные вопросы: *Вестник исполнительного производства. 2015.* № 1. с. 139-149.
61. Посполітак Р. Ю. Запровадження електронного правосуддя в цивільному судочинстві України. *Право України. 2017.* № 8. с. 122-129.

Д о в і д к о в е в и д а н н я

Поліщук Марина Геннадіївна
Андрієвська Людмила Олексіївна
Косяченко Ксенія Едуардівна

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ С Л О В Н И К
З ДИСЦИПЛІНИ
«ЦИВІЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ
П РА В О»

Видання друкується в авторській редакції

Відповідальний редактор *Біла К. О.*
Оригінал-макет *Косяченко К. Е., Біла К. О.*
Технічний редактор *Олексенко Н. С.*
Дизайн обкладинки *Дем'янчук М. О.*

Підписано до друку 29.04.20. Формат 60x84 ¹/₁₆.
Спосіб друку – плоский.
Ум. друк. арк. 10,9. Тираж 50 прим. Зам. № 0420-03/2.

Видавець та виготовлювач СПД Біла К. О.
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи ДК № 3618 від 06.11.09

Надруковано на поліграфічній базі видавця Білої К. О.
Україна, 49000, м. Дніпро, пр. Д. Яворницького, 111, оф. 2
+38 (099) 7805049; +38 (067) 2100256
www.impact.dp.ua e-mail: impact.dnepr@gmail.com